

TỔNG HỢP CÁC LỚP HỌC CỦA

**DADI
JANKI**

PHẨM GIÁ CỦA CHÚNG TA

17/11/2005 PANDAV BHAVAN

Ta nói nhớ Baba là khó, nhưng Baba lại bảo quên không nhớ Người mới là khó. Người nói “Hãy bỏ từ ‘Yoga’ đi và chỉ là tưởng nhớ mà thôi.” Và nay cần đến sự tưởng nhớ riêng cho Một Người, vì từ Người, ta nhận rất nhiều sức mạnh.

Suy nghĩ về người khác hay việc khác xen vào sự tưởng nhớ của ta là dấu hiệu của ý thức về thể xác. Những suy nghĩ này ngăn cản ta không nhớ đến Baba và thậm chí còn có cảm giác rằng ta phải nhớ những chuyện như thế. Những suy nghĩ tiêu cực huy động nguồn lực rất mạnh và ta có thể bị mắc kẹt vào những suy nghĩ lãng phí nhiều đến độ cảm thấy dường như những suy nghĩ thanh khiết đang ở rất xa. Những suy nghĩ lãng phí còn làm mềm yếu chúng ta nữa, đến mức ta không nhận ra được điều này. Trong khi đó, những suy nghĩ thanh khiết thì mang lại sức mạnh. Khi suy nghĩ mạnh mẽ, ta không bị những điều khác thu hút. Do ta được đong đầy kiến thức của Thượng Đế, ít nhất ta nên có khả năng tạo ra những suy nghĩ mạnh mẽ đủ để giữ cho ta bình yên trong tâm tưởng. Nếu không, không thể nào nhận được từ Baba.

Tôn giáo (lối sống) nguyên thủy của chúng ta là sự tĩnh tại. Chúng ta phải thực hành điều này. Lối sống của ta không nên bị khuấy đảo hay bất an. Những suy nghĩ ô trọc sinh ra 1 trạng thái đảo điên, Baba nói rằng hãy hiểu Cha của chúng ta là ai. Người ta Đấng Quyền Năng Tối Cao đã từ vùng đất tối cao đến với tôi, linh hồn. Hãy xem là một cư dân của Madhuban, và chỉ có Baba và murli còn đọng lại trong trí tuệ em dù em ở

đâu. Dù em đang đứng ở đâu trên hành tinh này, em đang diễn phần vai của mình.

Chính đây là thời kỳ Chuyển giao và chúng ta hiểu giá trị của nó. Thế giới hiện tại như ta biết lúc này đây sẽ không duy trì như vậy. Dù ở trong thân này, chúng ta được giải thoát khỏi thời kỳ Sắt. Và ta đang giúp người khác đến tham gia cùng ta. Việc duy nhất đang làm hiện nay là *thật cẩn thận*. Giờ đây, nếu bản tính tự nhiên của ta dù chỉ bất cẩn chút xíu, ta không thể là 1 nỗ lực thực sự và liên tục. Việc này cần một tình yêu thương mãnh liệt, không bị giảm bớt.

Các em có yêu thương tất cả một cách chân thực không? Em có tách biệt không? Hay em bị ảnh hưởng bởi tâm ấn của một ai đó? Bất kỳ ai luôn bận rộn phấn đấu cho riêng bản thân để đạt trạng thái thoát nghiệp và nhớ Baba sẽ không nhìn thấy gì khác nữa. Baba có thể đưa linh hồn vào sự tĩnh lặng chỉ trong tích tắc bằng drishti. Đây là việc làm tốt cần noi theo. Thật ra, ở đây, các em có thể bắt chước bao nhiêu tùy ý muốn. Nếu em không biết làm gì, chỉ cần bắt chước. Hãy noi theo tấm gương của Brahma Baba.

Không thể nhận yêu thương bằng cách đòi hỏi được. Khi em trở nên xứng đáng, tình yêu thương tự động đến. Vì vậy, hãy kiểm tra xem em trở nên xứng đáng đến chừng mực nào. Cũng như thế, em tự động nhớ đến người nào đó yêu thương em. Trong bất kỳ tình huống thử thách nào, tình yêu thương dành cho Baba sẽ giúp em vượt qua. Đây cũng là điều tự động. Người là chỗ dựa duy nhất của tôi; Người là Vị Chân Su Thực

Sự cho tôi phương hướng. Chúng ta tuân theo shrimat, vì vậy, chúng ta không hứng thú trong việc tuân theo những chỉ dẫn của người khác. Cần có những cảm xúc như thế này ở trong lòng Baba ở đó; sự tưởng nhớ đến Người hòa tan trong tôi; cảm xúc và tim tôi thanh khiết; không ai như Người làm tôi trở thành người chiến thắng; Maya sẽ luôn cố gắng tác động tôi, nhưng Baba cũng ở đó nữa. Baba có thể nhận trách nhiệm chùng nào tôi còn coi trọng sự hỗ trợ của Người. Điều này cần một trí tuệ có tình yêu thương và không đứt đoạn.

Dựa trên nền tảng nào mà Baba đặt chúng ta vào chiếc ghế tự trọng? Người chỉ nhìn thấy linh hồn và nói: “Ngồi đây, và nhìn bằng con mắt thứ ba.” Rồi ánh mắt nhìn của ta mang tính tâm linh. Nhìn bằng hai mắt thường, cả điều tốt và cái xấu có thể nhìn thấy được. Sự việc xảy ra khiến chúng ta hoang mang. Tuy nhiên, nếu con mắt thứ ba mở ra, ta sẽ nhìn thấy mọi điều với cả ba chiều thời gian.

Om Shanti

CHÚNG TA LÀ NHỮNG THIÊN THẦN

10/10/2005 GYAN SAROVAR

Các em đến đây để học hỏi gì và các em đã học được gì? “Om Shanti”. Liên tục nói những từ này và em sẽ không bao giờ gặp rắc rối vì đây là những âm thanh nối kết em với chính mình và với Một Người ở trên cao, mang lại bình yên và yêu thương cho gương mặt của em.

Thiền định là gì? Nó là một cách để khỏe khoắn tâm trí; một hoạt động làm sáng tỏ và tập trung. Nó là một sự gột sạch cho linh hồn, để qua tấm gương của kiến thức, ta có thể nhìn thấy bản thân thật sự của ta. *Cái tôi cao ngạo* ngăn cản việc nhìn thấy cái tôi thực sự. Tuy nhiên, những suy nghĩ như “Tôi là linh hồn, một đứa con của Thượng Đế” mang lại sự hiểu biết, giúp gột sạch ta từ bên trong. Sự gột sạch trong tâm là một hoạt động tốt giúp ta luôn bận bịu trong tâm trí, khi gột sạch như thế khó mà giữ được thói kiêu ngạo!

Thiền định cho phép ta đảo ngược thói quen lo âu và hấp tấp. Việc dễ dàng bị rối loạn vì những chuyện nhỏ nhặt, nản chí, giận dữ, cáu gắt hay trầm uất được thay bằng những cảm xúc thanh cao đến từ lòng khiêm tốn, tin cậy và nhẫn nại. Cần có thời gian để chứng minh rằng khi làm việc gì mà trong tâm bất an thì việc đó chỉ làm được một nửa, nhưng khi có sự nhẫn nại và quan tâm thì mọi việc được làm rất tốt.

Thanh khiết trong suy nghĩ giữ cho ta trong sạch và thông dong, và nó là nền tảng của sự bình yên và yêu thương. Thanh khiết trong hành vi mang lại nội lực. Những suy nghĩ, lời nói sai và hành động sai trái không chỉ hủy hoại sức mạnh của ta, mà còn làm chúng ta cách xa Thượng Đế.

Những loại ô trọc sau đây kéo chúng ta vào thế giới của hỗn mang: Chuyện gì đang xảy ra vậy? Làm gì bây giờ? Làm cách nào đây? Tuy nhiên, khi nhìn thấy đám cháy em không đứng loanh quanh đó mà thắc mắc đặt câu hỏi, thậm chí là em không cần chờ lính cứu hỏa đến nữa, mà em tự đứng ra giúp đỡ ngay tức thì từ trái tim mình.

Khả năng giúp đỡ của chúng ta có thể bị thỏa hiệp nếu ta bị môi trường bên ngoài chi phối một cách tiêu cực. Tuy nhiên khi mà sự thanh khiết và tin tưởng sinh sôi trong linh hồn, chúng ta có thể rút lấy sức mạnh từ Đấng Tối Cao. Chúng ta sẽ có nhiều khả năng phân định hơn trong việc nhận lấy điều gì đó vào trong ta. Ta chỉ làm việc với những gì hữu ích cho ta. Ta luôn là một chủ nhân – chịu trách nhiệm cho những cảm xúc, thái độ và cách cư xử của ta. Từ đó khả năng phục vụ của ta luôn ổn định.

Những ham muốn và sự dựa dẫm, lệ thuộc khiến ta trở thành kẻ cắp. Sự trong sáng nội tâm làm cho những hành động của ta đầy lòng trung thực tâm linh, và động lực làm việc của ta không còn ích kỷ nữa. Rồi Thượng Đế có thể làm việc thông qua chúng ta, và ham muốn của ta trở nên tốt đẹp, trở thành một công cụ cho Thượng Đế.

Giữ mình bình yên, yêu thương và nhân từ là nền tảng cho việc có thể trò chuyện với Thượng Đế và khiến cho Người nghe những gì mà ta nói. “Đừng đi vào âm thanh nhiều quá, hãy ở trong nhà (Thế Giới Linh Hồn) với Ta” đây là điều Người đang báo hiệu cho chúng ta hiện nay. Những tín hiệu đầy tình yêu thương ấy làm chúng ta yêu kính Người rất nhiều.

Do đó, nay là lúc là lúc trở thành hiện thân của bình yên và yêu thương, hiện thân của sự tĩnh lặng tâm linh trong nội tâm. Không dùng miệng để diễn thuyết nhiều lời mà thay vào đó, chỉ dùng nó để mỉm cười!

Khi tình yêu thương chan chứa trong lời nói và ánh mắt của ta, người khác sẽ dần biết đến chúng ta như là những thiên thần thật sự.

Om Shanti

DADI JANKI

Căn bệnh của thời đại hiện nay là suy nghĩ theo cách sai lầm. Nguyên nhân là do sự buồn phiền ẩn sâu bên trong và nó hòa vào những tu tưởng sai lầm. Chuyện không to lớn nếu chúng ta bỏ qua thói quen về ăn uống, những thói quen về cách cho và nhận sự buồn phiền đã ăn sâu vào linh hồn. Bây giờ, hãy kiểm tra: Tôi nhận sự buồn phiền từ phía nào? Nhận sự buồn phiền và em phải suy nghĩ rất nhiều. Kết quả là toàn bộ cơ thể và linh hồn phải chịu đựng. Baba từng nói chúng ta thuộc về Baba từ thân thể, tâm trí và của cái vật chất. Nếu tôi thuộc về Baba và tôi vẫn còn để cho nỗi buồn phiền xâm chiếm, tôi sẽ làm gì? Nếu em nhận sự buồn phiền, nhất định em sẽ đẩy nó về một nơi nào đó hoặc bằng một cách khác. Khi em kể về điều đã xảy ra, giọng nói của em chứa đựng vẻ cay đắng hơn là ngọt ngào. Một khi em bước vào ngưỡng cửa của buồn phiền, rất khó mà trở lui. Nó dường như đã thâm nhập vào linh hồn rồi vậy.

Bây giờ, hãy chấm dứt buồn phiền và hứa giữ mình hài lòng. Chúng ta cần kiểm tra để chắc chắn rằng không có chút buồn phiền nào ẩn náu bên trong. Nếu em giữ nỗi buồn phiền trong cuộc sống, em như bị ngập lụt và ánh sáng sẽ biến mất.

Rồi nhiều điều khác sẽ tới: bão táp, cát, mưa. Tất cả sẽ tới, Baba đã bảo tôi rằng hãy giữ mình là người quan sát không bị ràng buộc và nhớ Baba như một Người Bạn Đồng Hành. Giữ trạng thái trên, chống lại những điều xảy ra; chỉ quan sát vở kịch và mọi linh hồn với vai trò riêng của họ. Nếu bị ảnh hưởng hay dao động, em sẽ không còn là người quan sát độc lập. Nếu em còn kêu cầu đến Baba, nghĩa là em không chú tâm.

Chúng ta cần phải kiểm tra drishti và thái độ của mình. Baba đã hướng dẫn chúng ta sự tương phản giữa mất tâm thức và tâm thức thanh khiết và trong sạch. Chúng ta không suy nghĩ lãng phí, hiểu thấu đáo mọi khía cạnh của vở kịch và theo cách này, giữ đường lối của chúng ta trong sạch. Tôi cần tích lũy nhiều sức mạnh để tôi có thể giúp những linh hồn khác bình an. Hiện diện trước Brahma Baba, con người không có khả năng nói lời tiêu cực. Tôi phải đạt tới trạng thái như vậy. Giữ linh hồn mình thanh khiết và em cảm nhận được sức mạnh của Thượng Đế. Cần có nhiều kỹ thuật trong việc tự kiểm soát các giác quan và phải chế ngự chúng.

Không ai muốn mất cơ hội tạo ra vận may. Vì vậy hãy cẩn thận đừng để đánh mất nó trong lúc vô ý. Giữ kiến thức nằm trong tầm tay mình để tạo ra vận may. Em có thể đang lau sàn nhà nhưng cứ nghĩ như đó là vận may lớn. Hãy tự hỏi: Tôi làm điều này cho ai? Dù em có thể đang làm công việc phục vụ lớn lao nhưng nếu suy nghĩ về con người theo hướng sai, hay nói những lời khắc nghiệt về ai đó em sẽ mất tất cả. Bốn phần chính của chúng ta là mỉm cười và luôn có mặt để phục vụ. Đó là sức mạnh của lòng yêu thương và hợp tác, vốn mang lại

thành công trong phục vụ. Nếu ai đó không có sức mạnh để hợp tác, hãy chỉ cho họ biết bằng cách lấy bản thân em ra làm ví dụ. Sự hợp tác của em sẽ lay động họ. Đây là gia đình, nhưng chú ý không nên tạo mối ràng buộc nào hay tỏ ra quan tâm quá đặc biệt đến ai đó. Tất cả mọi linh hồn đều là anh chị em, hãy giữ cách nhìn nhận này.

Khía cạnh quan trọng cần lưu ý là những gì chất chứa trong linh hồn đều có thể được nhìn thấy qua gương mặt. Mặc dù ý nghĩ thì rất tinh tế, nhưng người ta vẫn có thể đọc được chúng qua thái độ và ánh mắt của ta. Nên nhớ: dù ta nghĩ rằng ta có thể giấu kín được ý tưởng ấy nhưng thật ra không phải vậy. Chúng không thể ẩn giấu được. Đó là lý do tại sao một trong những điều chính yếu mà Baba dạy là phải lưu tâm đến suy nghĩ.

Một trong những điều đầu tiên mà Baba dạy là *giữ mình “trong sạch”* – trong sạch trong suy nghĩ, lời nói và hành động. Khi có sự trong sạch như thế này, linh hồn trở nên an bình, gương mặt trở nên an lạc. Hãy kiểm tra xem ta đã đạt được sự thanh khiết nội tâm đến mức độ nào. Thanh khiết là một trong những khía cạnh chính của cuộc đời Brahmin. Hãy nghĩ về điều này thật cẩn thận; sự thanh khiết là mẹ của hạnh phúc và bình an. Hãy nhìn gương mặt của Lakshmi và Narayan. Gương mặt họ đầy an lành, họ trông thật hạnh phúc và mãn nguyện. Hãy nhìn gương mặt của Lakshmi và Narayan và nhìn gương mặt em phản chiếu trên mặt họ, phẩm chất hiện rõ trên mặt họ đang hòa nhập với em. Bây giờ hãy để nó xuất hiện. Hãy nhìn gương mặt em qua tấm gương trái tim mình, và nhận ra em đang thiếu điều gì. Thấy thiếu điều gì thì hãy thêm vào ngay.

Nếu thấy thiếu mà không làm là không tốt, nhất định phải bổ sung ngay. Thật ra tình yêu của Thượng Đế sẽ làm trọn vẹn tính tâm linh và đong đầy mọi đức hạnh. Tình yêu thương ấy giúp thanh lọc, làm trong sạch và chuyển hóa ta thành thiên thần. Hãy chắc chắn rằng em sử dụng đúng phương pháp làm đầy mình với tình yêu thương của Thượng Đế. Hãy làm bản thân tràn đầy tình yêu thương, và em sẽ trở nên ngọt ngào như Người. Baba cũng ngọt ngào như vậy. Bản chất nguyên thủy của linh hồn thì tràn đầy yêu thương. Hãy giữ lấy tình yêu của Thượng Đế và hòa tan vào sự ngọt ngào này.

Một người thực sự ngọt ngào không bao giờ nghĩ rằng: Điều này phải như thế này, điều kia phải như thế kia. Nếu thoáng có nhận thức như trên thì lòng trắc ẩn và cảm giác tha thứ không hoạt động. Không, tôi phải nghĩ tốt về mọi người. Không bao giờ quên khía cạnh này! Nên có cảm tưởng tốt về tất cả mọi người, vì đó là trạng thái nguyên thủy của linh hồn, và chúng ta sẽ trở thành thiên thần. Thiên thần thì chỉ có những lời chúc tốt đẹp. Nhớ rằng bất cứ việc gì xảy ra, cách giải quyết sẽ xuất hiện vì em có tình yêu thương và sự đồng hành của Thượng Đế trong cuộc sống. Dù chuyện gì xảy ra, cứ tiếp tục trao gửi lời chúc tốt lành đến với mọi người và nhất định giải pháp sẽ đến. Câu trả lời sẽ xuất hiện và em sẽ thấy nhẹ nhàng. Vì vậy, khi gặp vấn đề, hãy giữ niềm tin và ý thức rằng luôn có cách giải quyết, em sẽ cảm thấy nhẹ nhàng cho dù phải đối mặt với khó khăn.

Nếu cứ tiếp tục nghe lời người khác em không thể nghe lời của Thượng Đế. Nếu em nói về người khác thì không thể là

con của “Mặt Trời Kiến Thức” – “Sun of Knowledge” hoặc là người mà luôn lắng nghe những lời shrimat. Luôn giữ nhận thức “Tôi là thiên thần”. Thiên thần là người bảo vệ. Thiên thần không cần nói những lời dạy bảo. Hãy nhìn Dadiji, chị ấy không cần nói, mà có thể làm mọi người cúi lòng vì tình yêu thương của mình. Dadiji nói ít, nhưng khi chị nói, thì đó là những điều chúng ta không thể nào quên.

Bây giờ, tôi chỉ muốn làm theo những lời Baba dạy, không có ý tưởng nào khác ngoài những điều này. Các thầy giáo thường nói: Làm điều này, không làm điều kia. Còn đây là điều mà tôi sẽ làm: Chấm dứt hết mọi việc khác. Thật ra ta cũng không có thời gian dành cho những việc khác. Tôi đã mù quáng nghe theo lời của Maya bao nhiêu năm rồi. Maya đã hòa chung vào những yếu tố khác: trong cơ thể, mối quan hệ và thiên nhiên. Maya thâm nhập linh hồn; những tật xấu đã thâm nhập linh hồn qua nhiều yếu tố. Bây giờ, hãy mỉm cười.

Làm công việc phục vụ nhưng đừng nghĩ rằng mình làm quá nhiều, lòng ích kỷ sẽ nảy sinh và có nhiều mệt mỏi. Chỉ cần cầm cây viết lên, Baba sẽ làm mọi việc. Viết một lá thư, hay làm toli; tất cả những việc này được làm như một việc từ thiện. Dòng thiên tai sẽ xảy đến. Có thể là ngày hoặc đêm, dù em đang ở đâu, vấn đề sẽ xảy ra. Hãy tự hỏi: Nhiệm vụ của tôi bây giờ là gì? Chúng ta là một trong những người thanh khiết. Chúng ta là những người trao tặng bình an, tình yêu thương và hạnh phúc. Nếu có gì xảy ra với em, hãy nắm lấy cơ hội hướng nội và sắp xếp lại mọi việc cho đúng. Hướng vào nội tâm, em sẽ dàn xếp vấn đề của cơ thể mình trong 10 phút. Thật ra

Baba là Áo Thuật Gia điều chỉnh mọi việc. Tất cả những gì tôi phải làm là nghĩ sâu xa về sự hợp nhất, nhận lấy sức mạnh của Thượng Đế và giữ lòng thanh thản.

Om Shanti

NGỒI TRÊN NGAI VÀNG TRÁI TIM CỦA BABA

11/10/2005 ORC, DELHI

Ai có thể ngồi trên ngai vàng trái tim của Baba? Đó là những người đưa lời dạy của Baba vào hành động ngay tức thì. Tôi phải đến được ngai vàng trái tim của Baba và ngồi trên đó. Chúng ta phải thiền tập trung cao bằng cách ngồi với Baba và Mama. Làm cách nào mà Mama đã trở thành Người Mẹ Thế Giới? Nghĩ xem cha mẹ các em là ai. Đừng bao giờ nghĩ rằng em chưa bao giờ thấy mặt Baba và Mama, vì nếu như thế em không thể lên được ngai vàng trái tim của Baba. “Tôi là Brahma Kumari/Kumar”, nghĩa là Baba đã nhận tôi làm con và dạy tôi tính kỷ luật. Học trò nên đến lớp như những VIP và những công chúa, hoàng tử, những người đến lớp và rời lớp đúng giờ. Học bằng trái tim và không khoe khoang. Baba thường dạy chúng ta phải thiền trước khi học. Khi chúng tôi đến trước Baba để chào, Baba thường bảo chúng tôi rằng “Chào con, Baba vừa mới đến.” Tôi nhớ những lời này nhiều lắm “Chào con, Baba vừa mới đến.” Trở thành một ngôi sao thành công nghĩa là tiến đến ngai vàng trái tim của Baba. Để làm được điều này, linh hồn không được cấu thả, lười biếng hay biện hộ. Thật sự, người liên tiếp cáo lỗi, biện hộ là người nói dối. Làm sao những

kẻ nói dối lại có thể mong đến gần Thượng Đế được? Dadi nói rất thẳng! Được chứ? Một số con của Baba cứ chủ tâm đi lảng vảng chỗ này chỗ kia, chúng không ngồi trong lớp học. Một số lại nói rằng chúng nghe murli qua loa phóng thanh. Vào ngày của Baba, không mở loa và tú lạnh là điều hay. Ngày nay, con của Baba nghe murli một cách vội vã. Họ cứ nghĩ rằng “Bao giờ thì tôi có thể đi được?”. Một linh hồn học hành như thế thì không có được sức mạnh nội tại và không thể hạnh phúc đến mức nhảy múa.

Brahma Baba thường đi từ phòng ông đến Brij Kothi để dẫn thiền Amrit Vela. Khi đó, ai ai cũng hoàn toàn tỉnh táo. Tôi luôn mong ước dự Amrit Vela mỗi ngày. Dù rằng phải chăm sóc người bệnh, tôi thường mang theo bệnh nhân và cho họ ngủ bên ngoài phòng thiền! Các em có thể đi ngủ khuya nhưng nếu em ngủ quá giờ Amrit Vela – giờ khi Baba đến trao drishti- thì đó là một mất mát lớn cho phần phước của em. Việc ở trước mặt Baba vào giờ Mật ngọt đã trở thành thói quen của tôi.

Được trò chuyện với Baba là một điều vô cùng thú vị. Thậm chí đến nay, tôi bảo chúng ta đừng đi xe hơi mà hãy đi bộ. Đi bộ rất vui. Baba dạy chúng ra mạnh mẽ. Tôi đã từng nhận rất nhiều sức mạnh từ Baba. Một lần chúng tôi lên Baba's Rock cùng với Baba, tôi không leo được và đứng ở bên dưới. Baba đứng trên cao gọi tôi bằng cách ngoắc ngón tay của ông “Nào con, lên đây, lên đây”. Tôi leo lên tảng đá. Baba muốn những đứa con hành động chứ không phải những đứa con suy nghĩ. Nếu các em muốn ở trên ngai vàng trái tim của Baba, hãy

thời suy nghĩ. Tôi đã đến Philippines và chủ đề của buổi nói chuyện là **Đừng suy nghĩ nữa**. Một chị đã diễn kịch và cho thấy rằng một người dù chỉ suy nghĩ hơi tiêu cực một chút thôi thì cũng như ăn phải độc dược như thế nào. Và chị ấy cũng cho thấy thiên định sẽ ra sao nếu em cho phép những ý nghĩ tiêu cực đến. Nếu em muốn ngồi trên ngai vàng trái tim của Baba thì đừng nghĩ nữa. Nếu em nghĩ, em sẽ thay đổi lộ trình. Baba chỉ cho chúng ta đường đi và dắt ta theo lộ trình đó. Baba nói “Này kẻ lữ hành trong đêm, đừng mệt mỏi”.

Om Shanti

HÃY ĐỂ CHO TRÁI TIM EM RỘNG MỞ

23/09/2005 GCH, LONDON

Chúng ta cần xem lại murli ít nhất 10 lần/ngày để chúng ta luôn ở trong trạng thái cảnh giác và tỉnh thức. Dadi sẽ lặp lại bài murli hôm nay trong tâm trí mình 100 lần. Các em có thể bận bịu với những công việc khác. Các em cũng có thể thành công nhưng nếu các em không làm điều căn bản và quan trọng nhất là loại bỏ đi những chất bẩn thì mọi việc sẽ không mang lại kết quả gì cả. Đừng giống như con chuột tìm thấy một mẩu vụn phô mai (đạt được một ít) và nghĩ là mình có thể mở một cửa hiệu tạp phẩm được rồi. Con người không thích chuột bởi vì nó cắn phá mọi thứ rồi ẩn nấp. Chuột phạm tội rồi sau đó ẩn trốn. Ở đây không ai được làm điều đó. Em có thể nghĩ mình làm điều gì đó sai, rồi trốn đi, nhưng thật ra không thể. Có người làm được một chút việc tốt và nghĩ rằng không ai tốt bằng mình.

Tạo được sự hợp tác khi phục vụ là tốt nhưng khiến người khác phụ thuộc vào em và em trở nên phụ thuộc vào người khác thì không tốt. Chúng ta cần nhận thức rằng tất cả mọi thứ đều đến từ Baba và nhiệm vụ của tôi là kết nối mọi người với Ngài. Đưa cho người khác một cọng rơm để họ có thể nắm lấy trong cuộc sống của họ là sự hợp tác tuyệt vời. Baba hợp tác với chúng ta thông qua việc dạy cho chúng ta cách trở nên vô thể xác (không mang hình hài). Thật ra trạng thái vô thể xác giúp loại bỏ những khổ đau và nỗi đau đớn của con người trên thế giới. Những tình huống có thể xảy đến nhưng nếu giữ mình trong trạng thái vô thể xác, chúng sẽ không ảnh hưởng đến các em.

Khi chúng ta nghe những bài hát cũ, cứ như thể Sakar Baba đang ngồi trước chúng ta. Vào những ngày đầu, mọi người sẽ trải nghiệm sự đồng hành của Baba và sự trừng phạt là thế nào. Bây giờ chúng ta không nên trải nghiệm hình phạt nữa mà hãy trải nghiệm là Baba lúc nào cũng ở bên chúng ta. Nếu như các em bất cẩn, những cơn bão sợ hãi của Maya sẽ đến trước em. Hãy tỉnh thức! Có rất nhiều hình thái của Maya. Maya có thể tạo ra nỗi sợ hãi nhưng cũng có thể cuốn hút và khiến em rời bỏ Baba. Lúc còn trẻ thơ thì có thể bất cẩn, nhưng khi là một cô dâu thì không thể bất cẩn nữa. Thật ra, chúng ta cũng cần tha thứ cho chính mình để có thể loại bỏ chất bẩn bám ngoài linh hồn chúng ta. Nếu em bị ảnh hưởng bởi chính mình hay do bản chất của người khác, em sẽ không thể làm sạch bụi bẩn được.

Tôi cần nhận thức được rằng nhìn vào những lỗi lầm do người khác phạm phải hay nhìn vào những sai lầm của họ là

lỗi lầm lớn của tôi. Chúng ta thật sự không có thời gian cho điều đó. Hãy nghĩ về điều đó, có thật sự cần thiết khi tiếp tục nhìn vào những lỗi lầm và sai lầm của họ không? Nhìn vào những lỗi lầm của người khác rồi bàn tán khắp nơi thì có lợi ích gì? Nếu em phạm lỗi lầm này, gương mặt em sẽ buồn rầu. Nếu ai đó giận dữ, gương mặt của họ sẽ đỏ lên. Người mà có gương mặt buồn rầu hay đỏ lên vì tức giận thì giúp ích gì cho ai? Ai dám đến gần họ đây?

Nếu tôi giận dữ hay làm điều gì sai, tôi sẽ phải chịu trừng phạt, tuy nhiên, những người là công cụ cho sự hủy diệt này lại không chịu trừng phạt. Tại sao không? Bởi vì bây giờ là thời gian của sự hủy diệt. Đây là thời gian của sự gột rửa. Ai có thể nói núi lửa phun là sai lầm? Khi chúng ta nhìn thấy biển cả chúng ta hiểu rằng biển sẽ nuốt chửng mặt đất. Đây là cách mà trái đất được rửa sạch. Những ngọn lửa sẽ làm phần việc của chúng còn nước sẽ làm sạch và mát. Tôi chú ý để không bị mắc bẫy vào bất kỳ yếu tố nào. Vào chuyến đi gần đây của tôi, có một cơn bão, tất cả các chuyến bay khác đều bị hủy nhưng chuyến của tôi lại vẫn được đi. Như vậy, các yếu tố đã lắng nghe Baba và phục vụ chúng ta. Tôi chỉ nói với cơ thể mình là hãy yên lặng. Và cơ thể tôi đã hợp tác. Nhiệm vụ của cơ thể này là hợp tác, giúp tôi trở thành người chinh phục. Hợp tác để tôi trở thành người cai trị - cai trị cơ thể và các yếu tố thiên nhiên. Nếu không lắng nghe Cha, tôi sẽ bị trừng phạt. Chúng ta biết tất cả mọi thứ nhưng nếu chúng ta không lắng nghe thì Người hay bất kỳ ai có thể giúp gì cho ta? Hãy giữ lấy kiến thức này và hành động dựa theo nó trong suốt cả ngày. Hãy nhận thức rằng ta thực sự là Lakshmi/ Narayan. Giữ lấy hình ảnh này và liên tục nhìn vào đó.

Mama và Baba luôn rộng lượng với tất cả mọi người và mọi người nhớ đến họ vì điều đó. Bây giờ nhiệm vụ của chúng ta là mở tấm lòng rộng lượng đến tất cả mọi người. Hãy xem Dadi đã chuẩn bị rất nhiều thứ và mang đến cho mọi người. Khi khách đến, hãy mời họ thức ăn bằng trái tim. Tôi sẽ không rời bỏ thể xác mình cho đến khi tôi nhìn thấy được sự rộng lượng đó trong tất cả các em. Trong thế giới ngày nay, ai thật sự biết yêu thương người khác? Ở đây, chúng ta được đưa xích lại gần nhau qua tình yêu vĩ đại của Baba. Người luôn hỗ trợ, chăm sóc chúng ta; vì vậy, chúng ta nên có sự rộng lượng và tình yêu dành cho người khác. Tôi càng yêu Baba nhiều bao nhiêu thì tôi trải nghiệm được tình yêu thương nhiều bấy nhiêu.

Có người hỏi Dadi rằng: Trải nghiệm của Dadi Gulzar là gì và trải nghiệm của chị là gì? Phần vai của Dadi Gulzar trong vở kịch này vô cùng độc đáo. Baba đi vào cơ thể Dadi Gulzar và sử dụng cỗ xe đó. Người sử dụng cỗ xe đó nhiều giờ liền. Lúc ấy, Dadi trong trạng thái hoàn toàn bình an và nghỉ ngơi. Chị ấy đã chuẩn bị rất nhiều cho việc đó. Có lần, tôi đã hỏi Dadi Gulzar rằng “Dadi có trải nghiệm được tình yêu và quyền năng ấy trong người mình không?” Chị ấy chỉ mỉm cười. Bây giờ, tôi chú ý giữ mình trong trạng thái bình an và tràn đầy tình yêu thương để bất kỳ khi nào Baba cần, Người có thể sử dụng tôi.

Om Shanti

ĐỪNG LÃNG PHÍ NĂNG LƯỢNG

22/09/2005 SÁNG THỨ NĂM SAU KHI DÂNG BHOG

Câu hỏi cuối cùng cho bản thân vào phút cuối là “Tôi là ai?” Có thể có nhiều cảnh tượng và tình huống nhưng đây là câu hỏi cuối cùng ta giữ trong tâm trí để được tự do. Nay thật sự là thời gian để thôi không còn vướng mắc vào chuyện người khác đang làm gì và để xem tôi phải làm gì cho chính tôi. Học cách không nghĩ đến người khác đang làm gì, giải thoát chính mình ra khỏi những điều này và các em sẽ thấy mình tiến đến trạng thái thoát nghiệp như thế nào.

Thật ra, nếu em còn cứ nghĩ về người khác và những tình huống, bầu không khí sẽ trở nên nặng nề. Khi một sự việc bất kỳ xảy ra, Brahma Baba sẽ luôn nói “Không hề chi, không phải là chuyện lớn”. Ông sẽ không nghĩ đến nó mà luôn chú ý đến việc giữ bầu không khí bình yên. Đây là những gì ông dạy chúng ta và là điều cần thực hành.

Hãy thận trọng! Em có thể đang phục vụ rất tốt nhưng nếu em có dù chỉ một dấu vết tự cao, chắc chắn em sẽ không nhận được hạnh phúc hay sức mạnh. Thật ra, nếu không có hạnh phúc, em không thể nhận sức mạnh. Hãy tự hỏi mình rằng “Lý do khiến tôi không hạnh phúc là gì?” Thật sự là các em có thể tiếp thu lấy sức mạnh khi em biết cách làm trái tim mình luôn hạnh phúc. Lúc này, các em càng duy trì trạng thái tràn đầy hạnh phúc, yêu thương, bình yên và hân hoan nhiều chừng nào, các em sẽ giữ được sự tràn đầy chừng ấy trong cả chu kỳ.

Nhiều người trên khắp thế giới thường hỏi Dadi những câu hỏi đáng yêu như thế. Tôi luôn bảo họ giữ mình tĩnh lặng trước khi tôi trả lời. Tôi nói với họ rằng nếu họ học đi vào tĩnh lặng khi có một câu hỏi câu trả lời chắc chắn sẽ đến. Trong cuộc sống Brahmin này, chúng ta trải nghiệm điều gì đó hay thắc mắc câu gì đó thì Baba sẽ nhắc đến nó trong murli. Đó là sự kỳ diệu.

Đôi khi, có người hỏi rằng “Bà lấy ở đâu ra tất cả năng lượng bà có, thua Dadi?” Tôi có năng lượng vì tôi không bao giờ lãng phí năng lượng của mình và tôi không bao giờ ú rũ. Thật ra, năng lượng của tôi xuất phát trước hết từ *linh hồn tôi*, thứ hai là *từ sự nối kết của tôi với Thượng Đế*, và thứ ba là *từ những việc thiện*.

Hôm nay, có thêm phần đặc biệt trong ngày dâng bhog cho Satguru vì đây là lúc dâng bhog cho những linh hồn đã ra đi. Đó là những linh hồn đã rời bỏ thể xác và nay đang phục vụ trong một hình dạng khác. Baba thường cho làm những bhog đặc biệt để dâng cho những linh hồn đã khuất; Ở đây và cả ở Madhuban, chúng ta tuân theo cùng một hệ thống.

Trong toàn bộ lịch sử của Học viện (Yagya), chúng ta nên nhớ đến bao nhiêu linh hồn? Baba hẳn sẽ nói rằng “Làm sao Ta có thể nhầm hết tên của từng đứa con trong chuỗi tràng hạt tất các con được?” Người ta nhớ Thượng Đế bằng cách dùng đến chuỗi hạt, còn ở đây, Thượng Đế nhớ đến các con của Người dưới dạng một chuỗi tràng hạt. Những ai đã phục vụ thì để lại ký ức. Baba nhớ họ và chúng ta cũng nhớ đến họ.

Khi con người nhớ đến con người, ấy là do có quan hệ máu mủ, còn I linh hồn nhớ đến một linh hồn thì đó là do quan hệ tâm linh. Thật ra, tất cả chúng ta là những linh hồn xứng đáng được tôn trọng. Nhiều linh hồn đã ra đi, đã từ bỏ và đã mang lại hạnh phúc cho nhiều người. Có những linh hồn đã sống với gia đình của mình thế nhưng vẫn được nhớ đến vì có sự bàng quan tách biệt.

Khi Brahma Baba trở thành avyakt (ra đi và mang hình dáng thiên thần) chúng ta tự hỏi làm sao ta nhớ đến ông đây, nhưng thực tế thì những ký ức về ông đã in đậm trong ký ức chúng ta. Hãy đi đến trước Tháp Hòa bình và xem ai xuất hiện trong tâm trí em. Tùy vào thời điểm, hãy chú ý và nhắc nhở người khác về Baba. Nếu không làm được việc gì khác hãy chỉ làm chừng ấy. Baba không muốn chúng ta cảm thấy áp lực mà chỉ là luôn nhẹ nhàng. Người không muốn chúng ta chịu áp lực, nhưng khi nhìn thấy chúng ta đang làm tốt, Người giao thêm trách nhiệm. Thật ra, chúng ta nên hạnh phúc vì Người xem chúng ta xứng đáng nhận lãnh trách nhiệm. Chúng ta nên nhảy múa với trách nhiệm như những bé gái nhảy múa với những vại chứa nước trên đầu chúng ở Madhuban vậy. Nhảy múa mà không mang gì trên đầu là chuyện khác hẳn.

Khi dâng bhog, chúng ta nên mời Baba ăn bằng tình yêu thương, không phải ở mức độ hơi hợt bề ngoài. Sau đó, Baba sẽ cho ta ăn bằng tình yêu thương lớn lao. Hãy xem em có những cảm giác gì khi dâng thức ăn cho Baba với rất nhiều yêu thương.

Hôm nay, hãy tự hỏi “Tôi có đang tiến tới và đi lên hay tôi đang dừng lại ở đâu rồi?”

Om Shanti

NGHỆ THUẬT TRÁNH MỆT MỎI

22/01/2006

Baba đã bảo cho chúng ta đừng bao giờ cho phép mình mệt mỏi. Vậy, nguyên do nào khiến tôi mệt? Thật ra, mệt là dấu hiệu của bệnh. Còn bệnh lại do mệt mà ra. Nếu không còn mệt nữa thì bệnh cũng hết, và tôi trở nên tỉnh táo. Nhận thức thể xác là nguyên nhân khiến tôi mệt. Nếu ai học kỹ bài học ý thức linh hồn, người đó có thể làm mình tỉnh táo trong vòng một giây. Qua trải nghiệm về tnhf yêu của Thượng Đế, tôi cảm thấy được nghỉ ngơi. Nếu tôi không thực hành ý thức linh hồn, làm sao tôi có thể cảm nhận được tình yêu thương của Thượng Đế? Mệt mỏi xuất hiện trong đầu tôi trước, sau đó, toàn bộ cơ thể tôi bị ảnh hưởng. Trước tiên là đầu, đôi vai, cánh tay và cuối cùng là hai cẳng chân. Tức là toàn thân tôi trở nên mệt mỏi. Nếu ý thức linh hồn, tôi thoát khỏi đau đớn thể xác. Đau ở đâu đó cũng từ trong tim mà ra. Người nào mệt, thì ngay cả trong giấc ngủ cũng mệt. Anh ta đi ngủ trong mệt mỏi và thức dậy trong mệt mỏi. Nếu tôi thường bị mệt, nó sẽ trở thành thói quen. Hãy nghĩ: Mục đích trở thành một Brahmin của tôi là gì? Là học cách làm cho đầu tôi nhẹ nhàng – thoát khỏi áp lực cuộc sống. Tôi thấy mình đau khổ là vì tôi không biết cách hài hòa tâm ấn của tôi với người khác. Xung đột có trước, đau

khổ tiếp sau. Tôi có nhiều cách để loại bỏ đau khổ cho mình. Khi tôi ăn thức ăn lành mạnh, cơ thể sẽ phát triển tốt. Sức mạnh của tình thương giống như một loại thức ăn lành mạnh giúp tôi có thể làm những điều tốt đẹp cho chính mình và trao cho những linh hồn khác khả năng tiêu hóa những thứ tốt đẹp ấy. Khi tôi mệt, tôi cũng chẳng thể làm gì được, Tôi cũng không thể nghe lời góp ý của ai. Tôi sẽ bảo rằng: Anh là ai mà lại dám bảo tôi làm như thế này! Hãy tự nhìn vào chính hành động của anh ấy! Tôi phản ứng như thế là do tôi chú ý vào người khác. Giờ đây ta cần học cách nhìn vào bản thân mình với tình yêu thương. Thật ra, chính sự ngọt ngào của Thượng Đế cho phép tôi làm được như vậy.

Tôi cần phải học cách làm mọi thứ mà không hề cảm nhận gánh nặng nào trong tôi. Người mẹ và người cha thường làm mọi thứ cho đứa con yêu quý của mình, vậy mà đứa con ấy không bao giờ đánh giá đúng những gì cha mẹ chúng làm cho chúng. Tương tự như vậy, Thượng Đế đã khiến tôi làm mọi thứ. Vì vậy, tôi ngưng trở nên nặng nề và rồi sẽ không còn mệt mỏi nữa. Một số người cảm thấy họ phải làm mọi thứ, nhưng chẳng ai giúp họ gì cả. Rồi thì mới mệt xuất hiện. Một khi tôi đã bị mệt, tôi chẳng còn gì để cho người khác nữa. Ghen tuông làm cho linh hồn mệt mỏi. Hãy nhìn vào chính mình và hiểu tại sao tôi phải làm mọi thứ. Không ai có thể tạo ra vận may cho tôi ngoài bản thân tôi. Đây là công việc phục vụ của Thượng Đế và tôi có thể thay đổi thái độ của mình trong vòng một giây. Khi tôi mệt, khuôn mặt tôi cũng thay đổi. Khuôn mặt ấy trở nên bất hạnh và không ai thích đến gần người có khuôn mặt như thế. Do đó, tôi phải thôi không

nhìn vào người khác nữa, không nghĩ về người khác, không đổ thừa cho người khác và không than phiền về người khác. Vì tất cả những điều trên đều là cách tích trữ rác trong linh hồn tôi. Nhìn vào người khác hay than phiền về người khác có nghĩa là tôi đang có cái nhìn sai về phía họ. Nếu như tôi than phiền hay chê bai họ, thì họ cũng làm y như thế đối với tôi. Có thể nghĩ rằng bản thân mình là tốt, nhưng một người tốt lại đi nhìn vào điểm yếu của những người khác ư? Hãy thử nghĩ xem: Tôi sẽ là một vị thần. Tôi là đứa con xinh đẹp của Thượng Đế và Người đang làm cho tôi xứng đáng trở thành một vị thần.

Khi bị mệt thì vô vọng. Một người mệt mỏi thì thường chán nản và những người khác lại phải cố gắng kéo họ ra khỏi tình trạng đó. Thỉnh thoảng, tôi cảm thấy rằng chẳng ai chịu hợp tác với tôi, nhưng hãy học cách giữ mình tỉnh táo và nghĩ rằng tôi nhận được sự hợp tác từ chính Thượng Đế. Thượng Đế không bao giờ mệt. Người luôn dang tay hợp tác cùng tôi. Nhưng do sự mệt mỏi nên tôi không nhận được gì từ Thượng Đế. Khi mệt, tôi trở nên nhạy cảm và nghĩ rằng tôi phải làm quá nhiều, rồi nước mắt tuôn rơi một cách dễ dàng. Giờ đây, cần hiểu rõ: Tôi đang làm điều này cho bản thân. Tôi là một linh hồn may mắn nên mới nhận được cơ hội làm gì đó. Tôi không cần phải nhận bất cứ thứ gì từ bất kỳ con người nào. Ngay cả tôi không cần hỏi xin phép lấy gì từ Thượng Đế, mà tôi có quyền lấy mọi thứ từ Người. Nếu như tôi bị bệnh, ngay cả nghĩ rằng “Tôi có quyền”, tôi cũng không nghĩ được. Nếu như trông ngóng vào ai đó đến phục vụ cho tôi, thì tôi trở nên mệt mỏi. Vì vậy, hãy để tôi quay đầu về phía Thượng Đế và ngưng hướng về phía

người khác. Quay đầu về hướng Thượng Đế, Người sẽ mát xa đầu cho tôi. Những ai phục vụ bằng của cải, thì của cải tăng lên, đem cho hạnh phúc, thì hạnh phúc tăng, đem tặng đau khổ, thì đau khổ tràn đầy. Đó là quy luật. Vậy hãy để tôi làm mọi thứ trong tim tôi. Thượng Đế đã dành cho những đứa con phục vụ của Người nhiều tình yêu thương và sức mạnh. Tôi cần học cách không đòi hỏi bất kỳ thứ gì từ con người, bởi vì họ sẽ tính toán những gì họ đem cho tôi. Còn Thượng Đế không hề đong đo, tính toán. Thượng Đế trao cho tôi mọi thứ mà Người có.

Đối với tôi việc gắn mình vào phục vụ là điều có ý nghĩa quan trọng, bởi khi phục vụ, tôi sẽ quên đi đau đớn của bản thân. Phục vụ giống như một loại vitamin cho tôi lúc này. Tôi đang phục vụ cho một thế giới tốt đẹp và hạnh phúc hơn. Khi nhớ đến Thượng Đế, tự động tôi sẽ làm phục vụ. Bằng cách nối kết với Thượng Đế, Người sẽ cho tôi sức mạnh và năng lực. Tôi sẽ không thể nào dùng hết trong phục vụ do tôi đã nhận được vitamin trong khi phục vụ. Có câu nói rằng: Nhân cư vi bất thiện. Những ai đàm tiếu hay gây rối theo cách này thì bị đau đầu. Tôi học cách không tạo ra xung đột ngay cả trong lời nói, suy nghĩ, trong đôi mắt hay trong hành động của tôi. Tôi giữ mình nguội lạnh và bình tĩnh. Những ai có xung đột trong nội tâm là những người luôn gây sự với người khác. Thiên giúp cho tôi tĩnh lặng và học cách yêu thương bản thân. Khi nghiên ngẫm, tôi biết rõ về bản thân mình hơn. Tôi nhìn vào chính mình và chỉ một mình tôi mà thôi. Càng biết nhiều về bản thân, tôi càng có lợi. Một người luôn tính toán là người không bao giờ thành thoi. Bằng chứng thực tế nhất của kiến thức là yêu thương và bình an.

Cách làm mình mạnh mẽ trong mọi thứ là có những suy nghĩ mạnh mẽ vào sáng sớm, ngay giờ Amrit Vela. Đây là khởi điểm làm cho toàn bộ một ngày của tôi mạnh mẽ. Khẩu hiệu: Bất kể tôi làm gì, người khác nhìn và làm theo. Thứ thách luôn xuất hiện trước mặt tôi, nhưng điều tôi phải làm là luôn lắng nghe Thượng Đế và làm theo những gì Người bảo. Không có gì ảnh hưởng đến tôi, nếu như người khác làm gì đó. Sức mạnh thiên định và những lời lẽ ngọt ngào luôn là vũ khí của tôi.

Tháng giêng là tháng khiến tôi chấm dứt mọi sự mệt mỏi. Khi tôi mệt, thì khuôn mặt tôi nhỏ lại, đôi mắt của tôi cũng nhỏ lại, và cổ họng của tôi hẹp lại. Vậy, để tôi tập trung chú ý vào chỉ một mình Thượng Đế và lôi kéo mọi thứ từ Người về phía tôi. Thượng Đế là bất tận, nên tôi phải đi vào điều bất tận và trở thành người nỗ lực bất tận.

Om Shanti

HIỂU SỰ TINH TẾ CỦA HÀNH ĐỘNG

21/03/2007 GYAN SAROVAR

Trí tuệ cần có sự khôn ngoan, nếu không, em sẽ không nhớ được gì. Ôn lại murli trong tập thể giúp kiến thức được tiêu hóa dễ dàng hơn và các em nhận sức mạnh và uy lực từ nó. Baba đã nói gì? Các em nhớ bằng tim và tâm trí em. Nhớ đến quan hệ của em với Thượng Đế và cắt bỏ sự gắn kết với thế giới. Kiến thức giúp em giữ mình trung thực và chân thật. Hãy nhớ xem ai đã nhận em làm con? Nhận ra rằng em là con của

Cha Cao Cả Nhất, Người nói “Ta làm con trở thành con của Ta nhằm trao cho con của thừa kế thế giới.” Hãy làm xuất hiện Thế giới Linh hồn (Brahmand) và sau đó là kiến thức về thế giới hữu hình này. Trước đây, các em đã đạt được của thừa kế này và em sẽ nhận nó một lần nữa. Hãy tiến lên theo cách mà Cha khiến em như thế. Nếu em không nhớ đến ngôi nhà, em không ý thức linh hồn. Có một số người sợ phải từ bỏ ý thức thể xác vì nó đã trở thành chỗ dựa. Nếu em muốn tách rời khỏi những chỗ dựa ấy, Baba sẽ giúp em giải thoát trong một giây. Khi đó được lôi kéo bởi sợi dây yêu thương, vì vậy, em trở nên tự do và tách biệt. Trạng thái cuối cùng phải do em tạo nên. Hãy tạo nên từ bây giờ, nếu không, em sẽ lo lắng về những gì sẽ xảy ra. Trong những quan hệ của tôi với Baba, tôi nhận ra rằng qua người Thầy, tôi mang những lời dạy vào cuộc sống; còn khi làm theo lời đề nghị của Guru, tôi nhận được tình yêu và sự chăm lo của Cha. Nếu không làm những điều này, tôi sẽ bị ấn tượng, tác động hay gắn kết. Nếu tôi không tự giải thoát mình, sẽ có sự trừng phạt. Kết thúc phần vai nhận lấy kiến thức (vào lúc cuối cùng), các em sẽ thấy những linh ảnh và nhận ra mình đã làm gì hay không làm gì. Phải chắc một điều là em không bỏ lỡ vận may hạnh phúc của thời kỳ Chuyển giao, bởi sự ân hận là vấn đề lớn nhất.

Giờ đây, nhiều người đang trải qua sự trừng phạt. Trí tuệ trở nên tha hóa một chút. Maya lôi kéo em, làm em tha hóa và em cảm thấy đau đớn. Khó mà xin được tha thứ hay làm xuất hiện những lời dạy của Baba. Tôi thấy đau vì chính những suy nghĩ và hành động của riêng tôi. Đau thân thể và tâm trí là do gắn kết. Với sự tưởng nhớ và phúc lành qua phục vụ, tâm trí

và cơ thể được khỏe mạnh. Nếu tôi gắn kết với ai đó hay làm ai đó gắn kết vào tôi, nguồn thu nhập của tôi chấm dứt. Rồi chuyện gì sẽ xảy ra cho linh hồn và vị trí? Không một suy nghĩ lãng phí hay tội lỗi nào xuất hiện một khi tôi nghĩ tôi là linh hồn. Nếu em làm điều gì đó không tuân theo giới luật của gia đình Thượng Đế, việc này có thể trở thành một thói quen và em sẽ lại tái phạm. Hành động (karma) tiêu cực sẽ lôi kéo em và em tích lũy nó, điều này sẽ bị trừng phạt thế nào đây?

Hết sức chú ý đến murli. Murli mang lại sức sống cho các em. Nó cắt bỏ đi đau khổ, mang lại hạnh phúc và những phúc lành. Tôi yêu những lời của Baba nhiều hay ít? Trong tim tôi có gì? Học. Shrimat. Em biết cách nhận drishti của Baba chứ? Baba giữ em gần với Người qua drishti. Baba trong mắt em chứ, như một Người tình? Như Mẹ với con?

Tôi đang sống như thế nào ở nơi mà tôi đã chết khi còn đang sống? Khi người khác nhớ đến em, điều đó ảnh hưởng đến hạnh phúc của em. Đó là dấu hiệu cho biết rằng em chưa chết, sự gắn kết của họ với em chưa hết. Nếu ai đó nhớ em, em không thể nhận tình yêu thực sự từ Baba. Đây là sự tinh tế sâu sắc của Nghiệp (karma). Những suy nghĩ của tôi nên cao quý và thanh khiết. Hãy tách biệt, yêu thương, độc đáo và đặc biệt. Khi giữ mình tách biệt, em có thể nhận tình yêu ấy từ Baba, nhận vòng hoa đeo cổ và ngồi vào tim Baba. Hãy tự hỏi mình rằng: Tôi O.K được đến đâu? Có lỗi nào tôi có thể sửa chữa ngay bây giờ không? Phục vụ là vận may của tôi. Hãy là một công cụ và thực hiện. Phục vụ trong trạng thái ý thức linh hồn và ý thức công cụ, tách biệt. Mở toang trí tuệ của em ra.

Sự tưởng nhớ nên xuất phát từ trái tim, và nếu tim tôi nhớ đến ai khác thì trí tuệ sẽ không hoạt động. Vì vậy, nhớ Cha bằng một trái tim trung thực. Drishti từ Cha vỗ yên linh hồn và sau đó, em nhận ra ánh sáng và sức mạnh. Tôi đang làm lợi và hấp thụ ánh sáng, sức mạnh, và người khác cũng cảm nhận được điều này. Tạo nên trạng thái yogi này bây giờ! Sau đó, thế giới sẽ nhận ra sức mạnh của em. Em đặt chân đến đâu, nơi ấy nên sáng lên và mạnh. Thậm chí hãy tách biệt ra khỏi con người cũ mà em mang theo đến đây. Không nhớ người khác lẫn những chuyện cũ. Sau đó, em sẽ trở nên nhẹ, cảm nhận được sức mạnh, rồi nhiệm vụ sẽ tự động diễn ra và em ý thức linh hồn. Suy nghĩ thanh cao khiến em có thể chấm dứt lãng phí. Nó giúp em hoàn tất và đây là nhiệm vụ của em. Baba yêu thương và nuôi dạy em rất nhiều và nay là lúc em đền đáp lại. Em không muốn nhìn thấy cảnh hối hận. Hãy tạo nên một bầu không khí mà trong đó, em có thể cắt bỏ tiêu cực, em không bị nó tác động và tạo bầu không khí tốt ở những nơi em có mặt. Em đang sống trong vòng tay Baba. Nếu em phạm lỗi, em tự động đứng xa khỏi Baba. Hãy để quá khứ là quá khứ. Cho nó qua đi.

Om Shanti

DADI JANKI

11/04/2007

Sau khi nghe murli, hãy tự hỏi xem những ý nào đánh trúng tim em? Cách đây vài hôm, Dadi có chia sẻ cách tích lũy tài sản từ những việc phước đức và tài sản phước đức đó là gì. Có mấy

cách để tích lũy. Để làm một người ban tặng, các em cần trở nên xứng đáng, vì chính tâm ấn của người ban tặng làm công việc ấy. Không phải tôi đang cho đi, mà đây là kết quả của việc biết *Tôi là ai* và *Tôi như thế nào*. Baba không quan tâm đến việc ta lấy bao nhiêu, Người chỉ cho và có những người đã lấy từ Người rất nhiều chỉ để đem cho. Người ta hỏi xin bình an và sức mạnh nhưng đừng bao giờ để tâm trí bất an đến độ các em phải hỏi xin bình an. Dù gì, Cha của chúng ta cũng là Người Ban tặng Bình an và em không thể tìm bình an ở nơi khác. Em sẽ không có bình an bằng cách cố thiên định mà đó là quyền sinh ta đã có của em và nó tự nhiên đến với em từ Cha. Baba cho chúng ta kiến thức gốc và qua kiến thức đó, Người đưa chúng ta quay về hình dạng ban đầu. Các em không có thân xác từ lúc mới bắt đầu và khi chu kỳ xoay, em có thân xác và đến lúc cuối chu kỳ, Baba phải tốn rất nhiều công sức để giải thoát em ra khỏi thân xác. Phải đánh trúng linh hồn rằng linh hồn phải trở nên thanh khiết. Baba đã nói cho chúng ta về những cảnh tượng của lúc kết thúc và bảo rằng chỉ khi nào ta có thể từ bỏ sự gắn kết với thân xác và với người khác, ta mới có thể trải nghiệm trạng thái không mang hình hài.

Chúng ta hiểu kiến thức về linh hồn (tâm trí, trí tuệ và tâm ấn), nhưng đến khi trong trí tuệ ta có kiến thức về sự tách biệt, ta mới có thể sử dụng những sức mạnh mà Baba trao cho để trở nên thanh khiết. Baba giúp chúng ta và dạy cho chúng ta nhiều điều để ta có niềm tin, nhưng ta chỉ có thể phục vụ khi cây kim (trí tuệ) của ta sạch. Ta cần kiến thức để biết cách dùng kim – để may vá hay để tiêm thuốc. Nếu không có sự hiểu biết này thì có lợi ích gì không? Nếu bác sĩ giỏi và kim

tiêm tốt, thuốc sẽ phát huy công dụng, nhưng dĩ nhiên em phải giữ yên tay thì mới tiêm được. Dù có hơi đau một chút nhưng không cần la toáng lên! Đó là chuyện thường tình thôi, Baba tiêm cho linh hồn để mọi đau khổ của nó chấm dứt mãi mãi, nhưng em cần ổn định trí tuệ mình. Baba nói rằng việc làm từ thiện nhất là mang lại *sự sống*. Kiến thức là chuyện riêng. Hiện nay con người đang bị đè bên dưới những ngọn núi đau khổ; các em phải bảo vệ họ và giải thoát họ khỏi nơi ấy. Baba đang trao sức mạnh để nhiều người có thể nhận được *sự sống*. Linh hồn cảm nhận sự hỗ trợ ấy như từ một người bạn đồng hành.

Có bốn cách để trao *sự sống*. 1) Biết cách bảo vệ *sự sống* của chính em. Em cần giữ ổn định trí tuệ. Điều gì đang xảy ra cũng hàm chứa trong nó điều lợi. Thật thà là nền tảng của sự ổn định và học hỏi. 2) Baba đã biến em thành của Người và cho em *sự sống*. Người đã khiến tôi là của Người và dạy tôi cách mỉm cười. Đây là một liều thuốc tiêm mạnh. 3) Em đặt chân đến bất cứ nơi đâu, nơi đó trở nên hạnh phúc. Làm như vậy, em sẽ nhận trở lại rất nhiều hạnh phúc. Việc phục vụ luôn ở trước mặt người phục vụ. Baba chúc phúc để đưa con trở thành chủ nhân. Chúng ta không thể quên thời thơ ấu này. Nếu em xuống tinh thần, ít ra cũng hiểu rằng em là con của Baba. Người ta có thói quen luôn buồn rầu. “Người khiến con là của Người và qua đó, con nhận hạnh phúc nhiều đến thế”. Em có nhận được hạnh phúc như vậy không? Hãy để dấu hiệu của hạnh phúc biểu lộ trên gương mặt và trong cách cư xử của em. Giờ đây, chúng ta đang ở nhà của Cha và chúng ta sẽ đi về nhà chõng ở thời kỳ Vàng. Chúng ta thế nào thì Cha chăm sóc ta thế ấy, nhưng để đi về nhà chõng thì ta phải chuẩn bị sẵn

sàng. Hiện tại, các em ăn mặc đơn giản, sống một đời giản dị; kiến thức này là sự điểm trang của chúng ta. Hãy giản dị và trở thành tấm gương, không chất chứa đầy những cái “Tôi muốn thứ này, thứ kia hay thứ nọ.” Nhà chõng là thời kỳ Vàng hay là Thế giới Linh hồn (Paramdham)? Các em phải đi với Chú rể. Các em phải sống với Chú rể và đi với Chú rể, rồi sau đó, Baba sẽ ở bên em trong cả chu kỳ.

Nếu các em không tập nói “Baba” một cách chân thành, làm sao em có thể cảm nhận được hạnh phúc của thời thơ ấu. Người là một Người Cha tuyệt vời đến thế. Người cho chúng ta mọi thứ ta cần. Ngay cả khi còn là “người ăn xin”, Brahma Baba không lo lắng gì nhưng vẫn nói rằng Shiv Baba đang làm mọi việc. Đến bây giờ, mọi sự đang được thực hiện bằng sức mạnh yoga. Sự thiết lập đang diễn ra thông qua yoga. Tất cả những phát minh khoa học xuất hiện hơn 100 năm qua và khoa học cần thiết cho sự hủy diệt, nhưng chúng ta cần sức mạnh yoga để thanh lọc các yếu tố thiên nhiên. Chúng ta phải phấn đấu để đi vào vương quốc. Vì điều ấy, chúng ta cần nhiều sự trung thực. Nếu linh hồn không hạnh phúc, làm sao có hạnh phúc trong cuộc sống? Phải hiểu thấu đáo những cách thức làm bản thân mình hạnh phúc. Hạnh phúc là nền tảng cho việc trở thành một linh hồn thanh khiết và từ thiện. Thay đổi những đường chỉ may mắn qua việc thay đổi những hành động của em, sau đó, em làm gì cũng thành công. Phải rất chân thật trong hành động để mỗi việc của con Baba đều mang lại điều lợi. Vì vậy, hãy làm mọi việc với lòng trung thực, không một chút gian dối. Brahma Baba là người sáng lập, còn chúng ta là ai? Chúng ta là con của Adi Dev (Người Đàn Ông Đầu Tiên) và ông đã

thay đổi cuộc đời ta từ sỏi đá thành ngọc quý. Ông làm cho chúng ta trở nên hữu dụng cho công việc của ông và ông để chúng ta cùng tham gia. Chúng ta nên mang lại nhiều lợi ích cho người khác bằng những gì ta đã nhận được sao cho họ cũng bắt đầu biết ơn Người. Giờ đây, Baba đang thu hút sự chú ý của ta. Làm sao cho người khác cảm nhận được thì tốt hơn rất nhiều so với chỉ nói bằng lời, vì linh hồn sẽ có niềm tin qua cảm nhận.

Mỗi ngày, murli luôn nhắc nhở chúng ta đôi điều. Baba đã trao cho chúng ta tước hiệu là *người phá bỏ những trở ngại*. Các em có thể phá bỏ chúng và chấm dứt tất cả trở ngại trên thế giới chỉ khi nào em làm chủ tâm trí, trí tuệ, tâm ấn và các mối quan hệ của em. Em phải kiểm soát bản thân, chứ không phải kiểm soát người khác. Ở trong trạng thái là vị chủ nhân, các em không gặp phải trở ngại.

Những điềm xấu có thể ảnh hưởng đến tâm trí, cơ thể, tài sản và các quan hệ của em. Chúng có thể đến trong bất kỳ lĩnh vực nào. Nếu không có những điềm xấu trong tâm trí thì những phần còn lại sẽ tốt. Nếu điềm xấu là cực độ trong một lĩnh vực, cuối cùng, nó có thể tạo nên một tình huống rất tệ hại, phải trao hết cho Baba (cúng dường) thì mới gỡ bỏ đi điềm xấu ấy được. Nói với Baba bằng trái tim thật thà và không giấu diếm điều gì. Tuy nhiên, có khi điềm xấu ấy mạnh đến nỗi nó khiến em làm những hành động tiêu cực và em không nhận thấy đó là tiêu cực. Trước hết, điềm xấu ngự trong trí tuệ, vì vậy, linh hồn không làm những việc tốt. Sau đó, Baba nhìn họ bằng đôi mắt nghiêm khắc. Là Dharamraj (Phán Quan Tối Cao), Người nhìn thấy điều còn đang che giấu bên trong; là Mẹ và Cha, Người

rất dịu dàng nhưng Người đang kiểm soát con mình đang làm gì. Những trở ngại đến vì tính bất cẩn. Biểu hiện của tính bất cẩn là viện cớ, biện hộ và từ đó, trở ngại tăng lên. 4) Chú ý sao cho em có trạng thái không bị trở ngại, không bị trở ngại đến độ em đi đến đâu, những linh hồn ở đó cũng thoát khỏi trở ngại. Làm cho linh hồn thoát khỏi trở ngại là mang lại *sự sống*.

Trong bhakti (thờ cúng), khi người ta làm điều gì đó nhân danh Thượng Đế, họ cảm thấy có thành công. Nếu em làm gì đó vì bản thân thì sẽ có nhiều trở ngại – phút này thành công, nhưng phút sau lại không. Còn nếu làm vì Baba, em sẽ có thành công. Bầu bạn, hỗ trợ một chút, hiểu một chút để trí tuệ bắt đầu làm việc một cách thích đáng và họ có thể tự xoay sở - đây là một hành động nhiều phước đức. Người làm phước sẽ không bao giờ nghĩ “Tôi đã làm được việc này hay việc kia.”

Càng để Brahma Baba trước mặt em nhiều, em càng dễ dàng trở thành một linh hồn thiện. Nếu em để người khác trước mặt, em sẽ bắt đầu làm những chuyện nhỏ nhặt vốn tiêu cực và em quen dần với nó. Làm thế sẽ bị trừng phạt. Hãy hành xử một cách hoàn toàn trung thực. Kiểm tra bản thân trong mỗi hơi thở, mỗi giây phút. Chú ý đến suy nghĩ, lời nói và hành động của mình, và không làm điều gì để bản thân được ca ngợi hay chạy theo những xu nịnh em và tránh né những người không nịnh. Đừng cầu thả. Hậu quả của karma (hành động) - nghiệp- là rất lớn và rất khó nhìn thấy bằng mắt. Người ta nên cảm thấy rằng con của Thượng Đế đang bầu bạn và hỗ trợ họ đúng lúc. Luôn tự hỏi: *Tôi là ai, Tôi thuộc về ai, Tôi đang làm gì, Tôi đang nghĩ gì*. Thật ra, em không phải suy nghĩ gì cả.

Tất cả những gì em phải làm là luôn nhận thức *Tôi là một linh hồn của chu kỳ trước và Baba đang giải thích mọi điều cho tôi*. Với một trí tuệ trong sạch và sáng suốt, em sẽ đón bắt được mọi điều. Đừng nói rằng đi hướng này hay đi hướng kia là ý của tôi, không, thế ý nào là của Baba?

Hãy mang lại *sự sống* cho chính em: Hạnh phúc và luôn hạnh phúc.

Om Shanti

CHÀO MỪNG HỌP MẶT NCO

07/03/2007 MADHUBAN

Đây là lúc để thế giới thay đổi, để các em thay đổi, hay để chúng ta cùng nhau thay đổi? Nếu tất cả chúng ta đều tự thay đổi bản thân - chuyện này sẽ tuyệt vời thế nào? Hãy làm rõ mục tiêu: Phục vụ bản thân dù công việc phục vụ có nhiều đến đâu chăng nữa. Sẽ có những tình huống to như núi nhưng hãy xem chúng nhẹ như bông, thậm chí, không to như hạt mù tạt nữa. Nếu tình huống gây cho mình lao đao, thì những người mà tôi đang phục vụ cũng sẽ bị lao đao. Hãy chú ý nhiều đến bản thân như thế và ở trong trạng thái tự trọng, đầy những đức hạnh và các kho báu – sao cho người khác thấy rõ rằng tôi đang thực hành điều này và không có gì cản trở trạng thái của tôi cả. Baba nói với chúng ta: Dù vì nguyên nhân gì chăng nữa, cũng không thể biện hộ.

Chúng ta đã nhận ra Baba rất rõ trong tim mình – tôi thuộc về Baba và Baba thuộc về tôi – thế nhưng trong chúng

ta, có bao nhiêu người đã nhận ra bản thân- Tôi là ai? Tôi là một linh hồn. Nhưng là loại linh hồn nào? Làm cách nào tôi trở thành con của Linh Hồn Tối Cao. Tôi nhận biết rõ bản thân tôi đến mức độ nào theo cách Baba đã giảng? Nhận thấy và biết rõ bản thân mình đến đâu, tôi sẽ phấn chấn, say sưa đến mức độ đó. Cảm nhận được tình yêu và sức mạnh của Baba trong ta giúp chúng ta có lòng tự trọng. Khi tôi nhận ra chính mình, tôi có thể dễ dàng nhận ra người khác. Trong tôi có sự chính xác và thanh khiết đến mức nào, người khác sẽ nhận ra và biết tôi. Vì vậy, hãy để trí tuệ của ta thật sạch và trong sáng để ta có thể biết về chính mình.

Dadi luôn phục vụ trung tâm một cách vô hạn. Chúng ta cũng nên làm như vậy và không chỉ phục vụ trung tâm của ta mà thôi. Chúng ta nên tuân theo y hết kỷ luật của Madhuban – chứ không phải tôi muốn gì hay người khác muốn gì. Trước hết phục vụ bản thân, đến trung tâm, rồi mới đến gia đình.

Bây giờ là lúc nên phấn chấn với nhận thức rằng mình có thể đạt được cấp độ cao nhất. Hãy kiểm tra chất lượng và tốc độ phấn đấu của em. Tôi có đến gần Baba, ngôi nhà và đích đến không? Không thể nói là “Có. Rồi sẽ được thôi”. Nói như thế chẳng khác gì ăn món laddu trong tưởng tượng. Hãy để gương mặt em mang lại sự phấn chấn cho người khác khi em tán bộ hay đi loanh quanh. Thời gian dành cho việc nói bằng lời đã qua. Chỉ tiến tới trước vfa có tính tâm linh trong ánh mắt, nụ cười của em.

Có nhiều việc phục vụ được thực hiện bởi mỗi người và linh hồn sẵn sàng chấp nhận mục tiêu hoàn hảo. Điều này là

dễ dàng đối với những người mới vì chúng ta học hỏi từ kinh nghiệm của nhau. Thật ra, mỗi thế hệ lại trở nên dễ hơn. Vào thời của chúng tôi, chẳng có việc phục vụ nào để làm, còn các em lại có quá nhiều cơ hội. Những lời ca ngợi Yagya nhiều bằng những lời ca ngợi Thượng Đế và chúng ta – những Brahmin – là người trông coi Yagya.

Om Shanti

BUỔI TU DƯỠNG TINH THẦN DÀNH CHO CÁC NCO

08/03/2007 MADHUBAN

Em cần làm những gì để biết chắc là em đã chuẩn bị trước?

Một lần Baba nói với tôi “Con là Maharathi.” Kể từ đó, tôi luôn sẵn sàng trước thời gian. Những ai trên lưng ngựa phải cầm chắc dây cương trong tay. Cưỡi ngựa cần phải tốn nhiều công sức. Trong khi đó, voi thì thông minh, khéo léo. Nó đi một cách quý phái, đường bệ và không sợ ai cả. Chúng ta nên là những tượng binh, không là kỵ binh hay bộ binh. Đi bộ thì quá chậm, cưỡi ngựa thì quá dần xóc, còn voi thì quý phái.

Làm sao để rời bỏ “những khu vực an nhàn” của chúng ta và không biện hộ, bào chữa nữa để chuyển hóa diễn ra?

Baba đã nêu tấm gương của Nehru: Một người yêu nước sẽ không bao giờ nghỉ ngơi. Có người nghĩ “Tôi chỉ được gọi đến khi họ cần tôi, nhưng chẳng ai biết tôi có tài cả.” Thật sự, những ai nghĩ như vậy là đang tránh né phục vụ. Có người lại

luôn sợ sệt và cáo lỗi hay luôn bị bệnh. Một chị đã cấm học trò không gặp Baba vì ông đang nghỉ. Nhưng Baba không vui về chuyện này. Những người phục vụ thật sự sẽ nói “Cho tôi biết lúc nào anh/chị rảnh, tôi sẽ đến.”

Có người thích nhàn hạ và làm việc theo thời gian biểu của họ. Đối với những người như thế, Baba tặng cho họ danh hiệu “Nữ hoàng đồng đánh”. Cơ thể họ khó chiều và họ cần nhàn hạ. Hãy nhẹ nhàng nhưng không lơ lửng. Nhẹ nhàng nghĩa là sẵn sàng và linh động với mọi người. Công việc phục vụ cần gì, tôi nên sẵn sàng làm việc đó. Khi tôi dâng nọp, cha mẹ tôi rất lo lắng tôi quá nhạy cảm và khó chiều nên mục tiêu của tôi là từ bỏ sự nhàn hạ ấy. Những ai đã quen nhàn hạ nên từ bỏ thói quen này.

Có người hỏi rằng tôi có nghe tiếng kêu của những bhagat (tín đồ thờ cúng) không. Nếu tôi không nghe, ai khác sẽ nghe đây? Các em sẽ không nghe được tiếng kêu ấy nếu em nói quá nhiều. Nếu em có thói quen vượt lên khỏi âm thanh, em sẽ nghe được chúng. Những ai quan tâm đến việc hoàn thành hy vọng của Baba sẽ không tốn thời gian vào những chuyện khác. Thời gian rất ngắn ngủi. Mọi người nay cần giúp đỡ, những Brahmin, những người đứng ở ngoài và những người thậm chí không muốn đến.

NCO phải phá bỏ những xiềng xích bằng vàng nào?

Chúng ta biết là xích sắt mang lại rất nhiều đau khổ và dẫn ta đến những hành động sai trái. Còn ở đây, “những xích vàng” nghĩa là còn bị người khác chi phối và chi phối người

khác. Đây là một căn bệnh rất nặng. Đôi khi, một người có sức chi phối mạnh đến độ nhưng người khác nghĩ rằng chỉ có người này mới giỏi và có khả năng phục vụ, và người đó cũng nghĩ chỉ có họ mới giỏi. Một người thì đưa xích, người kia đeo xích vào. Hãy đi sâu vào nội tâm và xem trên em còn bao nhiêu sợi xích vàng nữa. Vì có quá nhiều người đeo nó nên em không nhận ra.

Qua murli của Baba, chúng ta nhận được những ý rất hay để nghiên ngẫm. Chúng ta chỉ nên nghiên ngẫm những ý này, không nghĩ chuyện khác. Nếu ai ca ngợi ta, chúng ta thậm chí không nhớ đến lời khen ấy. Những điều nhìn thấy hay nghe được từ người khác, và nếu những điều đó chỉ lưu lại trong tâm trí ta thôi, nghĩa là chúng ta tạo nên những loại xích vàng mới, những sợi xích theo mốt. Do đó, hãy làm những gì Baba muốn, những gì cần thiết, vì chiếc thuyền chân lý không bao giờ chìm, nó sẽ luôn vượt qua bờ bên kia. Nhưng để được như thế, tôi cần có trái tim chân thật. Dù đang ở đâu, dù tình cảnh có như thế nào, người thành thật sẽ hạnh phúc vì có một trái tim trong sạch. Người có trái tim chân thật sẽ tuân theo lời dạy của Baba và việc đó bảo vệ linh hồn. Đọc murli bằng tình yêu thương dành cho Baba, để nó thấm vào trong em và sau đó, nhớ lại những gì Người nói – không phải là ý tưởng của em tác động, chi phối người khác. Thời gian cảm nhận tình yêu thương và sự hoàn hảo của em càng dài sẽ càng đưa em đến sự cứu rỗi và thành công.

Đừng lừa dối chính mình, Baba hay người khác. Đây là một việc làm sai. Baba, vị Chủ Nhân, sẽ không vui với việc này, cả Dharamraj cũng vậy. Chúng ta ở trong triều thần của sự thật.

Thượng Đế là thật, kiến thức là thật, những gì đạt được là thật và tình thương yêu của tôi với gia đình Brahmin là thật. Chúng ta phải chú ý đến bản thân rất nhiều để có sự thay đổi. Nếu chúng ta không thay đổi, sao ta hy vọng thế giới thay đổi cho được.

Làm thế nào để những tâm ấn thánh thiện của sự hoàn hảo xuất hiện hàng ngày?

Khi có một câu hỏi, tôi thường đi vào im lặng sâu thẳm. Các em cũng nên học nghệ thuật này. Sau đó, những tâm ấn thánh thiện mới đến. Trước hết, chúng ta phải làm cho tâm ấn của ta là của Thượng Đế. Nếu ta nói “làm thế nào đây?” thì sẽ lãng phí thời gian. Chỉ nghĩ rằng “đây là cách tôi nên làm...” chứ không phải “làm sao”, “bằng cách nào?” mà là “Đây là cách...”. Để được như vậy, đừng nhìn tâm ấn của ai khác. Baba đã nói công việc của Ravan là làm cho chúng ta ô trọc, công việc của Baba là làm chúng ta thanh khiết, công việc của chúng ta là trở nên thanh khiết. Cứ xem Baba nhìn mọi người bằng thái độ thanh khiết đến thế nào, tôi phải làm y như vậy. Tôi phải thấy Baba nhìn tôi như thế nào, nhìn những tâm ấn nguyên thủy ở đứa con của Thượng Đế. Baba nói rằng Người là Cha của chúng ta nên tất cả chúng ta là anh em, và điều này khiến drishti của chúng ta rất thanh cao. Brahma Baba đã nghiên ngẫm rất nhiều nhưng ông luôn nói “Shiv Baba nói, đừng nhớ đến Ta”. Tôi luôn tự trò chuyện với chính mình. Tôi nói “Tất cả những linh hồn ở đây đều đến từ Paradham và Baba đang chọn ra những linh hồn của Người từ mọi nơi trên thế giới. Tôi không làm gì cả. Họ đang nghe murli, đang nỗ lực và đạt của thừa kế của họ.” Trên thế giới, có rất nhiều linh hồn cần của thừa kế. khắp mọi nơi, nhiều linh hồn khác sẽ đến. Với những

ai còn giữ liên lạc, hãy nhắc họ về Baba. Còn với những ai chưa biết Baba, gửi vibration đến cho họ. Để làm việc đó, thái độ của tôi phải rất thanh khiết và hướng thượng, không vì cái tôi, không tính toán thiệt hơn, mà trước hết phải tách biệt. Thái độ của chúng ta nên đến mức người khác nhận được linh ảnh từ xa. Thời gian nói rằng nếu bây giờ em phải phấn đấu đến thế, Baba sẽ làm rạng danh em và em sẽ làm rạng danh Cha. Những linh hồn nhìn thấy linh ảnh sẽ cảm thấy nhẹ nhàng và mạnh mẽ, và tất cả những rắc rối của họ sẽ chấm dứt. Chấm dứt hết những cái “làm thế nào, cái gì, lúc nào, tại sao”. Chúng chỉ làm phí thời gian.

Khi chúng ta lẫn lộn tình cảm vào phục vụ và những quan hệ thì có lộn xộn, lãng phí thời gian, mất tập trung và mất chất lượng phục vụ. Dadi có thể cho chúng em vài cách để không lẫn lộn tình cảm trong phục vụ và giữ các quan hệ được tốt.

Trước đây tôi đã không hiểu nghĩa từ “emotion” (tình cảm) khi chúng ta dồn nén điều gì trong lòng, gương mặt biến đổi, mắt ướt. Chúng ta thay đổi nét mặt thì chẳng danh dự gì. Ta cố giấu nó, nhưng không thể. Trong kinh Gita có nói “Ta yêu đứa con có kiến thức và những ai trở thành một yogi như ta.” Tôi không bao giờ quên những lời này. Nếu tôi có thể thấm nhuần kiến thức của Thượng Đế càng nhiều càng tốt trong tôi, tôi sẽ được Thượng Đế yêu thương nhiều chừng đó. Nếu biết Thượng Đế yêu thương tôi, tôi sẽ không bị ảnh hưởng bởi người khác. Nếu em dồn nén, đến lúc nào đó, nó sẽ trôi dạt lần nữa và mắt em sẽ hé lộ điều này và em sẽ không có sức mạnh để quên quá khứ. Một yogi sẽ không bao giờ dồn nén

điều mà sau này sẽ quay trở lại. Tôi không nên bị tác động bởi chuyện gì hết. Dù xảy ra bất cứ chuyện gì, tôi tự nhủ “Ai cũng làm một linh hồn, một phần trong gia đình.” Ý nghĩ này không cho những tình cảm xâm nhập vào tôi. Hãy có cảm xúc thanh khiết cho bản thân và cho những người khác. Cách này mới có lợi. Việc học hành của Baba, những lời dạy và sự nuôi dưỡng của Baba, tôi phải chia sẻ chúng cho tất cả. Nếu tôi bị tác động bởi cách cư xử của ai đó, điều này không tốt cho tôi hay người khác. Họ sẽ không bao giờ có cảm giác cho và nhận hạnh phúc. Hãy quan tâm đến việc không gây đau khổ, không nhận đau khổ.

Dadi có Baba dẫn dắt, nhưng động cơ sâu sắc nhất để chuyển hóa bản thân của Dadi là gì? Làm cách nào chúng em có thể làm theo những gì Dadi đã làm, vì chúng em sống vào thời điểm khác, bầu không khí khác với những gì Dadi đã trải qua?

Tôi sẽ chỉ nói những gì Baba và Mama đã dạy tôi. Hàng ngày trong murli Baba nhấn nhủ chúng ta rằng ai đang dạy ta và ai cho ta những chỉ thị. Người nào nghiền ngẫm, tiêu hóa kiến thức và tiến về phía trước đầu tiên thì đó là Arjuna. Nếu em tự chế biến kỹ công thức của riêng mình, niềm hân hoan sẽ đến, Mama và Baba đưa ra dấu hiệu nhưng tôi đã phấn đấu để thay đổi. Baba sẽ trao thêm tình thương cho những linh hồn phấn đấu. Ngay cả bây giờ những ai phấn đấu thì cảm nhận được sự giúp đỡ. Tôi không bao giờ nói rằng các em sẽ không nhận được sự nuôi dưỡng mà chúng tôi đã có. Người ta thường nói tôi xây lâu đài trong không trung, nhưng Baba đã khiến mọi việc được thực thi. Người nhậu uống và bắt người khác cũng uống. Em nên say sưa và làm người khác say sưa theo.

Làm sao Dadi biến thời gian thành bạn? Thời gian đã tặng Dadi những quà gì? Dadi tặng gì cho thời gian?

Baba cho tôi thời gian nhiều bằng với sự đồng hành của Người. Baba nói “Hãy biến thời gian thành bạn đồng hành của con, đừng lãng phí nó.” Nếu em phí phạm thời gian em sẽ mất Baba. Nếu em đi vào những suy nghĩ lãng phí, Baba sẽ bỏ đi. Trải nghiệm của tôi với thời gian là tuyệt vời. Nếu ai đó hưởng lợi từ thời gian, thời gian sẽ hợp tác. Thời gian sẽ trao sự giúp đỡ và những sự hợp tác không mong chờ sẽ đến. Đừng bao giờ nghĩ làm sao chuyện này hay chuyện kia sẽ xảy ra. Thời gian nói “Đứng lên. Tiến về phía trước.” Và Baba nói “Ta có mặt ở đây để giúp con.” Những phép màu như thế đang diễn ra.

Chuyển hóa không phải là một quá trình dài, mà là chỉ là bỏ qua những gì giả dối và làm lộ ra điều chân thật. Với bản thân, trong phục vụ và các quan hệ thân tình, không nên có một điều gì giả tạo, bề ngoài mà nên cần có chiều sâu và sự chân tình. Rồi mọi người sẽ bắt được những làn sóng ấy, cả thế giới sẽ bắt được.

Om Shanti

TRÁI TIM TRONG SẠCH VÀ SỨC MẠNH CỦA NAM CHÂM

03/04/2007 OM SHANTI BHAVAN

Các em có thể đếm những điều Baba thích. Người thích những gì xuất phát từ trái tim. Khi ai yêu điều gì đó từ trong

tim thì sẽ có kết quả vì nền tảng của mọi điều là trái tim. Baba nói rằng trái tim ở trong linh hồn. Hãy có tình yêu đến mức tim em nhận được tình yêu của Baba. Nếu có một vật cản hay bị chặn trong tim mình thì em không thể nhận tình yêu của Baba. Vào đúng giây phút trở thành con Baba em có của thừa kế (không như ngoài đời khi trưởng thành em mới nhận được). Phải chắc là em đạt được quyền hưởng của thừa kế hạnh phúc và bình an. Baba nói bằng tình yêu thương rằng trước hết, hãy trở nên xứng đáng, như vâng lời chẳng hạn... vì ai vâng lời thì có được của thừa kế. Những linh hồn như thế rất thích shrimat và có thể dễ dàng nhận ra được sự trái ngược giữa shrimat và lời chỉ dẫn từ những nguồn tiêu cực hay đời thường. Nếu em chấp nhận lời chỉ dẫn của Thượng Đế với tình yêu thương thì Baba sẽ quy phục em. Trong thâm tâm, bằng tình yêu thương của mình, em cảm thấy mình nên dâng nộp cho Baba, rồi Baba sẽ dâng nộp cho em. Baba dâng nộp cho những người nghèo, nghĩa là những người có trái tim trong sạch, một trái tim ngọt ngào và nói rất thật lòng với Baba “Con không cần gì khác ngoài Cha.” Họ sẽ không nói “Tôi phải dâng nộp, tôi muốn dâng nộp”. Một linh hồn đã dâng nộp luôn khát khao trở nên hoàn tất, linh hồn ấy nói từ trái tim rằng “Trong tim tôi, không có ai khác ngoài Người”. Đôi khi, Baba cho những linh hồn bài kiểm tra mạnh mẽ. Nếu Người hỏi “Con có ý kiến gì không?” thì em hãy đưa ý kiến, nếu không, đừng. Suy nghĩ của em phải tan trong suy nghĩ của Baba đến mức độ là em đang theo shrimat và đón bắt lấy những tín hiệu của Baba, rồi theo đó mà hành động, không thắc mắc. Baba rất nhẹ nhàng. Baba sẽ không bao giờ nói “Đây là lỗi của con.” Những ai thành

thật sẽ đến trước Baba và nói sự thật. Ông sẽ mỉm cười và nói rằng việc đó đã được ấn định trong vở kịch và ông dạy bảo trong lúc mỉm cười. Sau đó, những lời dạy này sẽ gõ vào trái tim và em chấp nhận chúng. Trong bức thông điệp khi đang bhog, Baba đến và cười, rồi mới nói. Người khiến chúng ta là của Người qua sự nhẹ nhàng. Nhiều linh hồn biết Baba muốn gì – chính là qua sự dịu dàng của Người mà nay họ hiểu. Không một ông bố ngoài đời thường nào làm như vậy; thỉnh thoảng, ông bố sẽ thể hiện đôi mắt nghiêm khắc. Còn Baba không bao giờ làm thế. Nhưng nếu em rời Baba và đi vào rừng già, em sẽ trở thành một cái gai. Em sẽ bị châm chích và em sẽ châm chích người khác, vì em bước vào những mối quan hệ dựa trên nỗi sợ hãi. Trong rừng già, có cả gai và sư tử: Maya như vậy đấy. Cứ nhìn vào rừng già mà xem, em thấy có rất nhiều mối hiểm nguy rình rập, vì vậy, Cha làm cho em trở thành của riêng Người. Người tưới nước cho em để *đâm hoa và kết trái*. Người rất kiên nhẫn *vun trồng em*.

Khi Baba bước vào phòng Truyền thống (History Hall), Người sẽ trao drishti và nói “Cha đã vào một vườn hoa.” Baba luôn có hy vọng, tin rằng đứa con sẽ có thay đổi vào lúc nào đó. Điều tuyệt vời của việc Baba luôn duy trì hy vọng ở mọi người là Ông không bao giờ để ai mất hy vọng vào bản thân họ. Đây là một hành động nhân từ. Vibration thánh thiện có sức lôi cuốn này tạo nên phục vụ. Sau đó, phục vụ đi theo em và đến trước mặt em qua sự cuốn hút thánh thiện này, trái hẳn với những ai chạy theo phục vụ, tốn nhiều thời gian, tiền của và công sức cho quá trình ấy.

Hãy tự hỏi mình: Cây kim của em không bị rỉ sét chứ? Nếu là vậy, nó sẽ nháy vào thói Nam Châm. Một cây kim thì rất mỏng và có ích nhưng nếu có một chút rỉ sét trên nó, nó không còn dùng để may vá hay tiêm chích nữa. Đôi khi, kim bắn lại gây hại. Ngay cả một cây kim tốt cũng có thể bị rỉ sét trong nhóm bạn xấu. Thượng Đế có kéo tôi hay tôi được hút về Thượng Đế không? Chỉ khi đó, tôi mới có thể hữu dụng. Một cây kim sét sẽ bị vứt đi. Baba không làm như vậy, Người chùi sạch cây kim. Sự nỗ lực của em tại Madhuban này là độc đáo. Do đó, hãy chú ý:

1) Làm cho sự tưởng nhớ của em trở nên mạnh mẽ, đến độ những thói hư tật xấu của em chấm dứt và những suy nghĩ lãng phí, tiêu cực cũng hết. Nếu những suy nghĩ tiêu cực hay lãng phí xuất hiện, đó là vì một tâm ấn cũ đã mang chúng đến. Em thường viện lý do hay biện hộ là vì còn dấu vết của tâm ấn cũ. Hãy có một trái tim trong sạch đến mức không một tiêu cực nào xuất hiện.

2) Ngồi đây và tạo trạng thái thoát nghiệp của em. Đùng tạo ta nghiệp mới. Mọi sự nên được kết thúc ngay bây giờ, vì vậy, em sẽ không cho và nhận từ ai. Nếu có nghiệp thì em phải trả. Nó là món nợ và người ta nói rằng mắc nợ là loại bệnh tệ hại nhất. Các em ở trong cơ thể, các em có quan hệ với người khác nhưng phải chắc chắn một điều là em không tạo nên nghiệp mới và chấm dứt những nghiệp cũ bằng sự tưởng nhớ. Có một số người đã chấm dứt được nghiệp của thời kỳ Sắt (Kaliyug) nhưng lại bắt đầu tạo nghiệp trong gia đình tâm linh (alokik family). Trước hết em tạo trạng thái thiên định để

kết thúc những nghiệp chướng của linh hồn. Không nên để sót lại dù chỉ một chút tro của chúng, không còn một chút dấu vết nào, nếu không, những dấu vết này sẽ làm em lao đao và em lại tạo nghiệp. Em phải thiền sâu hơn. Gột bỏ tất cả những rí sét. Baba không bao giờ nói rằng các em là vô dụng. Hãy là một đứa con có ích trong công việc phục vụ, và để có ích, em phải làm việc theo cách Baba làm. Người đưa ra dấu hiệu hành động và qua đó, em nhận thức sức mạnh từ shrimat, rồi manmat (the dictates of the self = những chỉ dẫn của bản thân) sẽ không hoạt động. Nếu em để manmat chen vào, em sẽ trống rỗng, cô đơn và không thành công. Đừng mệt mỏi, mà hãy đi theo những tín hiệu của Baba. Hãy im lặng và thành công sẽ đến với em, luôn nhớ điều này! Sức mạnh của những lời nói thành thật giúp công việc được thực thi. Những gì Người nói thì phải làm bằng được. Cây kim của em phải có nhiều sức hút đến độ em lơ lửng trên Nam Châm. Để được như vậy, em phải có tính tâm linh và sức mạnh từ mọi mối quan hệ với Baba, không loại trừ một quan hệ nào, bao gồm luôn cả quan hệ Baba là Con của em. Quan hệ này mang lại rất nhiều hạnh phúc. Là con và nhận tình yêu từ Baba, cũng hãy xem Baba là Con và yêu thương Người. Dadi đã rất say sưa, hứng khởi với sự thực hành này, Người nào mỉm cười từ trong tâm là người đã được đánh trúng tim và sẽ không còn ú ớ, âu sầu, không bị Maya tấn công nữa. Một linh hồn yêu thương như thế sẽ đánh đuổi Maya chạy xa, khiến bà ta phải khiếp sợ. Hãy nhận sức mạnh đến mức độ như thế từ Baba, vị Chủ Nhân Quyền Năng Tối Cao. Nhận tài sản thừa kế của em và làm người khác cũng có quyền nhận tài sản thừa kế của họ. Nhiều người có kiến thức nhưng lại không trở thành *chiếc mi-crô* cho Baba, vậy

đã xảy ra chuyện gì? Khi dâng nộp những thành quả đạt được, em cảm thấy rất hạnh phúc và dù đang ở đâu hay đi đến đâu, em cũng mang lại hạnh phúc. Giữ kho tàng hạnh phúc với em và phân phát nó cho mọi người. Tiếp tục tích lũy. Baba là người tạo nên vụ giao dịch này với em.

Om Shanti

NGHỆ THUẬT TÍCH LŨY TRONG TÀI KHOẢN CÔNG ĐỨC

02/04/2007 OM SHANTI BHAWAN

Hãy nói “Om Shanti” với cảm xúc của Om Shanti Bhawan. Dù ngồi đây, nhưng chúng ta vẫn nhớ đến Thế giới Linh hồn và Baba, Đại Dương của Bình an. Người là Đại Dương của Bình An trước hay là Đại Dương của Yêu Thương trước? Đầu tiên, em nhận yêu thương, kế đến, em nhận bình an. Khi em nhận dấu chấm của yêu thương từ tim Baba, nó phá bỏ tất cả những sầu khổ của em và em có cảm giác bình an. Baba rất khéo léo. Drishti của Người cho em một liều thuốc tiêm, khi em dụ xuống, Người mới phẫu thuật! Baba luôn dặn đừng viết thư dài, chỉ nói “Con ổn”, dù có chuyện gì đang xảy ra đi nữa. Người sẽ nói UK là OK. UK là United Kingdom (Vương Quốc Anh). Đó là điều chúng ta đang thiết lập. Chúng ta tìm lại được điều đã bị mất và đến với nhau, chúng ta trở thành một khối đoàn kết. Có phải nỗ lực để dẹp bỏ hết sự khác nhau và trở thành một thể thống nhất không? Đó là việc làm xuất phát từ tình yêu thương và sự chân thành.

Hôm nay, Dadi đã nghĩ và nói về những hành động tạo phước và cách nào tích lũy phước. Baba nói rằng có ba cách tích lũy phước:

1) **Tích lũy hiệu quả do phấn đấu cao độ:** Trong quá khứ, những doanh nhân luôn kiểm tra sổ kế toán hàng ngày để chắc chắn rằng họ có lời. Nếu kiểm tra tài khoản của mình mỗi ngày, em sẽ không bao giờ bị thua lỗ mà sẽ chỉ thấy ngày mai, em cần làm những việc phước gì. Phải làm cho chính xác đến độ em không lo gì về nỗ lực của mình, em đang làm mọi việc với cảm xúc chân thật. Em tiếp tục cho đi từ tài khoản của em, nhưng nó sẽ không bao giờ với cạn. Rồi em sẽ cảm thấy nỗ lực là rất dễ.

2) **Tích lũy những lời chúc phúc bằng cách hài lòng và làm người khác hài lòng:** Baba nói rằng hãy là người cho đi. Người luôn hài lòng sẽ luôn đem cho những gì họ được Baba trao. Cứ cho đi một cách tự nhiên. Ai đến trước mặt Baba đều nhận được điều gì đó từ Người. Nhiều người nói “Sao Baba biết tôi muốn thứ này?” Cứ như là Baba biết trước điều gì nằm sâu trong linh hồn. Dadi nghĩ rằng chưa bao giờ Dadi phải hỏi xin Baba điều gì. Tôi luôn nhận được. Người hỏi xin sẽ chẳng bao giờ thấy thỏa mãn. Dù ở đâu, em vẫn luôn giúp người khác và đừng nhờ người khác giúp em. Chỉ có Thượng Đế mới có thể biến em thành một người cho đi như vậy. Nếu nói “Tôi muốn...”, em sẽ không bao giờ thấy mãn nguyện. Và lúc đó, ở đâu ra lời chúc phúc cho em nhận? Tất cả những phấn đấu được thực hiện là nhằm làm mãn nguyện những người bất mãn. Đây là nhà của Thượng Đế và Người là Người cho đi.

Người cho các con nhiều đến mức họ không bao giờ thấy nhớ nhà hay cảm thấy bị tước đoạt cái gì đó. Sống thật giản dị và thật sạch, không có những kiểu tóc thời thượng. Thoát khỏi những điều thuộc về thế giới cũ, phong tục và thói quen cũ. Không nên có bất kỳ sự lôi kéo nào từ chúng, chẳng hạn như là em cần cái gối tốt, khăn trải giường đẹp v.v... Do luôn mãn nguyện nên dường như em đang nhận được những lời chúc phúc. Em chỉ có thể chúc phúc khi em mãn nguyện. Hãy là của Baba, rồi em không còn lo âu, buồn phiền, và em bắt đầu học cách nghiên ngẫm sâu. Nếu không, em sẽ có những suy nghĩ lãng phí và chúng ngăn cản việc tích lũy những lời chúc phúc. Tích lũy đầu tiên là cho bản thân em. Nếu em định sẽ ở trong vương quốc của Lakshmi và Narayan, linh hồn phải hoàn hảo về mọi mặt, mãn nguyện và làm người khác mãn nguyện. Tôi sẽ là ai nếu tôi xin xỏ điều gì đó?

3) **Tích lũy tài khoản phước đức:** Dadi nói chuyện này với Dadi Gulzar và bà cười, cười là biểu hiện của sự tích đức. Nụ cười của Dadi Gulzar, của Baba, của Dadiji mang lại rất nhiều hạnh phúc. Người lấy đi đau khổ, phiền muộn của người khác thì sẽ không bao giờ cảm thấy đau khổ. Để tích lũy kho tàng phước đức, em có lòng nhân từ, bác ái, tha thứ đối với bản thân và với người khác. Thái độ bác ái rất tuyệt, nó được Thượng Đế ban cho. Baba đặt em lên ngai vàng trái tim của Người, vì vậy, nhận được cái gì từ Baba, em đem cho đi và cái em cho sẽ lấy đi đau đớn trong tim người khác. Hãy có lòng nhân từ và sự tha thứ cho tất cả mọi người. Dù một người có cư xử ra sao, nếu em có tình bác ái và lòng tha thứ, em sẽ sử dụng điểm đặc biệt này cho họ và như thế chẳng có việc gì xảy

ra; em sẽ khôn cau có, không thù hằn, ganh ghét, cứ như em không nhớ đến gì dù có thấy chuyện gì đang xảy ra. Baba nâng đỡ cả những linh hồn xấu xa như Ajamil, và vực dậy ai có trí tuệ như đá. Trước đây có một chị không hề được gia đình yêu thương, sau này, chị cũng không được chồng và nhà chồng yêu thương chút nào. Trí tuệ của chị trở thành như đá vì chị chưa bao giờ được yêu thương và chị quá đau khổ. Baba rất thương chị. Chị giặt quần áo và rửa bát đĩa của Baba. Chị được nâng lên rất nhiều và rất hạnh phúc, chị không bao giờ buồn bã hay nổi nóng với ai. Chị mất sớm sau khi dọn đến Abu. Baba khiêng quan tài của chị. Hãy nhân từ và bác ái đến mức độ đó. Còn có nhiều chuyện điển hình về việc các bhagat – tín đồ thờ cúng – được giải thoát khỏi thờ cúng nhờ những cảm nghiệm mà Baba trao cho họ.

Kiểm tra bản thân em và xem em đã tích lũy được bao nhiêu hành động phước đức. Dù thế nào chăng nữa, hãy quyết tâm tạo phước. Có một trí tuệ ổn định, chứ không phải một trí tuệ lung lay, lãng đàng. Không chuyện gì có thể làm gương mặt em trở nên nặng nề. Nhận những quà tặng này từ Madhuban – những trải nghiệm của em – để em có thể tặng chúng cho người khác. Hãy luôn nhẹ nhàng như Baba. Những người nặng nề không biết phải làm gì, họ cứ nặng nề và chậm chạp. Một linh hồn nhân đức thì luôn nhẹ nhàng và dễ chịu. Baba bảo rằng đừng nên lo lắng gì. Hãy có một thái độ khiêm tốn, những lời nói và tính tình thật thanh khiết và trở thành công cụ phục vụ. Phục vụ từ trái tim trong trạng thái bình an và yêu thương. Để tích lũy trong tài khoản phước đức của mình, em không nên có ai khác ngoài Baba và ở nơi

em phục vụ, không ai có hành động tiêu cực. Có rất nhiều sức mạnh trong suy nghĩ. Baba sẽ khiến cho việc phục vụ được thực hiện qua drishti. Nếu khuôn mặt em hiện lên bất kỳ nét căng thẳng nào, em sẽ không nhận được lời chúc phúc và thậm chí, em không dùng được những lời chúc phúc mà em đã nhận được.

Các em không chỉ đang trở thành những linh hồn nhân đức mà còn là những linh hồn cao cả trong dòng tộc BK. Một linh hồn cao cả sẽ không xin lời khen, mà sẽ luôn không bị tác động bởi lời khen hay tiếng chê. Đây là một biểu hiện của sự cao cả. Baba không nghe những lời ca ngợi, ông sẽ gọi người đó là một tín đồ. Nếu ai cư xử sai trái, ông sẽ nói rằng không phải lỗi của đứa con ấy và ông tiếp tục chúc phúc cho họ. Tuy nhiên, đừng phạm bất kỳ lỗi gì nữa, bởi sai phạm đó sẽ đi vào tài khoản tội lỗi của em và vận may sẽ không còn. Vận may đẹp bỏ được tội lỗi, nhưng tội cũng có thể phá hỏng tất cả vận may đã tích được. Vì vậy, các em phải rất cẩn thận về chuyện này. Khi đang leo lên chiếc thang này, các em phải rất cẩn thận và chú ý để không có một chút ý thức thể xác và sự kiêu ngạo nào. Kiêu ngạo có thể khiến em cảm thấy tuyệt vọng hay thiếu can đảm. Vì vậy, Baba luôn bảo rằng hãy nhiệt tình và hăng hái. Can đảm lên và Baba sẽ giúp em gấp hàng trăm lần. Những ai đã thực sự cảm thấy cuộc sống này thì sẽ không bao giờ từ bỏ lòng can đảm của họ. Họ sẽ nghe đủ thứ chuyện nhưng không bao giờ chịu thua. Baba ở bên em và là Bạn đồng hành của em. Đó là sự quý giá của lòng can đảm. Hãy biết quý trọng tiền bạc và đừng dùng tiền vào những chuyện lãng phí hay tội lỗi, nên dùng nó vì lợi ích tâm linh của

em. Cũng cần quý trọng thời gian, hơi thở và lời nói của em nữa. Những linh hồn ngụ trong tim Baba sẽ tuân theo shrimat của Guru Tối Cao. Tự hỏi mình rằng “Tôi sẽ tích lũy được gì?” Nhìn vào bản thân. Giờ đây, nhận ra lời dạy của Baba, để những gì em còn thiếu trong cuộc sống, yếu kém nào em có, em lấy sức mạnh từ Baba và chấm dứt nó hoàn toàn, từ đó, em có thể trở thành một linh hồn thanh khiết, nhân đức. Hãy trở nên nhu vậy vào lúc này, đừng để đến ngày mai. Hãy là đứa con vâng lời của Baba và đưa ra bằng chứng của tình yêu. Đó là tất cả những gì em phải làm.

Om Shanti

DADI JANKI

02/04/2007 GCH, LONDON

Baba là Đấng Quyền Năng Tối Cao. Người có tất cả các sức mạnh, vị Chúa Tế Vô Tu dạy chúng ta những luật của Thượng Đế. Chúng ta là con của Người, Người cho chúng ta tình yêu thương, nhưng cũng dạy chúng ta rằng tuân theo luật là có lợi. Dù người ta theo con đường chính trị hay tôn giáo, họ không thể là những người tạo nên những quy luật này. Những ai theo luật của Thượng Đế cũng vậy, đúng thời điểm, tất cả sẽ phải quay về nhà đúng giờ. Và điều luật ở đây là chúng ta phải trở nên tuyệt đối thanh khiết. Chính sự thanh khiết ấy cho phép các em tuân theo những chỉ dẫn của Người và có sự nối kết trực tiếp với Người. Đừng phung phí trí tuệ của em vào việc nghe theo những chỉ dẫn của người khác.

Chỉ thị của Baba là “Các con hãy trung thực”. Trong trung thực có sức mạnh. Đó là sự trung thực không hàm chứa toan tính cá nhân. Dù có những người tự xem họ là rất giỏi, rất tốt. Bề ngoài người khác có thể nói rằng người kia là tốt nhưng trong lòng, họ không chấp nhận vì họ thấy chẳng thu nhận được gì từ người kia. Baba giảng rằng tài sản sở hữu và những đồ xa xỉ chẳng mang lại một thành quả nào. Chúng chỉ khiến người ta lệ thuộc. Nên có sự vươn lên về tâm linh (sadhna) và không lệ thuộc vào của tư hữu (sadan). Hãy ăn trong tưởng nhớ và ăn thức ăn đúng- không ăn những đồ ô trọc. Chỉ ăn những thức ăn đúng, qua đó, em mới tưởng nhớ được. Nếu ăn thức ăn ô trọc, đừng tự lừa dối bản thân bằng cách nói “Tôi ăn trong sự tưởng nhớ Baba.” Baba dạy chúng ta rất kỹ. Người dạy chúng ta ăn gì, ngồi ăn với ai, nếu em mời ai ăn thì cho họ ăn những gì, nhìn gì, mặc gì... Tất cả mọi thứ. Phương pháp Cha dạy chúng ta rất uy lực đến độ chúng ta không bị cuốn hút vào chuyện khác. Vì vậy, chuyện người khác có những gì – quần áo, dinh thự v.v... không thành vấn đề với chúng ta. Nó trở nên vô dụng đối với chúng ta. Chúng ta muốn những điều đơn giản, đầy sự thành thật và sạch sẽ.

Sự nuôi dưỡng, học và những thành tựu – chúng ta có cả ba. Baba nuôi dưỡng chúng ta qua tất cả các quan hệ. Qua việc học, chúng ta đạt được vị trí. Và qua thực hành điều học được với trái tim trung thực, những thành tựu đến giúp chúng ta thoát khỏi thói tham lam và gắn kết, nó làm chúng ta không ích kỷ. Thành tựu này khiến chúng ta hoàn thiện trong mọi lĩnh vực. Linh hồn nào trở thành thánh thần sẽ không bị thiếu thứ gì vào thời kỳ Chuyển giao này. Nếu ai còn thiếu gì đó trong

nguồn thu nhập, trong các quan hệ, nghĩa là còn có nghiệp của quá khứ, nhưng có thể vẫn có sự nuôi dưỡng qua thành tựu. Chính thành tựu sẽ làm hé lộ ra ai đã cho chúng ta sự nuôi dưỡng ấy, và sự phục vụ sẽ cho thấy ai đã dạy dỗ ta. Mỗi phút, mỗi giây, hãy có thành tựu. Hãy để Baba dùng thời gian, hơi thở v.v... của tôi một cách xứng đáng. Có rất nhiều thành tựu và qua đó, người khác cũng nhận được những thành tựu ấy.

Khi không đánh giá cao những thành tựu nhận được, có thể có lực kéo về phía người khác và sự nuôi dưỡng em nhận được từ họ. Nhận ra rằng Baba thật sự đã cho chúng ta bằng chứng của việc Người đang biến đổi chúng ta thành gì và ta không phải lo âu về ai cả. Có gì để lo lắng chứ? Nếu ta lo lắng về người khác, ta đạt được gì qua sự lo lắng đó? Những người kia có đạt được điều gì qua sự lo lắng của ta không? Giải phóng khỏi lo âu hay suy nghĩ không cần thiết và có những loại suy nghĩ mà Baba muốn em có. Người nói “Hãy nhìn vào chính bản thân- hãy luôn nghiền ngẫm kiến thức Tôi là ai”. Những ai lo lắng sẽ không có ý nghĩ mình trở thành một vị thần, hay cho thấy một biểu hiện họ là con của Brahma. Hành động của tôi nên phản chiếu hành động của ông, lời nói của tôi nên giống như của ông, ý nghĩ của tôi như của ông, ngôn từ của tôi phải như của ông. Nếu những điều ấy không giống như của ông, Baba nói gì đây?

Thành tựu là chúng ta đã biến vị Chúa Tể thành của chúng ta bằng cách có một trái tim trung thực. Sau đó, bài kiểm tra nào đến trước mặt chúng ta cũng không hề gì. Người đưa chúng ta vượt bang qua. Baba đảm bảo rằng chúng ta sẽ vượt

qua bài kiểm tra. Người dạy chúng ta quá kỹ đến mức khi một kỳ thi đến, học trò không hoang mang hay lo sợ. Không thắc mắc (chuyện gì đang xảy ra?), vì đứa con có cảm nhận rằng Thầy chăm lo cho chúng. Nếu một đứa con chỉ nhớ Baba vào thời điểm gặp khó khăn, Baba sẽ nói “Là con đang làm. Baba làm gì được nữa. Ta đã dạy con thật kỹ càng. Ta dạy con làm những gì, thế nhưng con chỉ làm theo những lời chỉ bảo của tâm trí con. Con đã làm theo những gì dư luận muốn ở con rồi con tiến hành những dạng hoạt động đó và còn bị giam cầm trong những hành động đó. Ta đã cố giả thoát con hết lần này đến lần khác nhưng con cứ ở trong sự giam cầm. Vì vậy, Baba làm gì được đây?” Baba nhìn trong mọi giây phút em có chú ý đến Baba không? Khi em trung thực và biến Baba thành của mình, sau đó, màn kịch trở nên khác đi.

Một linh hồn trung thực sẽ không bao giờ nói mà không cam đoan những điều họ nói. Gương mặt họ sẽ hé lộ bao nhiêu sức mạnh cảm được từ Thượng Đế, bao nhiêu tình yêu thương họ dành cho Thượng Đế và bao nhiêu tình yêu thương Thượng Đế trao cho họ? Đây là thời điểm rút lấy mọi thứ từ Baba để chúng ta trở thành hiện thân của tình yêu thương, kiến thức, bình an. Khi kiến thức được khắc ghi sâu bên trong, bình an tự nhiên đến và em trở thành hiện thân của tình yêu thương. Sau đó, vô số công việc, nhiệm vụ trở nên đơn giản, dễ dàng và có thể làm được. Một số người nói “Tôi có kiến thức” nhưng họ không có sự bình an nội tại và họ không giao tiếp với người khác bằng tình yêu thương. Do thói kiêu ngạo mà không thể ứng dụng kiến thức thật sự. Hãy tự giải thoát em khỏi bất kỳ dạng kiêu ngạo nào bằng

lòng trung thực. “Baba đang làm việc qua chúng ta. Người là Karankaravanhar. Tôi chỉ hát lên những lời ngợi ca phẩm chất của Người mà thôi”. Bằng cách nói Baba, em sẽ nháy múa và sự giúp sức sẽ đến, nhưng nếu em hoang mang và thắc mắc, mọi người sẽ bỏ chạy khỏi em. Khi một người có thái độ học tập, Baba sẽ làm rất nhiều công việc thông qua linh hồn đó. Khi chất lượng thuộc loại cao cấp, họ sẽ trở thành công cụ rất tốt thu hút những linh hồn khác đến.

Hát những lời ca ngợi Thượng Đế. Nhìn vào Người đã tạo nên vở kịch này. Nhìn xem Người đã tạo nên những đứa con bằng cách nào. Nhìn xem Người đang nuôi dạy chúng ta như thế nào. Nhìn xem Người đã tạo nên những chỗ ở cho con của Người như thế nào. Người đang chăm lo mọi việc. Chúng ta phải làm gì? Chỉ hạnh phúc thôi, hạnh phúc không ngừng. Niềm hạnh phúc của các em không nên biến mất dù vì bất cứ lý do gì. Baba nói cách giải quyết là đi về Thế giới Linh hồn – im lặng. Đó là giải pháp. Không nghĩ ngợi, chỉ im lặng. Không hỏi chuyện gì đã xảy ra. Em chỉ làm sự việc trầm trọng hơn mà thôi. Nhận sức mạnh từ Thượng Đế và là hiện thân của sức mạnh ấy. Tình huống đã qua rồi, nay hãy ở trong im lặng. Có thể có những nghiệp chướng nặng nề đối với cơ thể và những gì liên quan đến cơ thể, nhưng hãy nghĩ đó là nghiệp của những kiếp đã qua – vô số kiếp. Nay, chúng ta may mắn vì có thể tạo nên phần phước thanh cao và tương lai cao quý của chúng ta qua những hành động cao quý. Hãy hạnh phúc sao cho những nghiệp dữ trở nên yếu đi. Nếu tôi còn đang lo nghĩ về quá khứ, tôi sẽ không làm được những hành động cao quý và những nghiệp dữ của tôi cũng không kết thúc được. Vì

vậy, là những linh hồn có tri giác, hãy dùng phương pháp của Baba và những linh hồn thánh thần như thế sau này sẽ được thờ phụng trên con đường sùng bái và trong thời kỳ Vàng họ sẽ là những vị thần hoàn hảo.

Đừng đi vào chu kỳ những giam cầm của nghiệp ở dưới này. Em tạo nên những giam cầm của nghiệp qua suy nghĩ của em. Đừng vướng vào những suy nghĩ ô trọc, những suy nghĩ ích kỷ, ham muốn danh tiếng và sự kính trọng. Chúng ta tự bẫy mình bằng cách này và cảm thấy khó thoát ra được. Nếu buông bỏ những gì bán trên em, những suy nghĩ ấy cũng sẽ để em đi. Hãy thoát khỏi sự giam cầm và được giả thoát trong cuộc sống, rồi của cải sẽ tự động đến với em. Chúng ta tay không và vì thế, chúng ta được sử dụng vào công việc của Baba. Khi một vấn đề nảy sinh, đặt nó trước mặt Baba và nó sẽ đi. Rất dễ. Những rắc rối sẽ đến và phô trương sự mạnh mẽ của chúng nhưng đừng lãng phí thời gian vào việc nghĩ hay nói về chúng và em sẽ thấy Baba làm em đầy sức mạnh mà em cần có như thế nào để vượt qua khó khăn. Hãy dũng cảm lên và sẽ nhận được sự giúp sức của Baba. Baba nói “Con ở đâu, Ta ở đó với con”. Vậy thì lo gì chứ? Nay là lúc trở nên tan vào trong cảm nghiệm sao cho những loại cảm nghiệm cũ – do có sự kiêu ngạo - được chấm dứt. Hãy nhớ: Baba là Người đang làm và Người giúp chúng ta làm. Hãy chú ý điều này. Với sự tưởng nhớ Baba, có rất nhiều việc được giải quyết nhanh chóng. Tạo những nơi tĩnh lặng trong Trung tâm của các em, nơi người khác có thể bước ra khỏi đường phố và tạo nên cuộc đời họ.

Om Shanti

TRUNG THỰC LÀ THÀNH THẬT

29/04/2007 GCH, LONDON

Giữ gìn trí tuệ luôn hoàn toàn trong sáng và sạch sao cho em có thể nhận và nghiền ngẫm kiến thức. Nếu trí tuệ sạch và đường dây rõ ràng, em có thể tiêu hóa kiến thức. Trung thực trong những giao tiếp của em và trong tim em. Trung thực là thành thật, viên kim cương là thật.

Khi tôi trung thực, tôi có cảm hứng nhận những điều thật từ Baba. Nhờ nhìn thấy giá trị của trung thực và nhận ra sự thật, tôi chia tay một cách tự nhiên với những gì giả dối. Hãy nghĩ về điều này. Trung thực với bản thân, với người khác và với Baba. Nếu có trung thực, tôi có thể tự động tuân theo shrimat mà không lẩn lộn chút nào và tôi nhận sự giúp sức từ Đấng Quyền Năng.

Một thương gia lớn kể với Dadi rằng ông sợ phải trung thực trong thế giới này. Nếu tôi trung thực với bản thân và với người khác trong một thời gian dài, nếu sự phấn đấu của tôi là liên tục và xuất phát từ trái tim, có thể tôi không có điều gì từ bên ngoài như của cải hay những vật chất, nhưng một khi đã có lòng trung thực, thì thành công sẽ nhảy múa từ khắp mọi hướng.

Phục vụ đã tiến triển 56 năm ở Ấn Độ và 33 năm ở nước ngoài, điều gì mang lại thành công? Baba là Chân Lý, còn các con thì trung thực. Điều này mang lại sự chuyển tiếp của bản thân và thế giới. Nếu cần có thời gian để chuyển hóa, thì đó là chuyện liên quan đến trung thực. Nếu có trung thực, có phục vụ.

Ý thức thể xác chia tay với tôi khi tôi trung thực. Nếu tôi có trung thực, tôi nhận được sự giúp sức để trở nên ý thức linh hồn. Baba nhân từ. Người là Đại Dương của Tha Thứ. Tha thứ cho bản thân và tiến lên. Chỉ nói với Baba “Đây là những lỗi con mắc phải.” Khi tôi cố giấu diếm người khác điều gì đó, như thể là tôi đang giấu diếm Baba vậy. Có lần, một người nói với Baba “Con muốn nói với cha nhưng con sợ cha đi nói với cả lớp.” Hãy nói với cả tập thể và em sẽ phải hoàn thành lời cam kết của em!

Baba nhân từ. Người muốn các con không vương lỗi lầm. Vào thời kỳ Chuyển giao, Baba rất đáng yêu, hãy tận dụng cơ hội này và nói công khai, rõ ràng với Baba, rồi Người sẽ nói “Ta đưa con đi với Ta.”

Om Shanti

30/04/2007 GCH, LONDON

Khi chú ý đến bản thân, murli của ngày hôm đó sẽ giúp em. Những chuyện của hôm qua giúp em hôm qua và em không cần lo lắng về tương lai, em biết nó sẽ tốt đẹp hơn. Hôm nay Baba nói gì? Khi em đến với Baba, em trở thành Brahma Kumar hay Kumari và sau đó, em có thể đạt cửa thừa kế giải thoát trong cuộc sống từ Ông Nội. Đưa con ruột và chân thật sẽ được giải thoát trong cuộc sống trong một giây, chuyển biến trong một giây. Những ai nghĩ ngợi nhiều sẽ bị bỏ lại đằng sau. Vì thế mới có chuyện chúng ta có số thứ tự.

Vua Janak đã trở nên không thể xác và là một người được uỷ quyền chỉ trong vòng một giây. Khi em rất giỏi trong việc thực tập cả hai điều này, em có thể trở thành Janak số một. Trở nên không thể xác trong vòng một giây “Tôi, linh hồn, là con Thượng Đế. Tôi ở trong cơ thể này (thân tôi được tạo nên bởi sự tha hóa). Tôi thuộc về Thượng Đế ở trên cao kia.” Với nhận thức như thế, em có thể trở nên thanh khiết, và tất cả những nghiệp chướng của quá khứ chấm dứt vì chúng ta trở thành những tạo vật được sinh ra qua miệng của Brahma Baba. Sự chuyển biến đến mức không còn một vết tích nào của đời thường trên gương mặt, mắt, môi... của em nữa. Không nên có ai còn nghĩ đến mối liên lạc nào với gia đình đời thường của em. Nếu không, em không thể cảm nghiệm hạnh phúc và sự hân hoan của việc *chết khi đang sống*.

Hãy có sự quan tâm sâu sắc trong việc trở nên thanh khiết, trở nên thanh cao, hướng thượng. Lời Baba dạy nhằm làm cho những *suy nghĩ, lời nói và hành động* của ta thanh cao, hướng thượng. *Cả ba* cùng một lúc. Baba đang nhìn xem có cái gì tầm thường không. Người sẽ trừng mắt. Hôm nay, Cha nói “Bàn về kiến thức giữa các con với nhau.” Không nói những chuyện vô bổ hoặc em sẽ trượt ra khỏi trái tim Baba trong một giây thôi và thấy khó mà leo lên trở lại. Có người nói rằng “Người này đang làm thế này, người kia đang làm thế kia.” Nhưng Baba nói “Không việc gì đến con. Ta đang chăm sóc.” Mỗi người đang diễn phần vai của riêng họ, vai đó đã được cố định, không cần can thiệp vào. Hãy giữ cho những suy nghĩ, lời nói và hành động của em luôn hướng thượng và tạo ra phần thưởng của em. Trở nên hướng thượng và là bạn đồng hành

của Baba trong việc tạo dựng thế giới thanh cao. Cô dâu có việc riêng của cô, cô ấy chiến thắng cái chết và thời gian, cô là người mang lại cảm hứng cho người khác tưởng nhớ Cha. Ngồi với Baba, chết khi sống, không bị lôi kéo bởi điều gì và Baba sẽ làm em trở nên không thể xác.

Baba biết rằng trí tuệ ta quen bị vung vãi và ngay cả bây giờ, nó không thể tập trung và bất động được. Hãy như Ganesh, dùng sức mạnh tập trung và thu phục con chuột. Cần nhiều thì giờ để em có đầy sức mạnh ấy nhưng em làm mất nó chỉ trong chốc lát. Em biết rằng tích lũy là không lãng phí bất cứ thứ gì và tích lũy bằng cách sử dụng kiến thức và yoga. Kiến thức trao cho em sự hiểu biết và nhiệm vụ của em là hãy xem em là linh hồn, điều này cho em sức mạnh. Vượt lên khỏi ý thức thể xác và sự kiêu ngạo, yêu thương Người Ban Tặng Kiến Thức nhiều đến mức em tự động có yoga với Người, điều này cũng mang lại cho em sức mạnh. Em thích thú với kiến thức vì khi lắng nghe, em thức tỉnh và qua đó, em tích lũy sức mạnh. Khi em bị chộp bắt vào những suy nghĩ khác, em không thể nhận biết được điều gì. Khi trí tuệ bị khóa, em không thể nghĩ được Baba đang nói những gì. Hãy ở trong sự tưởng nhớ để em có thể nghiền ngẫm.

Khi có nút chặn, em muốn làm điều gì đó nhưng quá đau đớn đến độ em không thể làm được. Như bị bệnh tim vậy, tắc nghẽn động mạch. Sự giam cầm lại khác. Em có thể không bị trói buộc, giam cầm gì với con người có thể xác nhưng em bị trói buộc bởi những tâm ấn và thuộc tính của riêng em. Bản tính nguyên thủy của em không quá mạnh như của quý,

nhưng do tâm ấn cũ mà em tạo nên một bản tính nhu thế. Đây là sự giam cầm, trói buộc. Nút chặn hay sự tắc nghẽn có thể qua đi nhờ bác sĩ tiến hành mổ và nhờ đó, em có dũng cảm để làm điều gì đó mà bản tính của em không cho phép làm. Bản tính cầu thả hay thói quen cáo lỗi, bào chữa không cho phép em làm điều tốt. Hãy vâng lời và trung thành với Baba, nói “Vâng, thưa Baba.” Đừng bị ràng buộc bởi những suy nghĩ và ý kiến hay kinh nghiệm sống của riêng em. Đó là sự giam cầm. Thoát khỏi những thứ ấy thì em sẽ được giải thoát trong cuộc sống – tự do. Baba nói bất cứ điều gì, Người nói vào lúc nào, tôi hiểu rằng luôn có lợi ích trong đó. Hãy luôn sẵn sàng đứng trước mặt Người theo cách như vậy. Tuy nhiên, đôi khi cũng có những rào cản. Nhưng đứng trước sự uy nghi, đường bệ, những rào cản sẽ tự động được tháo dỡ, người khác sẽ tháo dỡ cho ta. Khi tư cách của tôi cao quý, không ai chặn đường tôi được. Baba nói rằng hãy chính đốn tư cách, trở nên thanh cao, hướng thượng.

Phục vụ là gì? Phục vụ là hạnh phúc và có những lời chúc phúc, không gì khác hơn. Không có sự trói buộc do bản tính riêng của em hay bản tính của người khác – những rào cản được tháo đi và những nút chặn được mở ra. Hãy là vàng thật và làm ra những món nữ trang thật. Phấn đấu với sự vui vẻ, thích thú với bản thân, đừng quá nghiêm trọng. Phấn đấu và cảm nghiệm thành công, không phải sau này mà là bây giờ. Cảm nghiệm phục vụ thành công nghĩa là em cảm nhận thành quả của sức mạnh tức thì.

Om Shanti

29/04/2007 GCH, LONDON

Là một buổi sáng đẹp, buổi sáng vàng hay buổi sáng kim cương? Để về thời kỳ Vàng, hãy khiến mỗi buổi sáng là một buổi sáng kim cương.

Để có thể thiên định, các em cần có những viên ngọc. Nếu không, thiên định sẽ rất bình thường và thời gian sẽ chỉ trôi qua. Nên có sự ổn định như thế, sự tập trung đến như thế và nhớ Baba đã nói những gì. Tôi không nghĩ có ai đó thật sự nhận ra giá trị những viên ngọc kiến thức mà Baba đang cho chúng ta. Một người thợ kim hoàn sẽ nhìn vào mọi viên ngọc, ngắm nghía vẻ đẹp của từng viên một và nghĩ “Khi có khách sộp đến, mình sẽ khoe với ông ấy viên ngọc này.” Chúng ta có ham muốn khoe với Baba những điều tốt đẹp nhất trong ta và cho người khác cảm nhận được những điều tốt đẹp ta có. Trước đây, chúng ta như những hòn đá thô ráp, chúng ta cư xử một cách thô ráp, chúng ta nói một cách thô ráp, chúng ta nghĩ một cách vội vã. Chúng ta thường nói năng rất hấp tấp. Và thế là Baba đã dạy cho chúng ta lòng kiên nhẫn, nói năng với sự kiên nhẫn.

Một người rất đường bệ không lừa dối một ai, vẻ đường bệ của họ biểu lộ trên gương mặt. Lừa dối nghĩa là “nói một đằng, làm một nẻo”. Khi Brahma Baba còn kinh doanh ngọc quý, ông có sức mạnh phân biệt và sức mạnh tập trung đến độ những vị vua đã tin tưởng ông. Ông không bao giờ làm ai buồn khổ. Có lần, ông phát hiện trong số những người giúp việc, có một người ăn cắp. Ông không kể cho ai hết, ông kêu

cậu bé lại và giảng rằng nếu cậu bé muốn gì có thể hỏi xin, đừng ăn cắp như thế. Dadi học tập từ chuyện này. Nên có trái tim hào phóng, quảng đại đến mức thậm chí không ai nghĩ đến việc ăn cắp. Cho người khác ăn trước khi mình ăn. Hãy hiểu cách như vậy. Người trung thực luôn có trái tim quảng đại. Còn những người nói “Tôi, tôi” thì có trái tim rất nhỏ và những ai nói “Của tôi, của tôi” lại có trái tim nhụt chí khí. Dadi đã thấy có nhiều người đến đền thờ trước khi mở cửa hàng để ngày hôm đó, họ buôn bán tốt. Họ cầu xin Thượng Đế điều này, điều kia mà không bao giờ nghĩ rằng bản thân họ nên tốt trước và bỏ qua tất cả những ham muốn. Hãy kiểm tra bản thân em và xem những hành động của em có đủ để em về được thiên đường không.

Có những người đang tiến tới – thời gian cứ trôi qua và không thấy sự phấn đấu như Baba muốn thấy. Hôm qua, Baba nói “Hãy ngây thơ đối với lãng phí.” Có sự thanh khiết và sạch sẽ đến mức người ta có thể nhìn chúng ta như những thiên thần vào lúc này. Những thiên thần vượt qua thời gian và các quan hệ, họ vượt lên khỏi tình huống bằng sức mạnh của sự thật. Vượt lên khỏi mọi sự - đó là điều tuyệt vời của chúng ta. Ngồi vào chiếc thuyền của sự thật hoặc trên đường ray của sự thật, không nhìn dáo dác chỗ này, chỗ kia, chỉ với suy nghĩ rằng Baba đang đưa tôi đi với Người. Có thể có những khách du hành khác nhưng đem lòng yêu thương họ - họ ở đó là để đi đến chỗ hành hương. Chúng ta sống trong một thế giới ô trọc, nơi mà trong khi học với nhau, tiến lên với nhau, họ sinh lòng yêu thương nhau. Ở đây, chúng ta sống với nhau nhưng lại tách biệt. Trí tuệ ta yêu thương chỉ một Người. Có ba loại

tình yêu thương. Một là **pyar**, loại này có thể giả dối. Loại thứ hai là **prem**, là loại mà những gopi có, nghĩa là có sự phấn chấn trong tình yêu dành cho Thượng Đế. Và loại thứ ba là **preet**, là một trí tuệ đầy yêu thương với niềm tin tuyệt đối và sự tách rời. Chúng ta có thể là hiện thân của yêu thương (prem swarup) nhưng giữ tách biệt. Hãy là những hiện thân của yêu thương và kiến thức, và cảm nghiệm niềm hân hoan. Rồi người đó sẽ được bảo là thành thật, anh ta là hiện thân sống của những đức hạnh và niềm hân hoan. Chỉ khi nào có được mức tập trung với niềm tin không lay chuyển đến như thế, ta mới có thể cảm nghiệm được sự hân hoan.

Chơi với những viên ngọc trong nội tâm em và đánh bóng chúng để chúng tỏa sáng. Khám, cẩn những viên ngọc ấy vào trong cuộc sống của em sao cho người khác có thể thấy chúng tỏa sáng ngay khi em đi tới. Những viên ngọc được đánh bóng ấy chiếu sáng đến mức đường đi trở nên rực sáng đối với người khác – họ thoát khỏi những suy nghĩ lãng phí và những chuyện của quá khứ được chấm hết, được quên đi. Chính chúng ta là người tự gây đau khổ, buồn bã cho bản thân, chẳng phải một người nào bên ngoài. Chúng ta nhớ những chuyện của quá khứ và quên mất hiện tại. Quá khứ là quá khứ của lúc kết thúc thời kỳ ô trọc, nếu nó còn xuất hiện trong hiện tại, nghĩa là chúng ta đã không phá hủy tội lỗi của mình qua sức mạnh thiên định là vì tâm ấn là thuộc tính của quá khứ vẫn chưa chấm dứt. Những gì được sinh ra và lớn lên vào thời buổi này là được sinh ra qua bụi bẩn. Bệnh tật bắt đầu từ bụi bẩn. Chúng ta là những đứa con được sinh ra từ miệng của Brahma – đây không phải là chuyện nhỏ. Có sự khác nhau như thế. Khi chúng ta phấn đấu

thật tốt, ta có thể cho thấy ta được sinh ra như thế nào và sau đó linh hồn tỏa sáng. Nếu vẫn còn suy nghĩ hay một chút dấu vết của việc em là con của ai ở đời thường, nghĩa là không có sự chuyển biến toàn diện, thì em không có sự tỏa sáng ấy. Hãy phấn đấu và thuộc về Baba. Nên xem việc bị so sánh với gia đình đời thường của em là một điều si nhục, nếu có so sánh thì so với Brahma Baba, đi theo Baba mọi bước và trong chuyện này, chúng ta phải là số một.

Khi em nhớ ai làm một việc gì đó và họ nói “Tôi sẽ nghĩ về chuyện đó”, nghĩa là có cơ hội để có những suy nghĩ hướng thượng và phần thưởng cao quý nhưng mà họ không nhận ra. Chúng ta nói “Vâng, thưa Baba” và Baba nói “Vâng, con” và Người cho ta sức mạnh. Người trao sức mạnh cho những ai nhận kiến thức, biến kiến thức đó thành của mình và trao cho người khác mà không trộn lẫn bất cứ điều gì của riêng mình, hoặc họ sẽ không được gọi là Brahma Kumar hay Kumari. Kiến thức này do Baba trao, Người Ban Tặng Kiến Thức, nếu ta dùng nó mà không dùng tên Brahma Kumari – thì kiến thức ấy còn mang ý nghĩa gì? Trước đây, họ thường bảo tôi đừng dùng từ Thượng Đế hay Baba chỉ để làm vui lòng thánh giả - ngay cả ở Liên Hiệp Quốc, tôi nói “Tất cả quý vị, hãy im lặng!” Dadi rất buồn bực trong chuyện này. Ai là người đã đưa chúng ta đi xa đến chừng này? Chúng ta đến đây không bằng một con đường nào khác ngoài việc giữ trước mặt ta những điều Baba đã dạy. Trên thế giới này, có con người nào suy nghĩ và giao tiếp với người khác một cách thanh khiết và tích cực không? Cha con cũng không làm được, vợ chồng cũng không làm được. Khi chúng ta thanh khiết, suy nghĩ của ta luôn bình

an và sẽ có tình yêu cho Baba; hạnh phúc đi vào tim và những lỗi lầm sẽ ra đi. Ai cho chúng ta sức mạnh đến độ ta sẽ không phạm lỗi thêm nữa? Ai cho chúng ta khả năng tạo ra những suy nghĩ hướng thượng, thanh khiết và không bao giờ có ý nghĩ hận thù? Ai cho chúng ta khả năng để có những bhavna (cảm xúc thanh khiết) tốt đến thế với người khác?

Trước hết, ngay lúc này, tôi phải trở nên hoàn toàn không còn thói hu tật xấu. Là những Brahma Kumari, chúng ta có thể nói rằng chúng ta thoát khỏi thói sắc dục – kẻ thù lớn nhất – và người ta thừa nhận điều này. Chúng ta không được phép giận dữ ở đây, nếu nổi giận, ta hủy hoại danh tiếng của Brahma Kumari. Và cái tôi nữa, chúng ta sẽ khoe cái tôi với ai ở đây? Sau cùng, chúng ta có cái gì? Có người có thể rất giàu và có người có thể có rất ít nhưng cả hai cùng ngồi với nhau và học cùng bài. Baba sẽ yêu ai nhiều hơn? Sự tham lam và gắn kết không quá lộ liễu. Tham lam dẫn đến gắn kết. Các em gắn kết với người này hay người khác và tham lam nảy sinh khi em hứng thú với áo quần và thức ăn. Tham lam và gắn kết ẩn mình bên trong linh hồn. Chúng ta có thể giấu người khác nhưng ta biết đó là có chúng. Sắc dục và giận dữ có thể nhìn thấy qua những hoạt động và gương mặt. Gắn kết khó nhìn thấy hơn so với tham lam. Chúng ta nói rằng ta thoát khỏi những sợi xích sắt của gắn kết nhưng ta bám vào những sợi xích vàng. Một linh hồn như thế sẽ không bao giờ có thể thật sự tập trung vào sự tưởng nhớ Baba và cảm nghiệm sự thật trong họ được. Có thể đôi lúc họ tưởng nhớ nhưng họ không thể liên tục trong trạng thái nhận thức về Baba. Hoặc tôi nhớ Baba, hoặc tôi nhớ tình huống. Khi tôi nhớ đến một

tình huống, gần như sẽ có tội lỗi. Nhìn vào cái cân, ai ở đó? “Bap” (Cha) hay “pap” (tội lỗi)? Nếu tôi nhớ tình huống, tôi sẽ vướng phải một tội nào đó như quên, lỗi lầm, hay phạm thời giờ. Và Baba nói trong tất cả trường hợp này đều có sự tuyệt vọng và nó mang lại nỗi hoang mang.

Đừng bị lừa dối và đừng lừa dối bất kỳ ai dù qua drishti hay thái độ của em. Em giảng dạy người khác vì sự ích kỷ và những ham muốn của em, và đây là tội rất lớn. Tội của thế giới này là một chuyện, còn tội lỗi của chúng ta là chuyện khác. Nếu những nhà buôn và chiến binh làm điều tội lỗi, đó không là chuyện lớn, nhưng đối với một Brahmin, làm điều sai quấy nào đó lại là một lỗi lớn. Chiếc thang này rất cao, nếu em leo lên, em sẽ ném được vị ngọt của thiên đường, nhưng nếu em trượt chân, em sẽ bị tan xác.

Baba bảo chúng ta nên từ bỏ thói lười biếng, cầu thả và cáo lỗi. Cáo lỗi và lười biếng khiến em cầu thả. Có cầu thả thì sẽ có mắc lỗi và đôi khi, những lỗi ấy còn lớn hơn tình cầu thả nữa. Nếu ai cảm thấy có sự thúc ép, ấy là do vài lỗi nào đó. Nếu có tai nạn hay vỡ nợ, là do kết quả của một số sai lầm. Tính cầu thả giống như tính trẻ con. Vào lúc đó, người ấy hoàn toàn ở trong bóng tối, họ không thấy mình đang đi đâu. Trong suốt cuộc đời họ, có những sai lầm như thế, họ phạm những hành động tội lỗi và thậm chí còn không nhận ra được nữa cứ như là có ai đó đang khiến họ làm những hành động sai trái ấy. Có rất nhiều công việc phục vụ và những bạn tốt, nhưng thay vào đó, những người như thế bí mật tham gia vào nhóm bạn xấu, thậm chí là ô trọc nữa. Hãy làm những điều Baba thích.

Tạo nên bộ rễ hạnh phúc của em ngay bây giờ, nếu không, sau này sẽ không làm được. Hãy tỉnh táo và cẩn trọng. Phấn đấu với sự đường bệ, thực tế là một trái tim trung thực. Dù tình trạng cơ thể có như thế nào hoặc nếu tôi bị trắng tay. Baba đang thiết lập một lối sống hướng theo chân lý đúng đắn và trong công việc này, tôi là bạn đồng hành của Người. Phục vụ bằng tình yêu thương và sự ngọt ngào, nhận sức mạnh gấp hai lần – nhận hạnh phúc qua những lời chúc phúc và sức mạnh của Baba. Với sức mạnh của yoga các em có thể có thái độ tốt với những vibration tốt đối với mọi người và theo đó không có gì bị phí phạm. Rộng lượng trong việc sử dụng mọi thứ một cách xứng đáng để mang lại hạnh phúc cho người khác. Bằng cách đó, Baba làm đầy kho báu dự trữ của chúng ta.

Om Shanti

07/05/2007 GCR, OXFORD

Baba đã đặt chiếc bình kiến thức lên đầu chúng ta. Để chúng ta uống hay để cho người khác? Chiếc bình ấy được ca ngợi rất nhiều ở bên thờ cúng. Lúc mới thành lập Học viện, Baba đã nói với những bà mẹ rằng “Phải chắc là con sẽ chăm sóc chiếc bình”, nghĩa là chiếc bình mật hoa – không phải là bình nước. Mật hoa không chỉ ngọt, nó có nhiều sức mạnh đến mức làm cho chúng ta trở nên ngọt ngào và giúp ta có thể làm người khác trở nên ngọt ngào. Nếu các em chỉ cầm murli lên và đọc, hành động đó không phải là trao mật hoa cho người khác. Bản thân em phải uống mật hoa để em trở nên

ngọt ngào và sau đó, khi đọc murli, người khác mới cảm nhận được vị ngọt ấy.

Trong mọi murli, Baba nhớ đến những sanyasis (những nhà tu ẩn trong rừng), những bhagat (tín đồ thờ cúng) và những kẻ tội lỗi. Thượng Đế phải nâng cả ba loại người này lên. Trong thờ cúng, họ nói Thượng Đế nâng tất cả mọi người lên; chúng ta cũng phải làm y như vậy. Chúng ta có thể làm lợi cho bầu không khí bằng vibration của ta. Ở thời kỳ Vàng, chúng ta sẽ ý thức linh hồn. Ở thời kỳ Chuyển giao, chúng ta đang ý thức linh hồn và đồng thời nhận thức rằng ta là con của Người. Chúng ta biết và hiểu Thượng Đế, vì vậy, ta không cần kêu khóc “Ôi, Thượng Đế!” Có rất nhiều linh hồn bhagat mà tôi đã nâng lên.

Chỉ uống và cho mật hoa trong cả ngày, không điều gì khác. Sau đó, những cảm nhận của em sẽ rất ngọt và em sẽ luôn tỉnh táo. Nếu không, mắt em sẽ nhắm lại. Nếu có bất cứ một sự lười biếng hay uể oải nào, nghĩa là em chưa bỏ được điều gì đó. Bất cần, lười biếng, biện hộ - phải bỏ hết cả ba thói này. Em sẽ không còn viện dẫn bất kỳ lý do nào nữa khi em là hiện thân của sự từ bỏ và hình ảnh của tapasya. Chúng ta phải chú ý đến những điều sau đây: **Thứ nhất**, công việc của chúng ta là nâng cả thế giới lên. Không chỉ là chuyện em dâng nọp cuộc đời em thôi mà em phải trở thành một tấm gương để qua em, những cuộc đời khác được tạo nên. **Thứ hai**, tôi phải là một công cụ và điểm tựa cho người khác. Tôi nghĩ gì thì những vibration từ suy nghĩ ấy sẽ đi đến người khác. Tâm trí của tôi phải rất mạnh; nên giống với tâm trí của Thượng

Đế, phải mang lại lợi ích cho tất cả mọi người. Chúng ta nên noi theo tấm gương của Brahma Baba, bỏ hết những gì em vẫn dùng làm chỗ dựa và chỉ tựa vào Một Người. Sau đó, người khác sẽ thấy chúng ta đứng là con của Người. Chúng ta phải đuổi đi những bóng ma cả ở trong lẫn ở ngoài. Ngày nay, nhiều người bị những con quỷ của năm thói hư tật xấu sai khiến. Đối với Brahmin, Maya đến với hình thức là những bản tính và tâm ẩn. Chính chúng làm em uể oải, lù đù. Còn nếu em bị chi phối, tác động bởi người khác, trong mắt em có thể có sự sợ sệt hay lo âu và rồi làm sao em có thể vực người khác dậy được? Giờ đây, chúng ta phải trao thông điệp của Baba cho thế giới.

Các em nên luôn luôn nhớ rằng em đã là như thế này từ chu kỳ trước. Em đã thuộc về Baba và em sẽ thuộc về Baba. Tất cả những chuyện linh tinh lang tang ở khoảng giữa có thể quên đi. Đừng nghĩ: Tôi đã là như vậy, cha mẹ tôi là ai; đã có chuyện này xảy ra, tôi xuất thân từ đâu v.v... Những chuyện cũ của ngày hôm qua là kẻ xa lạ, không phải là của em. Giữ những vật không phải của em là ăn cắp. Cứ giấu diếm những vật cũ là điều người nghèo hay làm. Hãy giữ cái mới; bỏ đi cái cũ! Khi em đốt lá cũ trong vườn, nó làm sạch khu vườn và khói giết côn trùng. Sức mạnh im lặng nên nhanh chóng phát huy công dụng. Nếu một điều gì đến trong tâm trí tôi và hiện ra trên gương mặt tôi, nó không nên ở đó lâu đến nửa ngày hay hơn thế, tôi nên dọn sạch ngay tức thì. Hãy thân thiện và chuyển hóa bản thân.

Om Shanti

SỨC MẠNH IM LẶNG

26/02/2007 GLOBAL HOUSE, LONDON

Trong một phút, hãy đi vào im lặng đến độ em trở thành hiện thân của bình yên. Ngồi trong im lặng, cơ thể vật chất của em ở đây, nhưng cảm nghiệm của em đang cùng BapDada ở vùng đất im lặng. Trong thế giới hữu hình này, em trong cơ thể, nhưng ở vùng Tinh tế, em có mặt với BapDada và trong thế giới không hình hài, em cảm thấy Baba đang đổ đầy trong em sự bình yên và tĩnh lặng thật sâu. Sau đó, quay về thế giới hữu hình như một hiện thân của bình yên.

Madhuban là vùng đất của phúc lành - ở đây, em chỉ nhận những phúc lành. Đó là vùng đất nơi Sakar Baba thực hiện những hành động. Nhưng thực ra, dù em đang ngồi ở đâu, ở nước nào, giữa trời hay biển đều không quan trọng, em có tất cả những tâm ấn của sự hoàn toàn bình yên và im lặng. Chắc chắn là tất cả các em đều nhận thấy những cách thức cũ của chúng ta không tương xứng với danh dự của ta – một hiện thân của bình yên. Bây giờ, em có cảm thấy như vậy không?

Đây là mùa đi vượt lên những suy nghĩ và lời nói để đi vào cảm nghiệm im lặng. Nhìn vào bản thân – đã đến thời điểm chúng ta hợp tác với thế giới và để được như vậy, trạng thái của chúng ta phải đúng. Chúng ta nhận kiến thức từ Baba, ta đã từ bỏ và ta đang phục vụ. Chúng ta có thể nhìn thấy sự tương phản: Trước đây, chúng ta có tính thích sở hữu, có ác cảm và luôn chiến đấu. Nay, chúng ta nên có tapasya đến mức ta không tốn một chút thì giờ nào vào việc dao động, biến

thiên, vào cảm xúc buồn bã, khổ sở hay nản lòng. Đang trong hình hài cụ thể này, mỗi người nên kiểm tra: Tôi đã từ bỏ được nhiều chứng ấy chưa? Tôi có vận may phục vụ không?

Nay, nhìn những tâm ấn, tôi cả thấy chỉ còn rất ít điều cần được thay đổi trong mỗi người. Nhưng chúng ta bám cứng lấy cái cũ và điều ấy ngăn không cho chúng ta hạnh phúc và ở trong trạng thái không giới hạn. Chúng ta như con chim không có chỗ riêng của mình, mà phải liên tục ở trong trạng thái bay, bay từ cảnh này sang cảnh khác. Bằng cách như vậy, chúng ta trở thành bạn đồng hành của Baba, một người quan sát tách rời và sẽ có thể về nhà với Baba, Người Ban Tặng Sự Cứu Rỗi.

Giữ Baba như Bạn đồng hành của em (Saathi) khi diễn phần vai của mình trong vở kịch và trí tuệ em sẽ trong sạch. Trong sự bầu bạn của Baba, Người làm tất cả mọi việc như Karavanhar và Người nói “Con không làm gì cả. Đây là việc của Ta.” Sau đó, cảm giác là: Tôi không làm gì, mà là Baba đang khiến mọi việc được làm và tôi chỉ đang diễn phần vai của mình.

Hiện tại, người ta vẫn còn đôi chút yếu đuối, không thể hạnh phúc với bản thân và mang lại hạnh phúc cho người khác, Sự yếu đuối ấy cần được gạt bỏ. Baba nói rằng Người cho ta kho báu hơi thở, suy nghĩ, thời gian, đức hạnh, sức mạnh và kiến thức. Đừng nghĩ rằng em có nhiều kho báu là điều tuyệt vời mà hãy đem chia sẻ chúng và phát triển những tâm ấn của một vị vua thời kỳ Vàng. Thời kỳ Chuyển giao là khoảng thời gian dùng những kho báu một cách xứng đáng, Hãy làm điều này bây giờ để em không phải ăn hận vào phút cuối. Không

phải chỉ giữ những kho báu đó cho riêng em mà hãy dùng chúng, chia sẻ chúng và chúng sẽ được tích lũy và tăng lên.

Giờ đây chúng ta cần nỗ lực tinh tế để gạt bỏ những khiếm khuyết bên trong bản thân và sau đó, ta sẽ có thể nhận từ Baba. Luôn vượt lên khỏi tất cả các nguồn tác động, chi phối, dù thấy hay nghe bất cứ điều gì, vẫn hãy là một đứa con rất quý giá của Baba. Baba nhìn các con và không thấy những khiếm khuyết. Người nói rằng “Con của Ta.” Giữ Baba trước mặt em và nhận những phúc lành. Em nhận được những kho báu vô giá đến như thế, nó làm em cảm thấy thật nhẹ và thật mạnh mẽ, giờ thì hãy tiếp tục chia sẻ chúng. Hãy luôn ở trong trạng thái hạnh phúc đến mức không ai cần hỏi thăm em thế nào, có khỏe không. Vì gương mặt em đã biểu lộ hết tất cả “Wah, Baba, wah!” Chỉ tiếp tục đếm những phúc lành mà em có. Om Shanti

27/04/2007

Hôm nay là ngày thứ Sáu, là ngày Tạ ơn. Trái tim hay tâm trí nói lời cảm ơn đây? Khi tâm trí tội nghiệp đáng thương, Baba cho nó sức mạnh, trái tim nói “Cám ơn”. Maya biến ta thành con dê nhưng Baba biến ta thành con sư tử. Sau khi thuộc về Baba, nếu em trở thành con dê một lần nữa, em sẽ khóc gào “Ô.ô...khô.ô.ô.n.g!” Maya khiến ta lười biếng, còn Baba làm ta tỉnh táo. Thật ra, nếu nghe những điều của Maya, em sẽ kết thúc trong địa ngục! Nếu em có nhận thức này và cam kết

không nghe theo những điều của Maya, hãy đưa tay lên! Người e sợ thì chẳng khác nào con dê. Sư tử như một ông vua, không gì làm nó sợ.

Chúng ta phải nhớ Baba trong mọi tình huống; đặc biệt nhớ đến Người trong khi ăn. Đi loanh quanh và nhớ Người. Thậm chí, em có thể nhớ đến người lúc ở trong buồng tắm. Khi một người nhìn thấy linh ảnh của Hanuman, trong lúc đang tắm, anh ta nhớ đến Thượng Đế, anh ta nói “Cái gì vậy? Đây có phải là nơi để nhớ Thượng Đế không?” Thật tình, đó là nơi để nhớ Thượng Đế một cách đặc biệt!

Chúng ta phải làm theo đúng những gì Baba nói. Khi Baba bắt đầu nói điều gì đó trong murli, ta phải bắt đầu ứng dụng ngay lúc đó.

Nếu ai đó không khỏe thì mang lợi ích cho họ bằng cách chia sẻ cảm nghiệm của riêng em. Đây là nơi nhận thuốc cho cả cơ thể và tâm trí. Nếu em hay ai khác không khỏe, hãy nhớ đến Baba và cả hai em sẽ được giúp. Tưởng nhớ giống như một phương thuốc. Bằng sự tưởng nhớ, em sẽ có thể tỉnh thức như Baba vậy.

Để giúp ta nhận thức được điều gì đó, Baba nói rất mạnh và nghiêm. Người dạy chúng ta không lệ thuộc vào bất kỳ chỗ dựa nào. Baba bảo chúng ta không nên lệ thuộc vào một ai đó dẫn thiên hay ánh sáng đó (trong phòng thiền). Đúng là hai điều này sẽ hỗ trợ tốt cho việc thiền định của chúng ta, nhưng chúng ta không nên phụ thuộc vào đó. Khi nghe bài

hát, chúng ta được kéo về phía Baba. Nhưng ta không nên lệ thuộc vào chúng, chỉ là khi nghe nhạc thì ta hết mệt. Sự mệt mỏi là một đề tài lớn. Để chiến thắng Maya, các em phải cảm thấy không biết mệt mỏi. Em có thể tỉnh táo để làm những gì Maya muốn, nhưng đến lúc làm những điều Baba nói thì em lại mệt. Em có thể mệt khi đến để thiền và nghe murli, nhưng ngay sau đó khi bước ra ngoài, em lại tỉnh táo. Em có thể thích murli đấy, nhưng lại ngủ gật trong khi nghe murli? Thật ra, toàn bộ ý trong murli giúp cho linh hồn tỉnh táo và có ý thức. Hàng ngày, Baba chia sẻ những điều mới mẻ và khác nhau, vì vậy, chúng ta phải luôn tỉnh táo và lắng nghe chăm chú. Em nên thấm nhuần những điều này nhiều đến mức em có thể quên hoàn toàn chuyện cũ, những cái cũ của Maya. Nếu em cứ nhớ những chuyện của quá khứ: mẹ em là như thế này, bố em là thế kia, nhà em thế này...thì em không thể nhớ vùng tối cao hay đích đến của mình.

Hãy kiểm tra bản thân: Tôi thực sự có thể ngồi trong sự tưởng nhớ nửa giờ không, hay tâm trí tôi đi chỗ này chỗ kia? Đối với em, dường như ngồi đây dù chỉ nửa giờ cũng là rất khó. Vì vậy, hãy kiểm tra tâm trí và trí tuệ em liên tục đi đến những đâu? Em có thực sự trung thực với chính mình và với Baba không, hay em đang lừa dối bản thân và Người? Nếu em đang lừa dối thì em cầu mong tích lũy được gì và thu nhập được gì? Em có thể thấy mình đã thay đổi đôi chút. Có thay đổi là tốt, nhưng đừng tự dối mình về việc em có thể trở thành gì và thu nhập được gì. Em bị vương vís quá nhiều vào cơ thể và nhà cửa của mình, những chuyện rắc rối của riêng em. Làm như vậy, liệu em có thể trở thành người ban

tặng được không – khoan nói tới việc là người ban tặng vĩ đại? Chính vì vậy, Baba bảo chúng ta hãy quên đi cơ thể và những gì liên quan đến cơ thể. Nếu em bị đau tim, em sẽ không thể ngồi thiền định được do cơn đau. Và cũng chính vì vậy chúng ta phải luôn trong tưởng nhớ liên tục để sau này, sẽ không có chuyện cứ phải cố bắt đầu tưởng nhớ nhưng lại không làm được. Em nói là em đã quên những con người thuộc về đời thường, nhưng rồi em lại nhớ đến những Brahmin. Baba có bảo chúng ta làm như vậy không? Nên tự kiểm tra bản thân để xem em có quyền được ngồi lên ngai vàng trái tim của Baba không. Chỉ bằng cách này, em mới có cảm giác tim em được nghỉ ngơi và em sẽ luôn nhiệt tình, hăng hái. Trước đây, có thể em rất nhiệt tình, hăng hái, nhưng có sút giảm thì lý do là gì? Thật ra, nó giảm là do ý thức thể xác. Em có thể nói là em không muốn tham gia quá nhiều vì em không thể làm gì khác nữa. Tất cả những điều cần phải nhớ chỉ là linh hồn và Linh Hồn Tối Cao. Chỉ có như thế thì ngọn đèn của em mới luôn tỏa sáng. Nếu ngọn đèn của em luôn chập chờn, em sẽ thu hút sự chú ý của người khác một cách sai trái (họ sẽ quan tâm đến em). Nếu duy trì được ngọn đèn của mình, em có thể cảm thấy nhẹ nhàng, vì em sẽ không nặng nề với những suy nghĩ của riêng bản thân. Thật ra vận may bắt đầu khi linh hồn luôn nhẹ. Sau đó, em có thể nhận uy lực của Baba và phân phát vận may ấy. Em sẽ cảm thấy việc được ngồi lên ngai vàng trái tim của Baba là quyền của em.

Om Shanti

LUÔN VUI TƯƠI

04/03/2007 SHANTIVAN

Hôm nay, Baba nói về sự vui vẻ. Một lần, vào ngày lễ Holi, Baba bất ngờ có cảm hứng cho gọi tất cả những chị em trông coi Trung tâm về Madhuban mừng lễ với ông. Ông bảo các chị em tìm người thay thế rồi đi ngay, và thế là một buổi hội tụ rất đẹp. Dadi chỉ vừa từ Madhuban về Trung tâm vài ngày trước đó nên Dadi nghĩ rằng nếu quay trở lại Madhuban ngay thì có thể không phù hợp lắm, do vậy, Dadi quyết định không đi. Tuy nhiên, Baba bảo Dadi nên đi, vì vậy, Dadi lên đường và đến vừa kịp lúc. Ngay khi Dadi đến nơi, vừa bước chân xuống thì Baba lại bảo “Cha muốn con đến Bikaner”. Ở đó, có một chị còn vương bận gia đình và Baba muốn ai đó dành thời gian cho chị ấy. Nhìn thấy buổi tụ họp tuyệt quá và cũng do vừa mới đến nơi nên Dadi thoáng chần chừ. Baba không thích như vậy. Qua chuyện này, chúng ta biết thế nào là phẩm chất *vâng lời* mà chúng ta nên có. Khi vâng lời, khi chúng ta có cảm giác “Chính Người đang khiến tôi hành động” thì sẽ có sự vui vẻ. Chúng ta nói “Vì lý do này hay tại hoàn cảnh kia mà sự vui vẻ của tôi bị ảnh hưởng”, nhưng thật ra không có lý do nào xác đáng cả.

Tôi đã bao giờ dành hẳn một khoảng thời gian riêng cho việc thực tập cách luôn giữ sự vui vẻ chưa? Chẳng hạn như, làm sao để vui vẻ trở thành một bản tính của tôi. Baba nói rất nhiều điều ngọt ngào với chúng ta. Đây là những điều mà ta nên giữ trong tim, bởi vì hoặc là sẽ có Baba trong tim hoặc là sẽ có những tình huống hay hoàn cảnh đang trực chờ sẵn gần

đó. Không cái này thì cũng cái kia. Hãy để cho mình không bị rối trí hay bị tác động bởi những chuyện xuất hiện trước mặt. Xem mỗi khoảnh khắc là khoảnh khắc cuối cùng của em. Nếu em trong tình trạng rối trí, hoang mang vào phút cuối, suy nghĩ cuối cùng của em sẽ đưa em đến đâu? Baba còn báo hiệu cho chúng ta là chúng ta phải làm những điều ấy “trong một thời gian dài”. Tôi phải tưởng nhớ qua một thời gian dài. Tôi phải có một trạng thái thoát khỏi trở ngại qua một thời gian dài. Sự tập luyện lâu dài này sẽ giúp tôi vào phút cuối.

Hãy biết vâng lời và hoàn thành những hy vọng của Baba. Thật ra, khi một đứa con biết vâng lời thì từ đó, Baba sẽ đặt hy vọng cao hơn về đứa con đó. Baba vẫn luôn hy vọng và sau đó, Người cho đứa con ấy sức mạnh và can đảm để hoàn thành những hy vọng ấy. Khi chúng ta sử dụng lòng can đảm để thực hiện những gì Baba đã yêu cầu, Baba sẽ đổ đầy yêu thương và ban phúc lành cho chúng ta. Người tặng quà cho chúng ta. Ví dụ, hôm qua, Baba đã tặng chúng ta món quà “Biến tâm trí ta thành một thiết bị bay”. Hãy thực tập biến tâm trí thành một máy bay như thế, rồi chúng ta sẽ “bay” một cách tự nhiên.

Baba nói rằng chúng ta sẽ chính xác khi xem bản thân như chiếc đồng hồ. Chiếc đồng hồ thì im lặng nhưng chính xác. Nó không chạy nhanh hơn hoặc chậm hơn. Cũng y như vậy, chúng ta không được thay đổi tốc độ. Dù thế nào thì chúng ta cũng phải nói hay hành động, nhưng hãy làm những việc đó từ vùng đất im lặng để sao cho những gì xuất ra sẽ là chính xác và chuẩn mực. Chúng ta đã nhận quá nhiều từ Baba đến độ không thể ghi hết ra giấy. Vì thế, hãy ghi chú những điều

ấy trong tim. Khi điều gì đó đi vào tim rồi thì không thể quên được. Những điều Baba nói với chúng ta có nhiều sức mạnh đến độ khi chúng ở trong tim ta, những gì không đúng đắn và lãng phí sẽ không thể xâm nhập vào tim ta được. Khi trong tim có những điều sai quấy, chúng sẽ tạo nên sự nặng nề và ngăn các em không đến trước mặt những vị cao niên.

Hãy làm mọi việc với sự tưởng nhớ đầy đủ, vì chỉ có lúc ấy, người khác mới thật sự nhận lợi ích và họ thích những gì nhận được. Nếu không có sự tưởng nhớ trong điều tôi làm, thì chẳng qua làm là để tôi bận rộn mà thôi. Thật ra, chính Baba mới làm mọi công việc phục vụ, không phải tôi. Tất cả những gì tôi làm là có sự tưởng nhớ, và sau đó, thành công sẽ là điều tất yếu. Thời gian của tôi sẽ được sử dụng một cách xứng đáng. Tôi phải có những cảm xúc tốt, những cảm xúc về niềm tin và thuyết phục. Đừng thắc mắc đến chuyện “Điều này sẽ xảy ra như thế nào, ai sẽ làm chuyện đó”. Loại ngôn ngữ như vậy là của ai? Không phải của Thượng Đế, ngôn ngữ đường bệ không nói với phong cách như vậy. Do đó, hãy kiểm tra những ý định, cảm xúc và từ ngữ trong lúc phục vụ. Tôi nên có cảm giác là “Phục vụ đã được làm xong rồi. Đó là kỳ tích của gia đình Brahmin, kỳ tích của thời điểm này”. Hãy hợp tác và đồng hành với thế giới. Những cảm xúc và hành động như thế sẽ thu hút người khác đến và hợp tác với các em.

Đó cũng là kỳ tích từ sự đồng hành của Cha nữa. Chúng ta mang màu sắc của Người Cha Thật Sự. Hãy bầu bạn cùng với Người Cha Thật Sự và em không bao giờ thất bại. Nên tự hỏi mình rằng “Tôi có bầu bạn với Chân Lý không? Tôi có mang

màu sắc của Chân Lý một cách bền vững không hay nó sẽ bị trôi màu nhanh chóng khi đem giặt?”

Chúng ta có thể vạch ra những kế hoạch bằng mọi cách nhưng chúng ta cần giữ trí tuệ phẳng lặng. Xóa sạch quá khứ là cách để trí tuệ phẳng lặng. Năm 1979, Didi (Manmohini) đã viết cho Dadi một lá thư, trong thư, Didi nhắc đến Dadi như một người đã biến các kế hoạch thành thực tiễn nhờ giữ trí tuệ phẳng lặng. Khi những vị cao niên chúc phúc lành cho các em, như thế thành công đã được bảo đảm.

Om Shanti

NGÔI NHÀ CỦA BÌNH YÊN, YÊU THƯƠNG VÀ HẠNH PHÚC BÊN TRONG CHÚNG TA

08/03/2007 PANDAV BHAVAN

Khi chúng ta ở trước mặt Baba, Người kéo chúng ta bằng drishti của Người. Ai là người khổ nhất trên thế giới? Những người không tiền và mồ côi. Khi chúng ta thuộc về Baba, ta như những kẻ không nhà tìm được mái nhà. Madhuban là nhà của Baba và chúng ta phải quay về Paramdham (thế giới linh hồn). Baba còn bảo chúng ta hãy biến vùng Tinh tế thành nhà của chúng ta vào thời điểm này. Baba nói vùng Tinh tế là dành cho chúng ta. Nó không tồn tại ở thời kỳ Vàng, Bạc, Đồng và Sắt, chúng ta sẽ chỉ thấy những hình ảnh mờ ảo, tinh tế, ánh sáng của những vị thần. Nhưng nay, chúng ta đang trở thành cư dân của vùng Tinh tế. Từ “Subtle” (tinh tế, mờ ảo, không

nhìn thấy bằng mắt thường) có nghĩa là hoàn toàn thanh khiết và thật. Trước đây, chúng tôi thường hỏi những người đi thiếp đưa tin rằng vùng Tinh tế trông như thế nào. Hồi còn sống, Baba thường nói với chúng tôi ở Karachi rằng một người đã đến London, rồi về và tả lại nó, chúng ta sẽ tin người đó. Baba hỏi chúng tôi vùng Tinh tế trông như thế nào, sau đó, ông kể lại cảm nghiệm của ông cho chúng tôi nghe. Chúng ta đã thành Brahmin, và điều đó là tốt. Ở thế giới này, chúng ta thấy cung cách hành xử của người đời: Người buôn bán thì luôn lo kiếm tiền, lính tráng thì lo chiến đấu, còn trong nội tâm chúng ta không có một sự ô trọc nào, không một phẩm chất của tiện dân. Chúng ta mặc đồ trắng và nội tâm ta cũng trắng. Tôi không mang gánh nặng về người nào đó trên tôi, tôi cũng không là gánh nặng của bất kỳ ai, vậy là tôi hoàn toàn nhẹ tênh.

“Người chế ngự được tâm trí mình là người chinh phục thế giới”, chúng ta thường nghe điều này bên con đường thờ cúng. Tâm trí không thể nhìn thấy bằng mắt. Chúng ta phải rèn luyện kỹ càng. Tâm trí thế nào thì sẽ lộ ra trên gương mặt. Đến Madhuban rồi, có những người mới ngộ ra rằng họ đã thiếu kiên nhẫn đến chừng nào. Thắc mắc là tại sao mọi việc lại xảy ra là biểu hiện của chiến binh. Theo vở kịch, chuyện gì xảy ra đều đúng. Việc gì tôi cũng phải làm một cách tốt nhất nếu có thể và luôn kiên nhẫn. Hãy trở thành hiện thân của tình yêu thương. Sự bình yên và kiên nhẫn của tôi sẽ mang lại cho mọi người một cảm nghiệm đẹp. Bất kể tình huống như thế nào, nếu gương mặt, lời nói của tôi xuôi theo tình huống đó, thì không phù hợp chút nào. Mặt tôi nên bình yên và kiên nhẫn. Trong lòng luôn kiên nhẫn. Đừng nhận đau khổ từ những cảnh

tượng trước mặt em. Người ta bị ảnh hưởng bởi những gì xảy ra trong quá khứ, họ đếm chuyện nào đó đã xảy ra bao nhiêu lần, rồi sự bình yên và yêu thương của họ giảm sút.

Hãy tạo nên một mái nhà trong nội tâm qua những cảm nghiệm của em và sau đó, Mẹ và Cha có thể sống trong ngôi nhà đó. Có của cải là kiến thức trong nhà này, không thiếu thứ gì. Hạnh phúc, bình yên và yêu thương tồn tại khi có sự thanh khiết. Đó là điều kỳ diệu của sự thanh khiết. Thanh khiết không chỉ là tịch dục mà còn là làm theo những hoạt động và tính cách của Brahma Baba. Lời lẽ của ông như thế nào, lời lẽ của tôi cũng nên như thế. Mọi người trên thế giới này đều là con của Shiv Baba, dù có tin hay không, họ đều xuất phát từ nhà của Thượng Đế và tất cả sẽ trở về nơi ấy. Khi phần vai trong vở kịch kết thúc, tất cả chúng ta về nhà. Từ “drama” (vở kịch) trong tiếng Hindi có thể ngắt ra làm hai và có nghĩa là “không ngưng lại”. Đừng bị mắc kẹt ở đâu đó. Nếu mọi diễn viên đều diễn phần vai y như nhau, vở kịch sẽ chẳng có gì thú vị. Do đó, hãy diễn chuẩn xác phần vai của em, biết mình là ai.

Sự sạch sẽ trong nội tâm sẽ dẫn đến hạnh phúc và yêu thương. Em phải đi vào bên trong, ở đó, có rất nhiều điều trỗi dậy. Và tôi phải nhận những gì Baba trao cho tôi, rồi bước ra ngoài phân phát cho người khác những gì tôi nhận được. Sau đó, chúng ta lại đi vào căn nhà nội tâm một lần nữa. Mở cánh cửa căn nhà nội tâm ra và xem trong đó có bình yên và hạnh phúc không. Không ai có thể tạo ra căn nhà này cho em được. Hãy giữ mình trong trạng thái bình yên, yêu thương và hạnh phúc như thế. Nhiều điều tốt đẹp được sinh ra trong nội tâm

của chính ta. Đừng bảo rằng chuyện nào đó là khó, hãy cảm ơn Thượng Đế đã ở đó vì em, và em sẽ thấy khó khăn ấy qua đi. Thượng Đế đã làm việc đó cho em. Có một sự phó thác và niềm tin sâu sắc vào Thượng Đế, điều này rất hiệu quả. Với sự phó thác như thế, điều nhiệm màu sẽ xảy ra. Làm sao không tin cậy và phó thác cho được khi em cảm nghiệm Baba chinh sửa những việc sai thành đúng như thế nào. Đôi khi, chúng ta tin cậy qua những cảm nghiệm của người khác. Có đức tin trong một giây là biểu hiện của một linh hồn có hiểu biết. Baba biến chúng ta thành của Người và nhận hết các trách nhiệm về tay Người. Người chỉ cho chúng ta con đường thực sự. Chúng ta mắc bẫy quá nhiều vào những ràng buộc khác nhau của karma (hành động, nghiệp). Baba nói “Ta đang chỉ cho con cách để trở nên tự do.” Hành động nhưng thoát khỏi sự ràng buộc của hành động ấy. Đừng làm bất cứ điều gì dưới sự chi phối của những thói hư tật xấu – sắc dục, giận dữ, tham lam và gắn kết. Nếu chúng ta hành động trong tâm trạng không bị ràng buộc bởi hành động, chúng ta có thể giải thoát người khác khỏi những thói hư tật xấu.

Om Shanti

19/04/2007 LONDON

Baba đã làm cho cái nhìn và thái độ của chúng ta trở nên thật độc đáo: mọi cảnh tượng đều mới nhưng lại không có cái gì là mới. Các em nghĩ sao? Có đúng không? Mọi cảnh đều mới nhưng lại không có gì là mới.

Chúng ta đã diễn phần vai của mình nhiều lần rồi và khi nhận thức được điều này, chúng ta thấy không có gì mới cả. Tuy nhiên khi xem trình diễn văn nghệ trên sân khấu, chúng ta luôn muốn xem tiết mục mới. Chúng ta muốn kịch có nhiều màn, cảnh khác nhau để người diễn lẫn người xem đều thích. Sẽ chẳng thể hay được nếu lúc nào cũng chỉ có y hệt chùng đó.

Chúng ta đang diễn phần vai của mình trên sân khấu, khán giả đang xem, công chúng đang xem và Baba cũng đang xem. Xuyên suốt toàn bộ chu kỳ, lúc nào chúng ta cũng có vai diễn, nhưng vai mà ta đang diễn hiện nay thì hay hơn rất nhiều.

Niềm vui thương thức phần vai của riêng ta và nhìn người khác diễn vai của họ chỉ có vào lúc này. Khi mới đến với Baba, chúng ta đã học cách làm thế nào để luôn vui vẻ, nhưng nay, sự vui vẻ đã trở nên tự nhiên đối với chúng ta, chúng ta không cần phải phấn đấu trong chuyện này nữa.

Sức mạnh tình yêu thương của gia đình mang các em lại gần Thượng Đế. Khi có khoảng cách, em không thấy vui và người khác cũng chẳng thích. Vậy, em muốn mang họ lại gần. Một chút xa cách thôi cũng cảm thấy không dễ chịu. Những ai luôn giữ khoảng cách sẽ không nhận ra rằng giữ khoảng cách như thế thì mất mát nhiều đến chùng nào. Baba muốn đưa chúng ta ra khỏi rừng già đầy gai góc để vào vườn hoa, còn Maya đưa chúng ta đi sâu vào rừng rậm. Dadi đã thấy một bức tranh hoa, trên đó có một khẩu hiệu: Hoa đang nói “Nhìn tôi này, sao bạn lại nhìn gai làm gì? Bạn không nhìn thấy vẻ đẹp

của hoa sao?” Khi chúng ta trong nhóm bạn của hoa, các em không cần phấn đấu mới có hương thơm mà em tự động có mùi thơm trong tập thể những hoa thơm.

Baba đang biến tất cả chúng ta thành những hoa hồng, không phải chỉ một, mà từng người một và tất cả, và ở đâu có nhiều hoa, các em thích ngắm vẻ đẹp của vườn hoa. Với nhiều hoa hồng, hiển nhiên, em không thấy gai nhọn. Khi hoa bị tách ra khỏi vườn và kết thúc trong rừng rậm, nó chỉ cảm thấy gai và có cảm giác: Cái này đau quá, tôi không muốn bị gai đâm và muốn quay trở về vườn hoa.

“Đông, Tây, Nam, Bắc. Nhà là tuyệt nhất.”

Om Shanti

CHIẾC GƯƠNG TRONG TRÁI TIM TÔI CÓ SÁNG KHÔNG?

20/04/2007 GCH, LONDON

Chúng ta nghe murli với rất nhiều tình yêu thương. Vì sao? Vì những điều Baba nói làm xúc động trái tim ta.

Những điều ấy còn hữu dụng nữa. Vì vậy mà chúng ta nghe murli với tình yêu thương và chúng ta xúc động. Tim ta không thể nào không nói lời cảm ơn. Là trái tim chứ không phải tâm trí cảm ơn Baba. Tim cảm ơn vì Người đã dạy chúng ta biết vâng lời Người. Từ “vâng lời” (obedient) là rất hay. Nhìn vào bản thân em và xem em có vâng lời không. Bằng

cách vâng lời, chúng ta trở nên mạnh mẽ; trạng thái trở nên mạnh mẽ và rồi sẽ không nhớ đến một người nào khác.

Trạng thái trở nên tốt khi em biến trái tim em thành một chiếc gương soi chính mình. Có thể em đã dâng nọp, nhưng còn gì trong chiếc gương soi trái tim em? Baba bảo chúng ta soi mình thật rõ trong chiếc gương trái tim ta. Làm như vậy đi rồi Baba trở thành chiếc gương cho em. Nhìn người khác và em sẽ không thể nhìn thấy chính mình. Chúng ta phải làm công việc lau chùi chiếc gương của riêng ta. Nếu gương của em không sạch, Baba có thể thấy em nhưng em không thể thấy chính mình. Lau sạch tường thì mất nhiều công sức, chứ lau sạch gương thì không. Việc quan trọng nhất trong việc lái xe hơi là giữ sạch kính xe. Nếu không giữ sạch kính xe, em sẽ không nhìn rõ và sẽ phạm lỗi. Nếu em thấy nhược điểm của người khác, chiếc gương của em trở nên bẩn; là nhược điểm của họ nhưng em tự làm bẩn mình. Không ai thích bẩn cá, vậy tại sao lại làm như vậy? Ở đâu bẩn thỉu, ở đó có bệnh lây lan và còn làm người khác nhiễm bệnh nữa.

Ở đâu có sạch sẽ, ở đó có sự trung thực. Nếu nội tâm không trong sạch, không thể có trung thực. Khi trung thực, người ta không cần phải chứng minh bản thân. Ai cũng nhận ra. Mặt trời không cần chứng minh, nó tự động tỏa ánh sáng và sức nóng. Nếu không có mặt trời, lấy đâu ra năng lượng? Chúng ta cũng cần rất nhiều năng lượng để làm việc. Khi mặt trời lặn, đó là lúc chạng vạng dành cho yoga và cần đến sự mát dịu. Chúng ta phải mát dịu như mặt trăng và không gây ra một sự mát mát nào. Nhìn và bình phẩm người khác là bị mát mát,

thiệt thòi – chúng ta phải là người ban tặng vĩ đại như Baba vậy. Người liên tục cho đi và chúng ta cũng phải làm y như vậy; trở thành Mahadani. Chính uy lực của Baba cuốn hút mọi người. Vì vậy, trước hết, chúng ta cần hút lấy sức mạnh từ Baba, sức mạnh ấy sẽ tự động lôi cuốn người khác, các em không cần tốn công sức để đưa họ đến đây.

Vào những ngày đầu, chúng tôi chỉ nhảy múa và đến với Baba; không phải mất công vì Baba kéo chúng tôi rất mạnh. Chúng ta cần nghe tiếng nhạc “Baba yêu dấu, Baba của con.” Và rồi chúng ta tự nhận thấy mình như đang nhảy múa. Em sẽ thấy mình như đang nhảy múa trong phục vụ và không cảm thấy làm việc vất vả. Và gương mặt em sẽ hé lộ niềm hạnh phúc. Nếu có điều gì giả dối trong bản thân, em không thể phục vụ. Trước hết, em phải lau sạch bản thân rồi em mới có thể thật sự phục vụ được. Nếu có bất kỳ lỗi gì trong quá khứ, em phải đặt nó trước mặt Baba. Bằng sự trung thực và một khát khao mạnh mẽ trong lòng, phải có nhận thức thay đổi bản thân.

Thật ra, đó là lúc giao mọi thứ cho Baba; biến Người thành con của em. Khi có con, người ta chú ý hoàn toàn vào đứa con của mình. Em đã biến Baba thành con của em và trải nghiệm niềm hạnh phúc chưa? Đứa con cảm ơn cha mẹ vì đã chăm sóc nó rất tốt. Ở thời kỳ Chuyển giao, Thượng Đế bị ràng buộc và chăm sóc chúng ta. Có lần, Baba nói với Dadi “Con là mẹ là cha của Ta”. Nay, hãy tập trải nghiệm mối quan hệ này.

Baba đồng hành với chúng ta đến như thế; Người giải thoát chúng ta ra khỏi nhiều điều. Để khoảnh khắc cuối cùng của chúng ta thật tốt, chúng ta chỉ được phép có một mình Thượng Đế trước mặt ta thôi. Người đã làm ta có được lòng bác ái. Người nhân từ với chúng ta và nhờ đó, chúng ta nhận nhiều hạnh phúc. Tất cả những thành công mà ta có được đều đến từ phúc lành do Người ban cho.

Om Shanti

ĐỪNG ĐƯA TRÊN CHIẾC XÍCH ĐU HẠNH PHÚC

21/04/2007 GCH

Trước hết, chúng ta nói Om Shanti với chính mình. Sau đó, Baba nói Om Shanti với chúng ta và rồi ta nói Om Shanti với nhau. Hôm nay, Baba dẫn giải nhiều điều sâu sắc. Dĩ nhiên, tôi có thể nói với các em những điều sâu sắc tôi đã nghe được trong murli hôm nay vốn làm tôi xúc động, nhưng tôi muốn nghe từ tất cả các em những điều nào em cảm thấy sâu sắc, làm em xúc động, những điều nào em nghĩ “Cái này có ích cho mình đây.” Đôi lúc, murli làm em dựng cả tóc lên hay nổi cá da gà. Vì vậy, hãy nói cho tôi biết ý nào làm em thật sự thích thú, ý nào khiến em ngạc nhiên, ý nào em cảm thấy “Tôi không còn gì để than phiền. Điều duy nhất cần làm là phải trở nên hoàn tất. Tôi không than phiền về một ai và cũng không ai than phiền về tôi.” Nếu ai đó than phiền về tôi, tôi nên có thái độ “Không hề chi. Mình đang trở nên hoàn tất

và họ đang nói điều này để giúp mình trở nên hoàn tất. Tôi sẽ chiến thắng và tôi có những sức mạnh dự trữ trong tôi.” Điều đó không phải là kiêu ngạo. Tôi phải chiến thắng, vì vậy, tôi có những sức mạnh ấy bên trong.

Ở Madhuban, có những anh em chịu trách nhiệm trông coi nhà kho. Đây là một phận sự mà Baba đã nghĩ ra trong những ngày đầu trông nom đồ dự trữ. Trước đây, không có nhiều phòng kho lắm, nhưng ngày nay, chúng ta có quá nhiều nhà kho chứa tất cả đồ dự trữ. Em phải mất nửa ngày chỉ để xem hết các phòng đó. Đã từng có hàng trăm, rồi đến hàng ngàn và bây giờ, hàng trăm ngàn chị em. Hãy xem Yagya đã phát triển và mở rộng như thế nào. Trong murli hôm nay, một ý Dadi thích là Baba nói Brahma Baba đã ở lại cho đến khi ông hoàn tất việc tạo ra những đứa con và sau đó, ông trở thành thiên thần avyakt, một và chỉ một thiên thần mà thôi. Ông lên đó và ở trong vùng Tinh tế. Ông ngồi ở đó và thực hiện công việc của mình. Đây là một ý rất sâu. Khi còn ở đây với tất cả chúng ta, ông đã đóng vai của người mẹ, người cha, người bạn. Hôm qua, Baba có nói “Ta trở thành Chú Rể và trang điểm cho các con, Ta trở thành Anh và chơi đùa với con.” Là ai nói điều như vậy? Để có thể đưa chúng ta về nhà, Người đã làm chúng ta đầy sức mạnh, xuất phát từ việc có tất cả các quan hệ với Người. Baba nói “Không phải chỉ có Ta biến con thành con của Ta mà con cũng biến Ta thành Con của con nữa.” Các em đã nghe ý này trong murli hôm qua, đúng không? “Biến Ta thành Con của con. Nếu con khiến Ta thành Con của con, Ta sẽ chăm sóc con rất tốt.”

Tôi đã chứng kiến điều này. Những ai thật sự biến Baba thành Con của họ, Baba chăm sóc họ rất kỹ. Khi tôi còn ở Poona, tôi thấy có nhiều người già, những người khoảng trên dưới 60 tuổi. Tôi thấy Baba chăm sóc họ rất chu đáo. Họ già đến độ như thể trên người họ chẳng còn lại gì. Điều duy nhất thốt ra từ họ là “Baba, Baba, Baba.” Những người phụ giúp chăm sóc họ đã làm công việc ấy một cách rất vui vẻ. Gia đình họ không muốn giữ họ sống lây lất, vất vờ ở nhà, còn Baba thì lại nhận những người như vậy về chăm sóc một cách đầy yêu thương, như thể họ là những vị thần vậy. Dadi rất hạnh phúc nhìn thấy họ ngồi một cách rất hạnh phúc. Trước đây, không ai hỏi han gì đến họ nhưng nay, mọi người đến thăm họ và để xem họ như thế nào. Như vậy, biến Baba thành Con của em là rất có lợi.

Nếu bản thân tôi trở thành đứa con, tôi phải tuân theo shrimat và rất vâng lời. Baaba nói “Chỉ khi đó, Ta sẽ cho con của thừa kế”. Trước hết, Baba dạy chúng ta. Sau đó, Người nghiêm khắc nói “Không nhớ đến một ai khác.” Cũng với sự nghiêm khắc y như vậy, vị Satguru nói “Tuân theo shrimat. Không phải manmat (chỉ bảo của cá nhân)”. Người Bạn sẽ nói “Lại đây. Lại đây. Trở nên giống như Tôi, ngang hàng với Tôi. Làm theo Tôi.” Baba đã cho Dadi một cảm nghiệm rất hay về việc làm bạn với Người sẽ như thế nào. Là Mẹ, Baba rất yêu chiều chúng ta. Baba bảo chúng ta dự trữ những sức mạnh. Chúng ta sẽ tích lũy, dự trữ như thế nào đây? Có một câu rất hay trong một bài hát, đó là “Ai sẽ yêu tôi nhiều như Người Mẹ này?”

Vì sao tôi nói với các em những điều này? Để các em cũng có được cảm nghiệm như vậy. Vì khi em trải nghiệm điều gì đó

trong tim, sẽ có những làn sóng cảm nghiệm mới. Những làn sóng cảm nghiệm ấy sẽ biến thành những làn sóng yêu thương. Những làn sóng yêu thương trong tim mang lại cho chúng ta cảm nghiệm như thể ta đang ngồi xích đu. Tôi đang nghĩ về ngày xưa, khi chúng tôi còn nhỏ, vì sao lại có nhiều xích đu hơn giường ngủ. Trẻ em có những cũi giống như xích đu và cha mẹ cũng có xích đu nữa. Vì vậy, trẻ em biết cảm nghiệm đu đưa xích đu là thế nào. Đung đưa trong chiếc xích đu hạnh phúc nghĩa là gì? Nghĩa là cảm nghiệm tình yêu ngọt ngào của Mẹ. Dadi muốn tất cả chúng ta đung đưa trong chiếc xích đu hạnh phúc ấy nhiều đến mức ai nhìn thấy ta cũng phải thốt lên “Chúng tôi cũng muốn ngồi xích đu như thế!” Các em có thể rời khỏi giường, nhưng xích đu thì thật em ái, thoải mái; em thích và như tan đi trong cảm nghiệm này. Sau đó, Mẹ làm gì? Mẹ báo hiệu cho con là “Con phải nghe lời Cha. Nếu Cha bảo con làm gì đó, thì nói Vâng, thưa Cha. Vâng, thưa Baba.” Cảm nghiệm tình yêu của Mẹ làm ta cảm thấy như đang ngồi xích đu. Cha yêu chúng ta khi chúng ta vâng lời.

Om Shanti

EM THUỘC LOẠI BRAHMIN NÀO

28/04/2007 GCH, LONDON

Một điều thật hay đó là Brahma Baba đã từng là một người buôn bán ngọc quý; ông dạy chúng ta cách kinh doanh y hệt như vậy với những viên ngọc kiến thức. Đây là ngành kinh doanh rất hay. Đi đến hai cửa hàng và xem người bán kim hoàn làm gì, người bán tạp hóa làm gì. Người bán tạp hóa làm việc

vất vả cả ngày và chỉ kiếm được ít tiền. Ông ta bán thực phẩm và ngũ cốc, như vậy cũng tốt, nhưng lại có một số chủ tiệm lừa gạt bằng cách cân thiếu. Brahma Baba của chúng ta là một người buôn bán ngọc và ông nói “Của Cha, của Cha, của Cha” và ông dâng nộp hết những gì ông có. Người buôn ngọc thường cất giữ những bộ sưu tập ngọc, mới nhìn qua, trông chúng có vẻ giống hệt nhau, nhưng người buôn bán ngọc thì biết giá trị của từng viên. Học murli nghĩa là học và chơi với ngọc. Đừng là người bán tạp hóa, hãy là người buôn kim hoàn. Baba là Người Buôn Ngọc và cũng là Nhà Áo Thuật. Hãy chơi đùa với những viên ngọc này nhiều đến mức em trở nên say sưa, phấn chấn và người khác có thể nhìn thấy em đã nhận được nhiều hay ít.

Hôm nay Baba nói về một dạng Brahmin đặc biệt, họ nhận mọi vật dụng của người đã khuất. Gia đình người chết không muốn giữ lại bất cứ vật gì của người đó, giữ đồ của người đã mất được coi là xui xẻo. Lưu giữ vật dụng cá nhân của người đã mất còn khiến em bám vào sự đau khổ của cái chết đó. Một số Brahmin được dâng thức ăn nhân danh tên của linh hồn người đã ra đi, còn những Brahmin khác được giao cho đồ đạc của người đã khuất. Đừng là những Brahmin như thế, mà hãy sống một cuộc đời dâng nộp. Dâng nộp mọi thứ cho Baba và sống như đã chết. Cắt đứt sự gắn kết của em với những quan hệ cũ, thoát khỏi đau khổ. Hãy nghĩ rằng em đã đi xa và trở về thăm gia đình – em chỉ về để phục vụ họ. Đừng nói “Tôi thuộc về họ và họ thuộc về tôi”. Ngày xưa, chúng tôi không phải phấn đấu gì để quên gia đình và bạn bè của chúng tôi, nó chỉ diễn ra như thế. Chúng tôi phải chắc chắn là không giữ vật gì khiến chúng tôi nhớ về họ. Một khi em xả bỏ mọi thứ như

vậy, em mới có thể cảm nghiệm sự bầu bạn của Baba – “Con ăn với Cha, con ngồi với Cha, con chơi đùa với Cha...”

Phải một mực kính trọng nhà của Baba. Không mang đến trung tâm những thứ đã dùng rồi, hay những thứ em không dùng đến nữa. Trung tâm không chỉ là một Trung tâm, nó còn là nhà của Baba, một chỗ cư ngụ. Cũng nên chú ý đến tác phong của em. Một chị có nhà ở ngay đối diện đồn cảnh sát, điều này nhắc nhở chị phải chú ý nhiều đến cách cư xử của mình. Chị ngại nói lớn tiếng hay nổi giận, vì e rằng sẽ bị người khác báo cáo với cảnh sát. Những ai đến Trung tâm và sau đó, đến nhà chị, họ sẽ không thấy sự khác nhau. Chị sẽ mua đồ dùng cho Trung tâm trước, rồi mới mua cho nhà riêng của mình. Hãy duy trì sự thanh khiết như thế. Chị ấy luôn nghĩ nhà của Baba là nhà chị và chị chỉ là khách trong nhà riêng của mình mà thôi. Trong tiếng Hindi, từ “hộ gia đình” (household) là pravrutti, còn có nghĩa là giữ thái độ vượt lên trên.

Hãy bỏ đi tất cả những thói hu tật xấu. Chúng ta phải từ bỏ sắc dục và thôi không giận dữ. Nếu em nóng giận, sẽ không ai cho phép em ở lại đây. Chúng ta cũng không thể kiêu ngạo ở đây. Không một người nào có cái tôi mà dám đến trước mặt Dadi. Nhưng có hai điều vẫn còn sót lại một cách tinh vi là sự gắn kết và tham lam – tham mặc đẹp hoặc tham ăn. Một số người có thói quen cất giấu đồ đạc – đây cũng là tham. Giận dữ khiến em cách xa. Hãy sống như chết và trở nên dịu dàng.

Queen Mother (vợ của Brahma Baba) thường nói “Chết, cúi đầu và học hỏi.” Người khác sẽ không kính trọng những ai

nóng giận. Một số người không nóng giận nhưng lại nhăn nhó mặt mày – đây cũng là một hình thức giận dữ. Đừng cố chứng minh điều gì cả. Bằng sự thành thật, khiêm tốn và sức mạnh của buổi hội tụ, nhớ rằng Baba khiến mọi việc diễn ra – chẳng cần chứng minh điều gì. Khi tôi bước trên con đường của chân lý, mọi sự trở nên dễ dàng cho tôi và cho người khác. Có thành thật, em mới trở thành một yogi dễ dàng và tự nhiên. Trước hết, em trở thành một yogi dễ dàng, sau đó, là một yogi tự nhiên và rồi em bắt đầu thích thú làm mọi việc.

Hãy chú ý đến bản thân và Baba sẽ chú ý đến em. Chú ý đến bản thân nghĩa là chú ý đến suy nghĩ, thời gian, hơi thở và lời nói của em. Chúng được sử dụng như thế nào, vào lúc nào và ở nơi nào. Nhớ rằng em là một linh hồn Brahmin và biết em thuộc loại linh hồn Brahmin nào. Sau đó, Baba sẽ chú ý để đưa con ấy thi đậu hạng danh dự. Giữ trí tuệ em trong sáng và sạch. Mọi giây trôi qua là vở kịch, các em có rất nhiều kiến thức; và chính những kiến thức này đang giúp em từng giây phút. Nhìn thấy em phấn đấu như vậy, người khác sẽ chỉ thấy điều này và không thấy những nhược điểm của em.

Dadiji chỉ quen nhìn thấy điểm đặc biệt của mọi người. Baba khiến mọi người không lo lắng về Dadiji, Người nói rằng chị ấy là một đứa con có trách nhiệm và chị làm cho mọi việc trở nên dễ dàng. Dadi còn luôn rất trung thực nữa và ngay cả bây giờ, khi nào tôi đến tặng chị ấy thứ gì đó, chị sẽ hỏi xin để đem cho Dadi Ishu – cũng là một người con trung thực, đáng tin cậy, không bao giờ giữ một vật gì cho bản thân. Dù em phục vụ công việc gì, đó là vận may của em, tiếp tục thực

hiện bằng sự chân thành và khiêm tốn. Hôm nay, Baba nói: Vô tư đối với tất cả những lãng phí – vậy hãy hoàn toàn làm ngơ trước điều lãng phí đến độ em hoàn toàn không biết lãng phí là gì. Baba đang làm cho mọi việc xảy ra theo vở kịch. Người nói “Vở kịch biết và Baba biết. Yagya tiếp tục và nó vẫn sẽ tiếp tục.” Baba đã không cho phép bất cứ đứa con nào lo lắng cho sức khỏe của Dadiji. Chị ấy vẫn tiếp tục mỉm cười và phục vụ đến mức bệnh viện trở thành một địa điểm hành hương. Vì sao ta lại lo lắng khi biết rằng Karankaravanhar Baba đang làm mọi việc và những gì xảy ra trong vở kịch là đã được định trước. Tôi thấy Dadiji thực hiện những hành động đức độ, thanh khiết và chúng ta đang hưởng thành quả của những hành động ấy. Chị ấy là một tượng đài của tình yêu thương.

Là những vị thần, chúng ta sẽ ở trong trạng thái hạnh phúc chứ không để ý đến bất cứ chuyện gì khác. Trong trạng thái thiên thần - ở trong cơ thể, có các quan hệ với mọi người nhưng ý thức được em thuộc về ai và ai đang nuôi em ăn. Ăn thức ăn từ bếp của Baba mà nhớ đến người khác là tội lớn. Baba sẽ nói “Con đang ăn từ bhandara của Thượng Đế và con lại nhớ người khác sao?” Đây là những điều tinh tế. Baba đang trao cho chúng ta thức ăn nóng và tươi như thế. Hãy để sức mạnh của thức ăn ấy hoạt động trong ta.

Om Shanti

24/04/2007 GCH

Chỉ cần nói “Baba” thôi mà làm tất cả mọi việc diễn ra. Người làm cho chúng ta trở nên hoàn toàn độc đáo, khác hẳn với những người khác. Người là Đại Dương của Yêu Thương. Người tràn đầy kiến thức và biến chúng ta thành những linh hồn có kiến thức. Biết rằng Mình phải biến những kẻ ô trọc thành thanh khiết, Người đã đến và bắt đầu công việc của Người. Baba đã cứu chúng ta không bị đánh đập. Chúng ta được Baba cứu thoát và nhiệm vụ của chúng ta bây giờ là giải cứu người khác. Chúng ta được vớt từ cống rãnh lên và công việc của ta là vớt người khác ra khỏi nó. Ở đây, ai cũng mạnh mẽ và thích làm người khác trở nên mạnh mẽ, can đảm? Nếu bản thân em có phẩm chất như con khi, làm sao em có thể làm người khác trở nên xứng đáng trong đền thờ được? Vì vậy, Baba mới bảo chúng ta nhìn vào mặt của mình. Bên thờ cúng tin vào buổi sáng, họ nhìn thấy mặt của ai thì ngày hôm đó họ sẽ giống như vậy. Do đó, chúng ta được bảo rằng hãy nhìn mặt Baba vào buổi sáng. Nếu nhìn thấy mặt Baba là việc đầu tiên ta làm vào buổi sáng thì cả ngày của ta sẽ tốt đẹp.

Giờ đây, nhiều linh hồn đang nghĩ đến việc làm những điều tốt đẹp cho thế giới. Tuy nhiên, nếu em sợ phải nói với họ về sự thanh khiết, tương lai của họ sẽ như thế nào đây? Một lần, có người yêu cầu Baba đừng nói nhiều về thanh khiết trước một số cặp vợ chồng. Baba đã trừng mắt nhìn người đó. Chính vì công việc này mà Baba đã đến; Người không là một sadhu (saint- thánh nhân, hermit – người sống ẩn dật) hay một guru bình thường; Người đến để biến chúng ta thành những

vị thần. Có sự khác nhau rất lớn giữa người thường và các vị thần. Baba đến vì nhiệm vụ này.

Chúng ta làm đủ loại phục vụ - qua cơ thể, tâm trí và tiền của. Nay, chúng ta phải vượt lên trên và phục vụ tinh tế. Chúng ta phải luôn ở trên cao và trở nên xứng đáng mang lại những tầm nhìn thánh thiện. Để làm được điều này, chúng ta phải giải thoát bản thân ra khỏi những chuyện thuộc về thế giới cũ. Phải, Người sinh ta cuộc đời tôi đã làm xong nhiệm vụ của Người và nay, nhiệm vụ của tôi là làm cuộc đời người khác trở nên như kim cương.

Chúng ta làm gì để không bị Dharamraj trừng phạt. Trước hết, chúng ta cần sợ Dharamraj. Baba nói rằng nếu chúng ta gây ra bất cứ một tội lỗi nào, ta sẽ chịu sự đánh đập của Dharamraj. Thật ra, công việc của Dharamraj không phải để đánh đập linh hồn bằng gậy, roi. Dharamraj chỉ cho chúng ta thấy hình ảnh của những hành động ô trọc mà ta đã làm, từ đó, có sự ăn năn, hối hận. Sẽ có cảm giác “Tôi có thể làm gì để sửa sai bây giờ?” và cảm thấy rất đau khổ. Do làm những hành động sai quấy nên con người phải trải nghiệm đau khổ khi còn là bào thai, ở trong thân thể và ngoài thân thể. Ngày nay, nhiều trẻ em được sinh ra trong những tình huống đau khổ và chúng bắt đầu mang lại đau khổ cho bố mẹ chúng ngay khi vừa chào đời. Bây giờ chúng ta phải hành động sao cho chúng ta sống hạnh phúc và chết hạnh phúc. Chúng ta có thể hạnh phúc ngay từ ban đầu cho đến cuối chu kỳ; trong mọi kiếp sinh.

Cha đã hy sinh bản thân Người và vì vậy, chúng ta không thể bị chia lìa. Hãy nghĩ: Tôi là ánh sáng trong mắt Người, viên ngọc

trong mắt Người. Tôi chỉ quan tâm đến chuyện trở thành điều gì đó để Người luôn hạnh phúc về tôi. Nay, không nên có bất kỳ ham muốn nào. Những ham muốn giống như kẻ thù. Luôn có một loại thiếu trung thực nào đó trong ham muốn. Khi có ham muốn, không thể có sự chân thành nào trong quan hệ được. Trong tương giao với người khác, chúng ta phải cư xử sao cho người khác nhìn vào thấy được sự tuyệt vời, cao cả ở chúng ta. Trong mọi hành động của ta, người khác nên nhìn thấy rõ chúng ta là những Brahmin thanh cao, hướng thượng. Vâng lời, có đức tin và trung thực – đây là tất cả đức tính cần có trong cuộc đời Brahmin. Trong những phẩm chất này, tôi có muốn xếp hạng cao thấp không? Ngay cả bây giờ, nếu một người mới đến nhận ra lỗi của mình và cam kết thay đổi thì Baba vẫn cho linh hồn đó một cơ hội. Ravan sẽ lôi các em ra khỏi sự vâng lời. Chúng ta phải trở nên mạnh mẽ đến mức Ravan không có cơ hội làm việc đó. Cái bóng của Ravan không nên bao trùm lên tôi. Chúng ta cũng không cho phép nó bao phủ thế giới này. Chúng ta phải mạnh mẽ đến mức cái bóng ấy được xua tan đi và ánh sáng mới có thể đến với thế giới. Nếu em đang bị áp lực thì những người quanh em cũng cảm thấy stress. Dadi chú ý đến điều này rất nhiều, vì vậy, giờ đây, các em phải rất chú ý đến điều này sao cho ai cũng cảm thấy nhẹ nhàng, dễ chịu khi đến gần em. Nếu em bị stress, làm sao em phục vụ được? Các em phải ngủ đủ giấc để không bị bệnh do tác động của stress đối với cơ thể. Do đó, hãy nghĩ “Chẳng có chuyện gì thuộc trách nhiệm của cá nhân tôi cả”. Đây là trách nhiệm của Baba và là nhiệm vụ của toàn bộ gia đình. Tôi nên sống sao cho tôi luôn có thể hạnh phúc và người khác cảm thấy hạnh phúc khi họ ở gần tôi. Đó mới là hạnh phúc thật sự.

Om Shanti

CHÀO MỪNG NGÀY CỦA SATGURU

22/03/2007 QUA ĐIỆN THOẠI TỪ MADHUBAN

Lời chào của ngày Satguru. Hôm nay chúng ta nói Om Shanti đặc biệt với nhau. Hôm nay, Dadi dâng bhog cho Baba và cũng dâng nộp chính mình, vì vậy, Baba ngồi cạnh bên Dadi. Baba tặng Dadi và mọi người món quà ánh sáng và sức mạnh để chúng ta có thể ở trong trạng thái sáng- nhẹ mạnh mẽ. Nhận quà tặng này, chúng ta trở nên sáng – nhẹ và nhận sức mạnh từ Baba, rồi sau đó, ban tặng quà bình yên cho toàn thế giới. Vì vậy, hãy ở trong trạng thái sáng – nhẹ và nhận sức mạnh.

Chính nhờ sức mạnh của Baba mà chúng ta trở nên sáng – nhẹ và nhờ sáng – nhẹ như thế này mà ta nhận sức mạnh từ Baba.

Chúng ta tập nhận sức mạnh và trở nên nhẹ nhàng. Khi một vật nhẹ bỗng, nó sẽ nổi như một quả bóng bay. Vậy thì ta nên tập cái nào trước? Nhận sức mạnh và trở nên nhẹ hay trở nên nhẹ rồi nhận sức mạnh? Thật ra, chúng ta không làm gì khác ngoài việc trở nên nhẹ và mạnh mẽ. Vì vậy hãy tập hai điều này.

Chúng ta nhận của thừa kế và có quyền với mọi thứ Baba trao tặng. Khi một người có quyền với một vật nào đó, anh ta luôn cảm thấy nhẹ nhõm. Do đó, hãy luôn nhận thức rằng em có quyền đối với mọi thứ của Baba và em luôn nhẹ.

Người Cha không hình hài đang diễn phần vai của Người qua một người hữu hình. Nay, cả hai trở thành một và đang truyền nhiệt huyết để chúng ta diễn vai của mình cho đúng.

Chúng ta được hai người Cha này yêu thương rất nhiều. Nhưng ai yêu ai nhiều hơn? Thật ra, nhờ Baba yêu thương chúng ta quá nhiều nên ta mới có thể luôn tan vào trong tình yêu ấy. Như vậy, có thể nói rằng Người yêu chúng ta nhiều hơn, phải không? Baba bận rộn ban tặng tình yêu nên không một tình huống hay rắc rối nào có thể kéo dài được.

Do đó, hãy luôn tan trong tình yêu của Baba. Các em có làm như vậy được không? Bây giờ, chỉ cần đi vào cảm nghiệm này – cảm nghiệm cao nhất về tình yêu của Baba. Dù em ngồi ở đâu, em đang ngồi với Baba, phải không?

Hãy luôn ở trên cao kia và đắm chìm tình yêu Baba đang ban tặng. Tập như vậy và sẽ không còn tình huống gì quấy rầy em nữa. Hãy tiếp tục bay bằng cảm giác này.

Hãy để mọi người vui vẻ chấp nhận tình yêu từ trái tim.
Om Shanti

13/03/2007 QUA ĐIỆN THOẠI TỪ MADHUBAN

Vào ngày của Satguru, tôi luôn cảm thấy trên đầu của chúng ta có những điềm lạnh của Jupiter bao phủ vì chúng ta là những đứa con trực tiếp của Cha. Ngay cả những vị thần cũng không có được sự phẫn chấn này. Chúng ta là thành viên của gia đình Thượng Đế do đích thân Người tạo dựng bằng cách khiến chúng ta thuộc về Người và cũng nhờ thế mà ta có thể là thành

viên của dòng tộc Triều đại Mặt Trời. Chúng ta là những linh hồn liên tục nhận được những tia nắng trực tiếp từ Mặt Trời Kiến Thức và trở thành những người khuất phục Maya và thiên nhiên. Baba nói “Con là con của Ta.” Bachche trong tiếng Hindi có nghĩa là con, vừa có nghĩa là được cứu thoát. Chúng ta được cứu khỏi Maya và nay, Baba đang đưa chúng ta đến vùng đất Bình an và sau đó, Người sẽ gửi chúng ta đến vùng đất Hạnh phúc.

Tất cả các em biết rằng tôi không hứa hẹn gì. Tôi chỉ cảm thấy phúc lành của Baba ở trên chúng ta và nhờ phúc lành này trong nhận thức, trong tim mình, chúng ta có thể đưa nó vào cuộc sống thực tiễn của mình. Kiểm tra xem trong tim ta có gì khác ngoài Baba không? Nếu không có gì khác em có thể cảm nghiệm hạnh phúc, niềm say sưa, phấn chấn và tim em sẽ rất mạnh mẽ. Thứ hai, kiểm tra để đảm bảo không còn sót lại một dấu vết nào của những tội lỗi trong quá khứ. Muốn làm được điều này, sự tưởng nhớ của em phải rất mạnh và vững chắc để tất cả vết tích không còn.

Chủ đề cuộc họp các NCO là “Thời điểm cho sự Chuyển Hóa”. Với tôi, nó là chuyện học hỏi như thế nào để trở thành một trong những viên ngọc đầu tiên. Đừng nghĩ đến bảng danh sách chi tiết từng điểm mà em cần phải thay đổi, danh sách này có thể rất dài, mà tốt hơn là hãy nghĩ đến việc thay đổi toàn bộ. Nghĩ rằng “Tôi phải trở thành một phần trong những viên ngọc đầu tiên” và rồi sự chuyển biến sẽ là toàn diện. Không một khiếm khuyết nào còn tồn tại trong bất kỳ ai. Mọi người nên có vẻ như đã hoàn hảo hết rồi. Baba nói rằng cách nhìn

của chúng ta tạo nên thế giới và thái độ của ta. Trong lúc sống với gia đình, hãy có thái độ hoàn toàn vượt lên trên.

Om Shanti

CHỈ CÓ BA ĐIỀU: LINH HỒN, LINH HỒN TỐI CAO VÀ VẬT CHẤT

GCH, LONDON

Chúng ta đang trò chuyện thân tình về tâm linh để ai cũng có thể tạo cho mình một trạng thái không bị trở ngại và hướng thượng. Chú ý đến bản thân em và Baba sẽ chú ý đến em. Nếu Baba nhìn tôi bằng tình yêu đến như thế thì tôi may mắn đến chừng nào. Mama chú ý đến bản thân mình rất nhiều. Bà luôn cận kề Baba và là người lo toan cho cả Yagya. Bà là người được tín nhiệm. Bất cứ chỉ thị nào Baba đưa ra, bà đều thực hiện cụ thể. Và dấu cho không có chỉ thị của Baba, thì việc gì Mama làm, việc đó sẽ được làm theo cách mà chúng tôi sẽ làm theo y hệt. Cách bà ngồi trong tưởng nhớ, cách bà ngồi với nhóm những chị em, cách bà mỉm cười đầy tình yêu tâm linh v.v... Vì lúc ấy nhiều chị em mới dâng nọp (chú thích: vào Trung tâm soongsvaf phục vụ) còn đang nhìn vào người khác và nghĩ: Ủ, sống vậy là tốt rồi. Nhưng Mama có cách độc đáo riêng của bà, bà thiết lập nề nếp thành hệ thống; việc thành lập được tiến hành. Bà có vận may của sự từ bỏ và có sức mạnh của tapasya. Không ai lôi kéo được bà và bà cũng chẳng màng gì đến thế giới. Nếu tôi bị lôi cuốn bởi một ai đó, họ sẽ thu hút tôi và như vậy, nghĩa là họ không tạo được phần may của họ và tôi thì không thể tapasya được.

Có ba điều: linh hồn, Linh Hồn Tối Cao và vật chất. Lúc nào cũng tồn tại ba điều này, trong thời kỳ Sắt và ngay cả trong thời kỳ Vàng. Ở thời kỳ Vàng, linh hồn cai trị vương quốc, bao gồm cả vật chất. Không có ý thức về thể xác nên vật chất rất thanh khiết. Vào thời kỳ Chuyển giao, chúng ta giành lại quyền trị vì và làm cho vật chất trở lại thật thanh khiết. Linh hồn là con của Cha Tối Cao, Linh Hồn Tối Cao, Đấng có tất cả kiến thức. Người làm chúng ta đầy những kiến thức ấy và danh dự của chúng ta là hiểu, nghiền ngẫm kiến thức và giữ nó trong nhận thức của ta. Sự thật là: Tôi là một linh hồn và Thượng Đế ở trên cao. Vật chất bao gồm cái thân này, năm yếu tố thiên nhiên, những quan hệ, những tâm ấn, bản chất và những máy móc trong văn phòng. Linh hồn làm được gì đối với vật chất? Linh hồn có thể ở trên vùng Tối Cao trong bao lâu? Phần vai của những người có mặt trong suốt cả một kalpa (chu kỳ) là cao quý nhất, nhưng điều này còn ý nghĩa gì khi tôi có một vị trí thấp? Có rất nhiều sự cầu thả, bất cẩn, thiếu chú ý và chúng ta không nhận ra rằng vị trí của ta bị ảnh hưởng bởi những điều này.

Hai từ tôi nhớ trong suốt cả ngày là satyata (sự thật) và sabyata (tu cách). Trong giao tiếp luôn phải chân thật và có tu cách. Những tạo vật của Baba quá đẹp. Người đang mang chúng ta lại với nhau và khiến chúng ta thành một gia đình. Người cho chúng ta ý thức về cái chung, sống cùng nhau. Nói ngọt ngào, đừng khô khốc. Trong lời nói của em, hãy có tình yêu của Thượng Đế. Sự ngọt ngào loại này có thể phá đổ cái tôi của người khác. Hãy có sự trung thực, khiêm tốn và ngọt ngào trong mối giao tiếp. Những điều này đều là một phần của vật chất. Trong vật chất có sự chuyển biến. Hãy là một

đứa con của Thượng Đế, tôi tách ra khỏi vật chất và không lệ thuộc vào nó. Tôi phải gạt bỏ đi những khiếm khuyết, yếu kém, thói hư tật xấu có trong phạm vi vật chất. Chú ý đến những điều này và các em sẽ cảm thấy khỏe ra nhiều.

Nếu bà con quyến thuộc của em không cảm nhận được sự thánh thiện trong em – như thế nghĩa là vẫn còn nghiệp. Baba nhắc nhở chúng ta nhớ đến Người để những nghiệp của quá khứ được phá hủy. Em chỉ có thể nói ngọt ngào khi em có tâm linh và nghiệp của em đã được thanh toán. Các em đã ngưng không làm những việc xấu và tội lỗi nữa nhưng em lại không làm những việc cao quý và giúp người khác làm những việc cao quý, hướng thượng. Khi tôi chú ý đến hành động của mình, vật chất sẽ được chuyển biến. Sự chú ý chỉ đi vào hành động của tôi khi tôi mang ý nghĩ này trong tâm trí: Tôi, linh hồn, thuộc về Linh Hồn Tối Cao. Tôi phải trở nên Satoguni (rất thanh khiết) và làm cho thiên nhiên thanh khiết (satopradhan). Hãy là người nhìn thấy những đức hạnh. Lời nói, suy nghĩ và ánh mắt của tôi không nên là tầm thường, tầm thường không phải là danh dự, uy tín của tôi. Tài khoản phước đức của tôi nên tiếp tục tăng lên. Tôi cần phải thiền định lâu dài để tiêu hủy nghiệp chướng của mình. Không nên có sự độc địa nào trong những tâm ấn hay bản chất của tôi. Nếu còn sót lại một chút, nó sẽ bộc dậy vào lúc đó và lôi tôi xuống. Những suy nghĩ của tôi đi từ tâm ấn ra, do vậy, những tâm ấn của tôi nên tương xứng với việc tôi là con của ai.

Gần đây, tôi có nói với Baba “Baba ơi, Người là thế giới của con. Nhưng tâm ấn của con nên là tâm ấn của Người.

Những tâm ấn của Người nên là tâm ấn của con.” Baba nói “Con phải tạo nên những tâm ấn ấy.” Nếu đó là khao khát của tôi, tôi sẽ trở nên như thế và Baba sẵn sàng giúp. Tôi nói với Baba “Cha phải kiên nhẫn một chút, những tâm ấn của Cha sẽ là tâm ấn của con. Cảm ơn Cha. Cha sẽ không bỏ mặc con cho đến khi con trở nên hoàn thiện.” Chúng ta nên có sự nối kết đẹp đẽ như thế với Baba. Tôi nói “Cảm ơn Cha và Baba nói “Đó là vận may của con.”

Vì sao trong murli hôm nay Baba nói: Trong lúc đi đây đó nên có sự tưởng nhớ. Thậm chí khi các em đi bách bộ, sao các em cứ phải nói chuyện với nhau? Em không thể đi bộ trong im lặng à? Đi sâu vào bên trong và đến nơi của sự bình yên nguyên thủy bên trong em. Các em nên cảm nhận được sự bình yên mọi lúc – hình dạng nguyên thủy và bất tử của em. Maya bám lấy chúng ta và làm ta quên đi mình thật sự là ai, ngay cả yoga cũng chỉ là hơi hợt bề ngoài chứ không sâu như lẽ ra phải có. Những ai bây giờ mới đến với Baba cũng có cơ hội trở thành I trong 8 hạt. Nếu trong sự phấn đấu của mình, tôi có mục tiêu là trở thành I trong 108 hạt, thì lúc đó, có thứ bậc. Còn những ai thuộc 8 hạt, không có thứ bậc; họ đối xử với nhau bằng rất nhiều tình yêu tâm linh. Họ là cục cưng của toàn thế giới.

Baba nói rằng nếu các em quan tâm đến việc tạo ta bầu không khí qua thái độ của em, chỉ 5 phút thôi, ở bất cứ nơi đâu, bầu không khí trở nên rất nhẹ. Trong lòng rất hạnh phúc, mà nếu hạnh phúc ấy không được biểu lộ trên khuôn mặt thì là quá tệ. Vào lúc hạnh phúc, lúc lễ lạc mà ai đó không có bộ mặt hạnh phúc, nếu người đó lo lắng hay thù hằn, đó là xui xẻo.

Nếu ở nơi có người chết mà em hạnh phúc và cười to, Baba sẽ nói em không hiểu biết, ngay cả những điều bình thường. Cũng không phải là em sẽ khóc, chỉ cần có sự bình yên và kiên nhẫn phù hợp tùy lúc. Có cảm xúc nhân từ và đồng cảm. Họ sẽ cảm thấy được an ủi rất nhiều từ sự đồng cảm ấy.

Trí tuệ rất mong manh. Nếu kiến thức được ghi khắc trong đó, rất tốt. Nếu không, ít nhất hãy bảo vệ bản thân em và luôn chơi với bạn tốt. Nếu tôi ở trong nhóm những người nghi ngờ, thì kiến thức sẽ không còn và lời nói, hành động của tôi sẽ do “cái tôi” lèo lái. Nếu có “cái tôi”, tôi sẽ không yêu gia đình của Thượng Đế. Khi này sinh nghi ngờ, nhưng nếu tôi ở trong nhóm bạn tốt, tôi vẫn còn có khả năng khôi phục niềm tin, có sự nhận thức nào đó, có nhận thức nào đó. Còn nếu tôi ở trong nhóm bạn xấu, thì coi như xong vở kịch. Dù có như thế nào, hãy cố gắng và cứu họ - đó là công việc của chúng ta. Cứu họ bằng những lời chúc tốt lành – nhưng đừng phí phạm thời gian với những suy nghĩ lãng phí. Thời gian của tôi nên được dùng một cách xứng đáng vào những việc làm cao quý.

Gia đình hoàng tộc thường có cận vệ. Những thường dân không cần cận vệ. Nhưng chúng ta từ gia đình cao quý hơn. Chúng ta là con của Thượng Đế. Điều gì bảo vệ chúng ta? Baba không làm việc thay cho ta. Người sẽ chú ý khi thấy một đứa con đang ở cấp độ đó, Người biết Người phải chăm sóc con của Mình, Người chịu trách nhiệm. Nhưng nếu tôi không cảnh tỉnh, nếu tôi cầu thả, Người không chịu trách nhiệm. Chúng ta nên luôn giữ lòng tự trọng và chú ý đến trạng thái của ta. Linh hồn nào có thái độ xấu hay thần khí xấu, họ không thể

đến đây. Baba giữ họ lại ngoài kia. Những linh hồn có bản chất nhu thế, gây rối loạn bên ngoài, thì không có can đảm bước vào trong này. Trong sự thanh khiết của chúng ta có sự trung thực và đường bệ. Trung thực nghĩa là trước hết, biết vâng lời. Tôi phải bảo vệ chính tôi. Baba chăm sóc chúng ta trong phục vụ, nhưng đồng thời, nên có sức mạnh và sự đoàn kết tập thể. Không ai có thể đột nhập vào. Khi chiến tranh xảy ra ở Karachi và tất cả chúng tôi là nữ, Baba nói không nên để ai đó khám phá rằng ở đây có quá nhiều nữ và rằng chúng tôi luôn nên giữ bình yên, chỉ thiên định sao cho không ai có đủ mạnh mẽ hay can đảm bước vào bốn bức tường này. Baba đã dạy chúng tôi thiên định đến mức ấy. Những vong hồn quý không thể bước vào đã đành, mà ngay cả những ai có Maya trong họ cũng nhảy qua tường và bỏ đi.

Vậy, Thượng Đế bảo vệ những ai? Thượng Đế bảo vệ những ai có cảm xúc chân thật và có một trí tuệ đầy đức tin. Nếu còn thiếu sót bất kỳ điều gì, nhưng em có một trí tuệ đầy niềm tin thì những thiếu sót ấy sẽ được lấy đi và em sẽ chiến thắng. Nhưng nếu trạng thái của em xuống thấp, dù chỉ trong chốc lát, hãy tự tát mình và sửa chữa bản thân lại cho đúng. Nếu em không chú ý đến trạng thái của mình, nếu em ý thức về cơ thể và ai đó bắt cóc em – cầm giữ trí tuệ em, thì Baba không chịu trách nhiệm. Nghĩa là tôi đang tiến lên theo những tâm ấn, những suy nghĩ của tôi, những gì tôi muốn làm.

Đừng lệ thuộc vào vật chất – dù đó là bản tính của tôi, cơ thể tôi, hay ngay cả cái mà em gọi là gen di truyền. Em xem những đứa con em sinh ra là của em và vì vậy, chúng sẽ hút

máu em; chúng sẽ không cho phép em theo con đường tâm linh, chinh phục sự gắn kết. Baba đang dạy chúng ta tâm linh là gì. Khi tôi luôn duy trì tính tâm linh và hoàn toàn không còn mối liên hệ máu mủ, họ cũng được lợi ích. Có sức mạnh tâm linh sao cho sức mạnh ấy tiến đến những linh hồn khác và họ cũng trở nên tách biệt và khác hẳn. Trút bỏ ý thức thể xác và “những tâm ấn của tôi”. Baba đã làm cho linh hồn thuộc về Người, Một số nói rằng họ không có cảm giác thuộc về trong nhà của Baba, họ thấy như xa lạ. Cảm giác này xuất phát từ những ai không nói “Baba của tôi” từ trái tim họ. Hoặc là em xem em thuộc về ai đó hoặc ai đó thuộc về em, hoặc có thể em đang ham muốn thuộc về ai đó trong tương lai hay ai đó thuộc về em, trong một dạng quan hệ mà em có thể hiểu họ và họ hiểu em. Đây là điều tinh vi. Giờ đây, các em phải cảm nhận sự giải thoát trong cuộc sống (= hạnh phúc). Trước hết là sự giả thoát (= sự bình an) và sau đó là sự giải thoát trong cuộc sống vào lúc này, thời kỳ Chuyển giao. Hãy đón nhận chúng từ Baba như của thừa kế. Các em sẽ không phải nói cho người khác biết cái đó là gì, vì họ sẽ tự động nhìn thấy em nhận được gì từ Thượng Đế. Em không phải nói “Hãy nhớ đến Baba, Thượng Đế như thế này. Thượng Đế là như thế kia.” Họ nên hỏi em “Thượng Đế như thế nào?” Ở đây, nếu em yêu cầu người khác nói xem Thượng Đế là như thế nào, họ sẽ quay mặt đi. Nét mặt của tôi nên thể hiện sao cho người khác phải hỏi “Thượng Đế là như thế nào?” Em nên nói ít lời thôi, nhưng họ sẽ nghe trong 10 tiếng đồng hồ.

Baba làm cho chúng ta thật hạnh phúc, không thiếu thứ gì, nay, cả thế giới nên được hạnh phúc. Nên có thật nhiều bình

yên và sự trong sạch. Hãy luôn trong sạch đến độ em cảm thấy em có những tâm ấn của thời kỳ Vàng. Điều gì đúng thì làm. Những điều không đúng là không làm. Không biện bạch, cáo lỗi.

Có người hỏi về việc trở thành 1 trong 8 viên ngọc. Hãy có sự chú ý là em muốn trở thành 1 trong chuỗi 8 hạt. Mục tiêu của tôi đã là trở thành 1 trong 108 hạt. Không bao giờ nghi ngờ gì về Baba, kiến thức, gia đình và bản thân tôi. Cũng không có một chuyện gì xảy đến mà có thể khiến tôi nghi ngờ. Những ai muốn ở trong chuỗi 8 hạt thì luôn làm theo Mẹ và Cha, 2 hạt, và trở nên có cùng phẩm chất. Họ phấn đấu đến mức người khác cũng làm theo và sau đó, sẽ hình thành chuỗi 108 hạt. Dù trong chuỗi này, hạt này sẽ sau hạt kia theo thứ tự nhưng chất lượng vẫn như nhau. Baba nói rằng cho đến hôm nay, chuỗi 108 hạt vẫn chưa sẵn sàng. Ai đó đến vào lúc này vẫn có thể phấn đấu để trở thành một phần trong chuỗi hạt ấy. Mẹ và Cha cho ta sức mạnh để giúp ta chiến thắng. Đây là chuyện thuộc về niềm tin. Với 8 viên ngọc, kể từ ngày mà họ trở thành của Baba cho đến bây giờ, họ chỉ nhìn thấy Baba thôi chứ không một ai khác, trong tim, tâm trí, mắt, chỉ một mình Baba. Baba xứng đáng được thờ phụng nhất, cao quý nhất. Chúng ta cũng trở nên như thế. Cần có sự cam đoan trở nên giống như Brahma Baba.

Để trở thành 1 trong 8 hạt, hãy phấn đấu như thế, là người chiến thắng. Nếu không là 8 thì 108 hoặc 16.108. Những ai thuộc chuỗi hạt ấy sẽ rất trung thực. Họ không bao giờ nói dối. Người ta hát rằng trở thành 1 trong 16.108 hạt là một điều kỳ diệu lớn lao. Họ phải có mối liên kết rất thân với

Thượng Đế. Ngày nay, chúng ta không phấn đấu nhiều như thế để trở thành 1 trong 16.108. Chúng ta không nên còn một gắn kết nào với con người khác. Nên có thật nhiều yêu thương trong tim. Có sự trung thực hoàn toàn. Không pha trộn và cũng không có một chút đau khổ. Nếu ở trong nhà của Baba mà tôi cảm thấy đau khổ dù chỉ một chút xíu, làm sao tôi trở thành một phần trong chuỗi hạt được? Thượng Đế đã lùng tìm các em và gọi em đến đây. Vậy mà, suốt ngày, chúng ta nói về những chuyện gì? Toàn những gì thuộc về sự gắn kết. Chúng ta nói về những gì ta thích, những chuyện làm vui trái tim ta, chứ không phải những chuyện làm Thượng Đế thích. Chúng ta nên nói những chuyện Thượng Đế thích và người khác sẽ tự động thích chúng ta. Hãy là 1 trong 108 hạt, chỉ thích những gì Baba thích. Thượng Đế sẽ cúi đầu trước em và em sẽ không xa cách Thượng Đế. Niềm hạnh phúc này thật độc đáo.

Om Shanti

SỰ NGỌT NGÀO

03/05/2007 GYAN SAROVAR

Sự ngọt ngào rất có sức thu hút. Khi được kết hợp với tâm linh, sự ngọt ngào có công dụng như phép màu. Khi một ai đó luôn duy trì trạng thái đang ở trong tâm linh thì Baba tự nhiên hiện diện. Thật ra, bản thân linh hồn sẽ không làm được gì hết nếu không có Baba. Khi một người luôn ở trong tâm linh, họ nhận sức mạnh từ Baba và sau đó, họ trở thành một ống dẫn cho người khác. Dadiji phục vụ rất nhiều qua sự ngọt ngào của

mình. Chị ấy được yêu thương rất nhiều. Chị đã thấm nhuần những nhân cách của Baba và biến chúng thành của mình. Qua Dadiji, công việc phục vụ tuyệt vời của Yagya đã diễn ra và sẽ còn tiếp tục diễn ra trong tương lai.

Cái tôi, sự kiêu ngạo và ý thức thể xác vốn nằm rất sâu trong linh hồn phải được hủy diệt. Chính tình yêu thương, sự xứng đáng và đức tin trong trái tim cho chúng ta khả năng duy trì trạng thái tâm linh. Một người kiêu căng khiến người khác sợ, vì vậy, chúng ta phải thật sự phá bỏ tất cả những kiêu căng, ngạo mạn của mình. Chỉ đến khi sợi xích của sự kiêu căng và ý thức thể xác đứt rời và được lấy đi thì cái tôi mới biến mất. Cần sự nhận thức sâu sắc để gột đi cái tôi.

Thời điểm hiện tại là rất quý báu. Đích thân Baba cho chúng ta cơ hội để biến cuộc đời mình trở nên giá trị như kim cương. Trong tiếng Hindi, kim cương là heera, mỗi người trong chúng ta phải chú ý rằng ta đang diễn phần vai một anh hùng (hero).

Những người có tiền, địa vị và học vấn thường say sưa, phấn chấn với những thứ ấy. Trái lại, chúng ta có ít tiền nhưng lại là những người giàu nhất thế giới. Đây là thời kỳ Chuyển giao và việc học này hay đến mức một người không được học hành gì trong đời thường nhưng được Baba dạy và trở nên giàu có. Họ được đích thân Thượng Đế dạy. Chúng ta là con của Thượng Đế, vì vậy ta có một địa vị rất cao.

Cách để thi đậu hạng danh dự là trong tâm trí, luôn ở cùng với Baba và nhờ thế, trở nên tự do trước các rắc rối và

những chuyện của ngoại cảnh. Đây là điều mà Dadiji đã dạy tôi. Chị ấy thi đậu hạng danh dự. Trong tâm trí Dadiji có rất nhiều sức mạnh tâm linh. Chị trở nên xứng đáng nhận uy quyền từ Đấng Toàn Năng. Chị phục vụ cả bốn loại hình. Từ những ngày đầu cho đến bây giờ, chị luôn để ý sát sao việc phục vụ bản thân. Chị đặt từng dấu chân mình vào dấu chân của Baba. Lòng tự trọng mạnh mẽ đến mức chị có thể chịu đựng mọi xúc phạm. Chị ấy thật khoan dung.

Brahma Baba đã thoát khỏi sự kiêu ngạo, vì thế, ông có thể trở nên không thể xác (bodiless), không thói hu tặc xấu (viceless) và không có cái tôi (egoless). Giờ đây, tất cả chúng ta cần trở nên như vậy. Dada Vishwa Ratan là một điển hình trong việc này. Tôi không thấy một thói xấu nào ở Dada cả. Anh là một người phấn đấu thật sự. Chúng ta có quyền thành công như thế, nhưng để làm được điều này, ta phải trung thực với chính mình. Không nên tự phỉnh phờ rằng “Tôi đang phục vụ tốt. Yoga của tôi rất tốt.” Nếu nghĩ như vậy, em sẽ không thể thoát khỏi tính kiêu ngạo.

Thứ ba, ngay cả đến bây giờ, Dadiji vẫn quan tâm sát sao việc phục vụ Yagya. Chị thường hỏi mọi việc có tiến hành suôn sẻ không. Mọi người nhận được tình yêu từ Dadiji. Việc phục vụ của Thượng Đế và gia đình Thượng Đế đã tăng trưởng rất nhiều qua chị ấy.

Thứ tư, Baba đã dùng Dadiji làm công cụ cho cả thế giới. Ở Đại học Oxford và Cambridge, vẫn còn bức tranh Cây do Dadiji tặng. Bản thân, gia đình và thế giới là những kế hoạch

phục vụ của Dadi. Chú ý một nơi (Madhuban) và tích lũy cả bốn. Sức mạnh đến từ niềm tin trong trí tuệ. Niềm tin và cảm xúc nên thanh cao đến độ có thể kéo nhiều linh hồn lại gần nhau.

Om Shanti

04/05/2007

Những viên ngọc trong chuỗi hạt yêu mến. Lời chào yêu thương từ Dadi Janki và tất cả gia đình Baba tại Trung Tâm Tu Dưỡng Toàn Cầu, Oxford. Tối nay bắt đầu buổi tu dưỡng cho những giáo viên của Anh Quốc và Dadi sẽ có mặt với chúng ta cho đến ngày mai.

Hôm qua, Dadi đã đến để khánh thành một trung tâm Inner Space mới và đẹp của Baba ở trung tâm thành phố Oxford. Trung tâm mới này nằm trên phố Broad Street rất nhộn nhịp và đắt đỏ, đối diện với Balliot, một trong những trường đại học xưa nhất của Đại học Oxford.

Buổi họp mặt nhỏ này được tổ chức trong gia đình để mừng một giấc mơ đã biến thành sự thật với sự đóng góp một (hay hai) ngón tay tất cả mọi người. Oxford đã ở trong tầm nhìn của Baba kể từ khi mới thành lập Yagya. Qua Mama, Brahma Baba đã viết thư cho Đại học Oxford và gửi kèm bức tranh Cái Cây và Chu Kỳ, hiện giờ vẫn được cất giữ ở thư viện trường.

Nhiều người đã chia sẻ những cảm nghiệm đẹp và Dadi nhấn mạnh đến tầm quan trọng của sự im lặng và đi vào nội tâm.

Inner Space (Không gian nội tâm) dạy chúng ta hãy để Thượng Đế sử dụng những gì ta có bên trong mình và không nên có cái tôi về chúng. Inner Space cũng có nghĩa là nhìn vào nội tâm và nhận ra những điều đặc biệt của từng người. Đừng bao giờ nói “Người này như thế này, người kia như thế kia.” Khi người khác bước vào, họ nên cảm nhận ngay cái nhìn thanh cao, hướng thượng chúng ta dành cho họ để rồi họ thay đổi cách nhìn người khác. Họ sẽ bước vào trong và nghĩ “Ở đây có điều gì đó đặc biệt. Vậy, điều đó là gì?” Sự cảm nghiệm sẽ làm họ thay đổi.

Sáng nay, Dadi kể lại tin tức và những khía cạnh sâu sắc về niềm tin và sự phấn chấn. Chúng tôi sẽ gửi đầy đủ bài giảng cùng với thư này và hy vọng rằng tất cả các anh chị sẽ dùng nó như một phương tiện mang lại sự tươi mát cho nỗ lực tâm linh của mình.

Om Shanti

04/05/2007

Khi mới đến với Baba, chúng tôi thường nói tiếng Sindhi. Baba yêu cầu chúng tôi ngưng nói ngôn ngữ đó. Mong muốn của Baba là chúng tôi giống ông ở mọi cấp độ. Hãy thôi nói năng theo kiểu cũ. Hãy để tôi nói như Baba, làm như Baba. Chúng tôi thường bảo nhau rằng người sinh ra ở vùng đất nào thì nói thứ tiếng của vùng đất đó. Vì vậy, bây giờ, chúng ta được Baba sinh ra, Baba nói với linh hồn như thế nào, chúng ta cũng sẽ nói với linh hồn như vậy. Tôi nên xem tôi là một linh hồn khi nói chuyện, nếu không, ý thức thể xác sẽ trộn lẫn vào.

Khi tôi xem mình là một linh hồn thì có sự cảnh giác nào đó vốn cho phép tôi hiểu tôi là ai: một người không chỉ có tất cả các quyền, mà thật ra còn là người cai trị bản thân. Điều này mang lại sự phấn chấn. Một trí tuệ có đức tin và duy trì sự phấn chấn là một điều hết sức cần thiết.

Điều nào đến trước? Đức tin hay sự phấn chấn? Sự phấn chấn có thể đến từ nhiều thứ nhưng chúng ta cần hỏi chính mình xem đức tin của ta có thường xuyên không? Không có đức tin mạnh mẽ thì khi một tình huống xuất hiện, dù là tình huống có liên quan đến cá tính của em hay của người khác, đức tin của em ra đi. Đầu em quay cuồng, điều này vốn không giúp giải quyết tình huống. Nhưng một khi trí tuệ có niềm tin sâu sắc vào Baba và vào vở kịch, năng lượng đó sửa sai tình huống.

Sự phấn chấn tôi cho phép tôi cười trên đầu những tình huống. Trong thực tế, những sự việc đến trước mặt ta thật nhỏ nhoi, tầm thường so với những gì Baba phải đối mặt. Sự phấn chấn của Baba vẫn không hề bị ngắt quãng.

Thật ra, đức tin nghĩa là gì? Khi có đức tin, trí tuệ nhận thức được việc xem bản thân mình là linh hồn. Nghĩa là: Tôi đang trải nghiệm niềm hạnh phúc sâu lắng và sức mạnh từ việc có tất cả các quan hệ với Baba. Dù đối mặt với bất cứ cảnh nào trong vở kịch, tôi vẫn luôn không lung lay, rung động, biết rằng đó là vở kịch và đích thân Thượng Đế đã cho tôi, một linh hồn, phần vai này để diễn. Nhiều người không có nhận thức này hay không hiểu Baba liên tục ra tín hiệu cho biết phần vai của ta là gì. Đây là một vinh dự lớn và là một ân sủng, Baba nhớ phần

vai của ta nhiều hơn là ta nhớ vai diễn của chính mình. Vì vậy mà hết lần này đến lần khác, Người cố làm cho ta thấy, làm ta nhận thức ra, nhắc nhở ta. Do chúng ta không ý thức điều ấy nên dù Baba nói với ta về vai diễn của chúng ta, chúng ta cứ luôn miệng hỏi “Vai của con là gì? Vai của người này là gì?”

Tôi, một diễn viên, đang thủ phần vai phục vụ bên cạnh Baba, Có sự hiểu biết trong trí tuệ và cảm nghiệm sự đồng hành ấy. Tất cả các con của Baba chỉ diễn lại phần vai đã được định trước, họ cũng đang học và trở nên hoàn thiện. Hiểu như vậy, chúng ta cảm nhận được một tình yêu thương và sẽ tự nhiên trái lòng ra trân trọng những ai đến tham gia với chúng ta để diễn vai của họ trong thời kỳ Chuyển giao – những bạn đồng hành của ta trong việc phục vụ.

Ngày nay, nhiều linh hồn đang tiến lên và trở thành những người giúp việc rất tốt trong phục vụ, đạt những kết quả tốt. Khi trí tuệ thật sự hiểu biết, nhận thức và có niềm tin vào bản thân, vở kịch, tin rằng đây đúng là sự hóa thân của Baba, Baba đang làm mọi việc và khiến cho mọi việc được thực hiện, linh hồn trở nên vui vẻ. Một linh hồn có đức tin và sự ổn định như thế trong trí tuệ là pukka, sự hân hoan phấn chấn của họ sẽ mạnh mẽ và ổn định.

Hôm nay, Baba nói về cách chữa bệnh tự nhiên. Trong phương pháp tự nhiên, các em phải theo dõi chế độ dinh dưỡng và tập thể dục. Chúng ta phải đảm bảo rằng trí tuệ chúng ta không bị tăng cân và trở nên béo mập (tho thiếu) để qua đó, cho phép những suy nghĩ lãng phí xuất hiện. Chúng ta nên ăn những thức

ăn bổ dưỡng của kiến thức một cách đều đặn và đúng giờ, và không động đến thức ăn nào không tốt cho chúng ta. Nếu ai đó dụ dỗ chúng ta nhìn ngó người khác, nghĩ đến người khác, ta hãy cẩn thận. Đừng nghĩ rằng nghe những chuyện như vậy là vô hại. Thay vào đó, nếu tôi quay cuồng với kiến thức nhận biết về cái tôi thật sự như một chế độ dinh dưỡng của mình, tôi sẽ là người khỏe mạnh. Hãy để tôi luôn nghĩ “Hum so, So hum, tôi đang trở thành người mà trước đây tôi đã từng là, tôi chính là con người ấy cách đây một chu kỳ, tôi sẽ tiếp tục như thế trong mỗi chu kỳ.”

Sự tưởng nhớ là bài tập thể dục. Nên tập thể dục thật nhiều trong tâm tưởng, một cách không ồn ào, náo động. Ngày nay, có nhiều phòng tập thể hình, nhưng ở đây, Baba có “chính đốn” linh hồn vào đúng vị trí của nó, ngay giữ trán để mà linh hồn trở thành một người trị vì.

Phục vụ mang lại rất nhiều hạnh phúc. Khi có hạnh phúc, không có mệt mỏi. Tuy nhiên, cần có nhiều nỗ lực trong tưởng nhớ. Có những người phục vụ 8 giờ hay nhiều hơn, mà không để ý đến đồng hồ. Tuy nhiên, bảo họ ngồi trong tưởng nhớ và sau nửa giờ, họ sẽ thắc mắc “Được bao lâu rồi nhỉ?” Trí tuệ của ta làm việc rất tốt trong phục vụ - chúng ta nhận định chính xác – trong khi đó, ta lại thấy khó ứng dụng những điểm kiến thức trong khi tưởng nhớ. Khi người ta quan tâm và làm đến quen tay những việc họ đang làm và rất nhiều lần gạt hái thành công, họ dùng những kỹ năng khéo léo ấy một cách rất tự nhiên. Phục vụ bằng tình yêu thương là điều tốt, tuy nhiên, nếu chúng ta cũng thực hành tưởng nhớ một cách y như vậy, tưởng tượng xem điều gì sẽ xảy ra. Đó là cách duy trì sự phấn chấn.

Hạnh phúc là thành quả của phục vụ nhưng để duy trì sự phấn chấn, ta cần phải chú ý nhiều hơn nữa. Khi phục vụ, thời gian của tôi được dùng một cách xứng đáng. Công việc phục vụ của Thượng Đế phải được thực hiện với một sự không tính toán, ích kỷ - không để kiếm tiền hay danh tiếng. Để làm được như vậy, linh hồn nhận được rất nhiều từ Baba. Baba cho sức mạnh nhiều đến mức đứa con ấy có thể tiếp tục phục vụ. Có nhiều người đã phục vụ rất nhiều, từ trái tim, kể từ giây phút họ thuộc về Baba. Có những người tận tụy với công việc phục vụ đến độ vào giờ murli, họ còn đang bận phục vụ. Họ trung thực đến thế, yêu phục vụ đến thế và tận tụy đến tận xương. Thế nhưng, một người vừa phục vụ, vừa tưởng nhớ cùng một lúc sẽ đạt được vị trí cao hơn.

Hãy để mỗi người chúng ta không chỉ có mục tiêu phục vụ bằng với tưởng nhớ, mà còn nên có mức độ cao đến mức truyền cảm hứng cho người khác. Mọi việc chúng ta làm nên gọi nhắc người khác nhớ đến Baba. Khi tôi phục vụ trong tâm trạng say sưa, phấn chấn, với ý thức tâm linh trong tâm tưởng, thì lúc nhìn thấy tôi đang phục vụ, người khác sẽ được nhắc về Baba. Họ sẽ nhìn thấy chúng ta lúc ấy và nói “Phải vậy chứ. Họ học như vậy đấy. Cuộc sống của họ như vậy đấy.” Những linh hồn như thế có thể nhuộm màu người khác chỉ bằng sự bầu bạn của họ và màu ấy sẽ không phai.

Chúng ta cần làm cho bản tính của ta thanh khiết và trở thành những điển hình. Đừng để bản tính ngăn không cho ta trung thực, trung thành, đáng tin nhiệm và vâng lời. Đừng để nó cản không cho ta leo lên ngai vàng trái tim của Baba.

Nếu tôi muốn leo lái cuộc đời mình theo tâm tính cũ thì rốt cuộc, tôi sẽ nói “À, tôi không chắc lắm và tôi có thể sắp xếp được việc này không. Tôi sẽ làm thử, nhưng coi bộ không dễ đâu.” Nghĩa là, tôi không sẵn lòng làm những điều Baba muốn. Sự thật là chúng ta có bản tính biến mọi việc thành khó. Baba nói “Ta có thể làm nó trở thành dễ cho con.” Baba muốn những cộng sự như thế, những người sẵn lòng để Baba chỉ cho rằng Người đã làm sự việc trở nên dễ dàng với họ như thế nào.

Bản tính chúng ta nên là thật thanh khiết đến mức không cảm thấy việc gì là khó. Từ “khó” không nên thốt ra từ miệng tôi, và cũng không hiện ra trên mặt tôi. Nếu nó lộ ra, tôi không thể leo lên ngai vàng trái tim của Baba. Có những người tự trói buộc vào bản tính. Họ nói “Tôi biết mình và bản chất mình – xin đừng hối thúc tôi vì tôi không ứng phí được.” hay họ nói “Tôi còn biết về bản chất của người khác nữa và tôi phải làm sao cốt để tôi có thể xoay sở với công việc, làm theo kiểu đối phó cho bản thân.” Cái gì vậy? Đức tin đấy ư? Phấn chấn đấy ư?

Đôi khi, Baba truyền cảm hứng cho việc xảy ra thông qua ta và sau đó, có sự say sưa, phấn chấn, nhưng hãy luôn duy trì sự hân hoan của mình bằng cách hiểu rằng chẳng qua là Baba đã qua ta để làm hết mọi việc. Người cũng thông qua người khác mà tiến hành công việc nữa. Ai làm việc gì thì được Baba đền đáp cho. Dù là nhiều hay một chút ít. Baba cũng đền bù công lao cho. Vậy thì, cần gì phải so sánh và để ý người này làm nhiều quá, còn người kia chỉ làm chút xíu thôi? Nếu tôi bận nhìn ngó tất cả những việc như vậy, tôi sẽ đi trật ra khỏi đường và quên không nhận phần đền công mà Baba đang cố trao cho tôi vì

những gì tôi làm được. Hãy để tôi nhìn vào không gian nội tâm của riêng tôi và xem trí tuệ tôi đang vận hành theo cách nào.

Nên có sự hân hoan, phấn chấn và niềm tin trong trí tuệ để mà tôi có thể đi đến đích. Sự tưởng nhớ của tôi nên xuất phát từ một trái tim chân thật. Nếu tôi nhớ đến một con người có thể xác nào đó hay một vật dụng nào đó, nghĩa là tôi tự lừa dối mình. Dù vì bất cứ lý do gì, nếu tôi nhớ đến một ai hay một vật bất kỳ, nghĩa là tôi rớt. Nếu bản tính của ai đó lôi cuốn tôi hay gây khó khăn cho tôi – tôi cũng rớt. Chúng ta cần chú ý đến chừng ấy. Công việc phục vụ nào đến với tôi, tôi sẽ làm với niềm hạnh phúc. Đừng cầu thả trong công việc rồi sau đó biện bạch, cáo lỗi. Bởi tôi luôn nói “Thua văng” với Baba, và Người cho tôi thật nhiều sức mạnh. Đây là cách chúng ta chiếm được trái tim Baba.

Thỉnh thoảng có những người hỏi tôi “Công việc phục vụ và phận sự của em đã được cố định, nhưng em có nên làm việc này hay không, hay em nên làm việc khác?” Hỏi như thế thì tôi trả lời thế nào đây? Tôi chỉ biết làm thỉnh thôi.

Những ai có đức tin sẽ trở nên chiến thắng. Không chỉ thành công mà là chiến thắng. Thành công là một lẽ. Thành công là kết quả sự hợp tác từ nhiều người, là kết quả của việc tôi phục vụ bằng tình yêu thương. Nhưng với niềm tin trong trí tuệ, cá nhân tôi sẽ chiến thắng. Chiến thắng là điều chắc chắn. Có niềm tin vào Thượng Đế là có chiến thắng trong sự phấn đấu của tôi. Trong một nhóm bạn, những người có niềm tin như thế cũng sẽ làm người khác cũng có niềm tin như vậy.

Tạo nên một tập thể bạn làm chung việc phục vụ thì rất dễ, còn tạo ra một nhóm những người bạn có niềm tin bằng nhau thì không dễ gì. Phục vụ mang lại thành quả (phat), còn niềm tin mang lại sức mạnh (bal). Hai điều này khác nhau. Khi đến phục vụ, Baba bị buộc phải đền công cho. Nhưng khi đến lúc cần đức tin thì không phải Baba sẽ đền công cho; tự thân đức tin sẽ tự động hút lấy chiến thắng. Một may mắn nghi ngờ thời cũng khiến bại trận. Bất kể em đã tiến được 2 bước, 10 bước hay 90 bước, nếu có nghi ngờ em sẽ ngã gục.

Do vậy, hãy trở nên chiến thắng bằng cách có đức tin.

Om Shanti

16 CẤP ĐỘ HOÀN THIỆN LÀ NHƯ THẾ NÀO

04/05/2007

Trái tim của Người Võ Yên Những Trái Tim cho ta rất nhiều tình yêu, như một người Mẹ vậy. Chúng ta nói rằng Baba là Cha và Người quá là như vậy, nhưng khi chúng ta cảm nhận được sự nghỉ ngơi và êm ái ở Người, ta có thể gọi Người là Mẹ. Chẳng cần mất công để nhớ đến mẹ - việc đó diễn ra một cách tự nhiên. Hãy chú ý đến những điều này để chúng giúp em trong suốt cuộc đời. Cha yêu thương và hy vọng ở các con. Ông muốn chúng trở nên xứng đáng nhằm cho quyền hưởng thừa kế. Nhưng Mẹ là người khiến tôi quên đi quá khứ trước đây của mình. Nếu tất cả các em có cảm nghiệm Baba là Mẹ - hẳn bây giờ, các em đang bay. Mẹ còn là Người giúp tôi nhận ra Thầy tôi là ai. Thượng Đế còn là người Bạn rất dễ thương nữa.

Người nói “Là bạn của Tôi đi, rồi bạn sẽ giống như Tôi vậy.” Sự bình đẳng sẽ khiến cho tôi cảm thấy hài lòng trong quan hệ bạn bè đó. Em tự do trao đổi với một người bạn và rút em ra khỏi mọi việc khác. Vì Người là Bạn tôi, tôi thấy Người suốt cả ngày và Người luôn để mắt đến tôi. Vị Satguru còn nói “Ta luôn ở đây để cho con shrimat. Con sẽ cảm thấy sức mạnh từ việc làm theo shrimat bây giờ và con sẽ nhận được vị trí cao trong tương lai.”

Mục tiêu của ta là đi vào vương quốc thời kỳ Vàng. Vài người hỏi Dadi “Hoàn toàn đầy đủ 16 cấp độ thanh khiết thì có trạng thái như thế nào?” Ngay khi một đứa trẻ vừa chào đời, nó mang theo những tâm ấn. Vì vậy, chúng ta nên có mục tiêu và ý định trở nên đầy đủ 16 cấp độ hoàn thiện vào lúc này. Tôi luôn giữ trước mặt mình những hình dáng khác nhau của Brahma Baba. Ở thời kỳ Chuyển giao, Brahma Baba là Cha tâm linh của tôi. Ông giúp tôi có thể cảm nghiệm cuộc gặp gỡ với Cha Parlokik (Shiv Baba). Baba nói ông chỉ làm trung gian, làm mai – người giúp việc đính hôn diễn ra. Thường thì ông mai bà mối đưa hai người đến với nhau, sau đó, xem như đã xong việc, không còn gì nữa, nhưng Brahma Baba thì lại trông chừng chúng tôi có ổn hay không cho đến lúc kết thúc. Dù rất nhớ nhà (Thế giới Linh hồn), nhưng Brahma Baba vẫn ở lại vùng Tinh tế để hoàn thành trách nhiệm của mình. Cha kia thì đến từ vùng Tối cao Paramdham, còn người này đây thì ở với Cha nhiều đến mức ông ấy không làm việc gì khác nữa. Ông liên tục nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta phải quay về nhà. Ông cũng chăm sóc chúng ta. Công việc của riêng ông là nhận sức mạnh từ Đấng Quyền Năng Tối Cao, gói ghém những hành lý, túi

xách của mình và truyền cho ta cảm hứng để làm y như vậy. Cha nói “Này con, con phải chinh phục Maya và năm yếu tố thiên nhiên để có thể ở trong mắt Ta và về nhà. Sau đó, con lại xuống đây, có mục tiêu là đến đây cùng một lúc với Shri Krishna.”

Trước hết linh hồn phải trở nên hoàn toàn không thói hu tật xấu – không một vết tích ô trọc còn sót lại. Để được như vậy, trước tiên, linh hồn trở nên satoguni và chỉ quan tâm đến một điều: trở nên satopradhan (100% hoàn toàn thanh khiết). Satoguni nghĩa là tích cực và nhận những đức hạnh từ mọi người. Linh hồn nhận sức mạnh từ Thượng Đế và, trong khi làm như vậy, cũng rút những đức hạnh từ Người. Linh hồn như thế chỉ nhìn thấy những điều đặc biệt và đức hạnh của người khác, nhưng lại không bị ấn tượng bởi chúng. Ai mà đạt được 16 cấp độ hoàn hảo thì sẽ không còn thói hu tật xấu và đầy đủ những đức hạnh. Mọi điều họ làm đều trôi chảy và thành công, nhờ vậy mà có cảm giác như họ có tất cả tài năng và đức hạnh. Gần đây, có khẩu hiệu “Hài lòng là quà tặng của Thượng Đế.” Người hài lòng sẽ có cảm giác đầy đủ các kho báu, phúc lành, đức hạnh, vì vậy, với họ, sự hài lòng giống như quà tặng từ Thượng Đế. Đây cũng là cách Baba đã thay đổi một người bình thường thành Narayan.

Tất cả 4 hình dáng của Baba nhắc nhở chúng ta nhiều điều khác nhau. Một người nhắc ta về ngôi nhà. Người thứ hai nhắc ta phải làm gì và phải làm như thế nào – làm sao phục vụ như một công cụ mà không có một chút dấu vết của cái tôi. Dù có nhiều người đã xúc phạm ông (Brahma Baba) – trong đó, có cả con của ông, nhưng nét mặt ông vẫn không đổi. Từ đó, có cảm

nh nghiệm rằng đây đúng là một Brahmin thực thụ - mạnh mẽ, cương quyết và thành thật. Linh hồn là một mahavir – người thách đấu với Maya và nói “Hãy xem tôi là ai và tôi thuộc về ai.” Không có cái bóng của Maya, vì vậy, linh hồn có thể nhận được những gì Baba trao vào buổi sáng, thực hành trong ngày và đem nó cho người khác. Vì vậy, chúng ta luôn bận rộn trong phục vụ và chúng ta hạnh phúc khi phục vụ. Điều gì sẽ xảy ra trong tương lai là chuyện khác, còn bây giờ, hãy có cảm nghiệm về sự kề cận với Baba và yêu thương gia đình. Linh hồn đó nhìn thấy những viên ngọc, đánh bóng chúng và dùng chúng đúng cách. Trí tuệ họ sạch và trong sáng đến mức có thể phán đoán và quyết định chính xác. Người ấy có khả năng dharna (thực hành) cho bản thân và còn giúp người khác thực hành nữa. Giai đoạn này sẽ đến vào lúc cuối, khi đã hấp thụ tất cả những sức mạnh.

Trong tất cả 8 sức mạnh, khi có hai sức mạnh cuối cùng là phân định và phán đoán thì mọi việc sẽ diễn ra nhanh chóng. Tất cả những trói buộc của Nghiệp nên chấm dứt. Người đó trở nên tự do và có cảm giác sáng khoái. Đừng đi vào những chi tiết mệnh mông của bất cứ việc gì. Chú mục vào trọng tâm vấn đề. Quá dễ dàng để đặt một dấu chấm hết, có những lời chúc lành, tạo năng lượng tích cực và những sóng rung động tốt đẹp thông qua những suy nghĩ thanh cao, hướng thượng. Việc này tốn rất ít thời gian. Sự im lặng làm nên những điều kỳ diệu và em trở nên rảnh rang. Điều đó cho thấy rằng trong tình yêu của Thượng Đế, có biết bao tình yêu thương. Nếu tôi cần một giờ để giải thích điều gì đó, tôi phải tự hỏi tại sao tôi lại tốn nhiều thời gian đến như thế để giải thích và họ cũng tốn

chùng đó thời gian mới hiểu. Bởi lời nói của tôi không phải lúc nào cũng chứa đầy tình yêu của Thượng Đế. Nay, thời điểm đã đến, Baba có nói: Ôn lại điều này, nhận thức ra điều này, và sau đó, ta trở thành như vậy. Đây là điều các em phải chú ý đầy đủ và mang lại sự chuyển biến tự động trong bản thân, gia đình Brahmin và thế giới. Sự chuyển biến nên mạnh mẽ, hoàn toàn đến mức tôi sẵn sàng đi về Satyug (thời kỳ Vàng) và về nhà. Nhận lợi ích từ thời kỳ Chuyển giao. Dâng nộp và sử dụng mọi thứ - thời gian và tiền của – một cách xứng đáng, không điều gì bị phí phạm. Nên có sự dâng hiến đến mức mà những gì còn sót lại không lớn hơn hạt mè. Sau đó, không còn sót lại một nhược điểm nào. Các em nghĩ điều này là khả thi, phải không?

Om Shanti

05/05/2007 GRC

1. Baba bảo rằng các con cố làm sao để bóng đến chân con thì con mới đá được. Trận đấu này sẽ tiếp diễn. Chúng ta chỉ trôi xuôi dòng hay cố thao túng vở kịch?

Khi một tình huống đến trước mặt em, đừng có cảm giác co rúm lại vì sợ. Cứ để sự việc qua đi và ta tiến tới. Điều này trở nên tự nhiên đối với em. Đừng hỏi tại sao. Ai cũng có vai trò của mình trong vở kịch. Có người chú ý ném hay đá bóng về phía em. Sự việc là như thế, em không thể làm gì được. Nếu như họ hết lần này đến lần khác cứ đá bóng về phía em, cứ để họ làm. Baba đã từng dạy chúng tôi đấu vật như thế nào,

chơi kéo co như thế nào. Chúng tôi từng thích xem những trò ấy. Ngày nay, chúng ta không chơi những trò ấy nữa, mà thay vào đó là chơi trò chơi với tâm ấn. Chúng ta không thắc mắc tại sao họ lại làm như vậy. Chúng ta nên luôn vui vẻ trong lúc theo dõi trò chơi này.

2. Nghiệp (Karma) có ý nghĩa gì trong nhận biết Cha? Baba nói rằng khi trí tuệ con là tamoguni (ô trọc, vẫn đục, pha tạp) thì nó không thể biết Cha được. Là những BK, chúng ta biết Baba theo thứ bậc. Karma thì có liên quan gì đến việc biết thật rõ Baba?

Nếu mới bắt đầu mà chúng ta đã bị vướng víu hoàn toàn với nghiệp thì phải mất một thời gian dài ta mới nhận ra: Nghiệp là kết quả của tâm ấn vốn được hình thành qua vô số kiếp người, bầu không khí của thế giới, những ham muốn của chúng ta. Thế giới là tamoguni (ô trọc). Những tâm ấn là tamoguni. Chính vì vậy mà ngày nay, chúng ta, linh hồn, nói với Cha rằng “Người là của con”, ngay khoảnh khắc ấy, linh hồn hoàn toàn thay đổi từ bên trong.

Khi tôi nhận biết và hiểu trí tuệ trở nên tamoguni (ô trọc), rajoguni (bán thanh khiết) và satoguni (thanh khiết) như thế nào, từ đó, nó có thể chuyển lên một bậc cao hơn, satopradhan (hoàn toàn thanh khiết, 100%). Khi một trí tuệ nhận biết Baba, nó trở nên satoguni. Tôi nhận biết rằng Đấng Tối Cao, Người có Thẩm Quyền Cao Nhất trong tất cả, Đấng mà không ai khác biết đến là Cha của tôi. Tôi trở nên satoguni từ tamoguni và tôi cũng tách ra khỏi thế giới tamoguni. Chất

lượng hành động của tôi thay đổi. Khi trí tuệ là tamoguni, tôi không thích thứ gì cả. Ngay cả với những điều tốt đẹp, tôi cũng xem là xấu. Khi có một trí tuệ rajoguni, lúc thì ta thích, lúc lại không thích. Khi trí tuệ là satoguni, nó chỉ chọn lọc và bám lấy những gì tốt đẹp mà thôi, mọi thứ khác được gạt sang một bên. Con thiên nga luôn chọn những gì tốt. Saraswati được biết đến như là một nữ thần cuối thiên nga. Một linh hồn có thể hiểu kiến thức thì sẽ trở nên đầy kiến thức. Tôi có thể có kiến thức đầy nhưng trí tuệ tôi không có phẩm chất giống như con thiên nga, nó có thể quay trở lại thành rajoguni. Khi có đầy đủ kiến thức, lúc đó, tôi chỉ nhận những gì tốt thôi. Đây là một khía cạnh thuộc về vận may tốt lành. Để giữ lấy và tiếp thu kiến thức, trước hết, em phải trở nên thanh khiết.

3. Để thay đổi những tâm ấn, ta cần những gì? Cần trạng thái hạt giống, trạng thái núi lửa hay cần hình thành và phát triển một nhân cách mới qua hành động?

Trạng thái hạt giống là đặt một dấu chấm hết trong vòng một giây. Baba của tôi thật là thanh khiết, thật là bình yên. Cảm nghiệm thật sâu là cảm nghiệm trạng thái hạt giống.

Khi núi lửa phun trào, em có thể nhìn thấy từ xa. Nó thu hút sự chú ý của người khác. Cũng y như vậy, hãy để những hoạt động trong thực tiễn và vibration của tôi thu hút được sự chú ý của người khác. Một người trong tâm có một trạng thái như thế sẽ phần đầu trung thực, và do phần đầu trung thực mà những vibration và sức mạnh phát ra từ họ có sức cuốn hút người khác. Những linh hồn như thế nhận biết được họ là con

của ai và nhờ vậy mà họ có một tình yêu rất sâu đậm. Tình yêu ấy làm những tâm ấn của họ tan chảy và thay đổi. Vì vậy, họ mong muốn người khác cũng trải nghiệm điều kỳ diệu này.

4. Trong lời chúc phúc, Baba nhắc rằng chúng ta cần biết những bí mật của vở kịch. Để giúp chúng ta không bị sững sờ, có những bí mật nào Cha sẽ nói cho chúng ta biết không?

Nếu tôi muốn luôn được hài lòng, tôi được mách bảo rằng cần phải gyanyukt. Những ai là gyanyukt (hiện thân của kiến thức) sẽ योग्यukt (làm trong trạng thái thiên), và những ai योग्यukt thì sẽ gyanyukt. Ở giữa, chúng ta phải razyukt (người biết tất cả những bí mật). Tôi có thể có kiến thức đầy, nhưng nếu không có yoga, tôi sẽ không hạnh phúc trong lòng. Nếu không biết những bí mật, tôi sẽ không hài lòng.

Trong nhân cách của tôi, kiến thức về linh hồn và Linh Hồn Tối Cao nên thật sự vững chắc. Khi nói đến kiến thức về linh hồn, Baba bảo chúng ta phân biệt giữa linh hồn và thể xác (thậm chí một bà mẹ cũng nhận biết khi nào linh hồn đi vào cơ thể của đứa con trong bụng bà). Baba giải thích rõ ràng linh hồn nằm ở giữa trán. Người nói với chúng ta về tâm trí, trí tuệ và tâm ấn. Tâm trí nên là Manmanabhav; trí tuệ nên luôn giữ mục tiêu trước mặt; những tâm ấn đang được chuyển hóa.

Những bí mật từ kiến thức cho phép tôi trở thành swadarshanchakradhari (người biết về quá khứ, hiện tại và tương lai) đến mức tôi không bị sững sờ. Những ai nhìn vào

người khác, đổ lỗi hay chỉ trích v.v..., sẽ sùng sốt. Họ khó để luôn hạnh phúc và khó ai làm cho họ hạnh phúc.

Nếu ai đó không hạnh phúc, tôi không thể làm gì cả. Đến một lúc nào đó, họ sẽ hạnh phúc. Bí mật là ...hãy kiên nhẫn! Ví dụ như, một người thường đều đặn đến thiền vào giờ Amrit Vela, nhưng sau đó, không còn như vậy nữa, tôi vẫn tiếp tục kính trọng họ.

Ngày nay, kết quả là ngay tức thì. Tôi nghĩ gì thì nó sẽ hiện trong hình dáng của tôi; tôi nói lời gì với người khác, họ sẽ dùng y những lời như vậy với tôi. Thậm chí dù cách xa nhau hàng ngàn dặm, họ vẫn có thể nhận những vibration tốt trong khi những người đang trực tiếp ngồi trước mặt có thể không nhận được. Tôi làm được gì cơ chứ? Tôi chỉ cần nghĩ rằng cũng được thôi, họ là người tốt. Đây là sự đường bệ và thực tế.

5. Chúng em nghe nhiều về phục vụ một cách tinh tế. Nhưng chúng em chỉ hiểu ý này ở chừng mực nào thôi. Dadi có thể chia sẻ cụ thể những cách thức phục vụ một cách tinh tế của Dadi không? Dadi thật sự đã làm gì để chúng em có thể học hỏi và bắt chước?

Tôi phải là người kiểm tra chính mình một cách tinh tế và chú ý đến bản thân một cách rất tinh tế, không phải một cách hơi hợt bề ngoài mà là rất gọn lọc, trở thành một người đi sâu vào bên trong. Điều này còn được biết đến như là việc trở thành hiện thân của những điều chân thật (sat), là một *chit* sống - người có tu duy trừu tượng, và là người có sự cực

lạc (anand). Chính trong *chit* mới có nhận thức và hữu thức. Chính “chit” nhớ. Sự thật đi vào trong “chit” một cách tinh tế; lúc đó, sự giả dối không còn. Baba đã nói rằng khi ta bỏ một vật cũ vào trong lửa, vật ấy hoàn toàn biến dạng. Tình yêu ấy đơn thuần không chỉ là yêu Baba mà là khi tình yêu ấy thật sâu đậm và mãnh liệt, một tình yêu mà em thật sự muốn bám lấy Baba, một lần nữa, đây lại là điều rất tinh tế. Sau đó, Baba đổ đầy sự thật và tình yêu của Người vào trong linh hồn. Với sự thật, khi có tình yêu chân thật, nó có sức hút như một thỏi nam châm. Tình yêu được sinh ra từ sự chân thật sẽ tự động cuốn hút nhiều linh hồn. Nó bắt đầu từ trong tâm và sau đó, được làm đầy từ bên trên. Baba là Đấng Vô Hạn, vì vậy, với thái độ vô hạn ấy, tình yêu này có thể đi xa, trải rộng và có thể tiến đến bất kỳ nơi nào.

Một lần, Dadi tiếp đón một nhân vật quan trọng (VIP) và được bảo là đừng đề cập gì đến Thượng Đế. Tuy nhiên, trong buổi gặp ấy, lại có giờ *traffic control*, vì vậy, mọi người đều ngưng lại trong chốc lát. Sự tĩnh lặng sâu lắng chỉ trong một vài phút như thế đã làm cho linh hồn ấy xúc động sâu sắc đến mức mà sau đó, Dadi có thể nói nguyên gốc kiến thức trong suốt một giờ sau đó. Cho đến nay, linh hồn ấy vẫn còn nhớ cảm nghiệm ấy và tất cả những gì họ nghe được đã trở thành chỗ dựa và nguồn nuôi dưỡng, bảo bọc họ trong cuộc sống. Lúc đó đang xảy ra chiến tranh (vào những ngày đầu) và linh hồn ấy hỏi Dadi là những BK phản ứng thế nào. Dadi kể lại với họ về cách Brahma Baba đã yêu cầu các con trao tặng bình an cho thế giới. Dadi nói “Chúng tôi không đọc báo hay xem ti vi để rồi bàn luận về những gì đang xảy ra, mà chúng tôi cảm

thấy phải lập tức gửi đi những làn sóng bình an. Nó rất tinh tế: Trong tâm tôi phải luôn sạch, sau đó, hút lấy sức mạnh từ Baba, rồi gửi sức mạnh ấy đến người khác.

6. Em tin là có hàng triệu linh hồn phá phách, khôn khổ, buồn, rối trí và vất vưởng. Xin nói cho chúng em biết Dadi nghĩ gì về họ, làm sao biết họ đến, họ chi phối như thế nào, làm sao kiểm soát họ. Như Baba đã từng nói, chúng ta sẽ sớm phải đối mặt với chuyện này và giải quyết nó. Cách nào để có thể bảo vệ bản thân chúng ta và giải thoát những linh hồn đó?

Trước hết, dù linh hồn ấy có thể như thế nào đi chăng nữa, đó cũng không phải là lỗi của họ. Thế giới này là tamopradhan (hoàn toàn ô trọc) nên tâm ấn của họ y như vậy và những người họ kết bạn cũng như vậy. Tất cả các em đã thay đổi như thế nào? Baba đã tóm được em theo một cách nào đó. Mỗi người nên nhìn vào câu chuyện thay đổi bản thân của riêng mình. Liệu em có biết rằng em sẽ tìm ra Thượng Đế và nhận sự bình yên không? Tôi đã thấy Baba gọi chúng tôi đi đến phương Tây để làm cầu nối Đông - Tây như thế nào. Hết lần này đến lần khác, tôi đã chứng kiến nhiều người đến đây với tâm trạng bế tắc và rơi nước mắt liên tục vì nỗi đau cũ chưa qua đi.

Thứ hai, còn có những trói buộc. Các em nói “Tôi muốn làm điều gì đó nhưng..” Tâm ấn tội thế nào thì karma (hành động) của tôi thế đó, và karma của tôi thế nào thì những trói buộc của tôi như thế đó. Với sự hiểu biết này, chúng ta cắt bỏ những giam hãm trói buộc để đi theo con đường tốt. Hãy nghĩ

như thế này: Không ai chặn tôi lại được. Có sự thanh khiết và giản dị trong nhân cách của tôi. Chính sự giản dị này cắt phăng những trói buộc về nghiệp của tôi. Sự thanh khiết nội tâm của tôi chấm dứt tất cả những ham muốn, vì vậy, tôi trở nên đường bệ và chân thật. Sau đó là gì? Lúc có những rào cản, nếu em uy nghi, đường bệ thì những rào cản đó được gỡ đi. Nhiều lần, tôi đã trải qua kinh nghiệm những người khác tự động dọn đường cho tôi như thế nào. Tại phi trường, công việc của một số người là kiểm tra em. Nếu giấu diếm cái gì đó thì tất nhiên sẽ bị chặn lại. Nếu mọi sự rõ ràng, lúc đó, tôi sẽ không sao. Không có những thanh chặn.

Vậy sau đó, chúng ta trở thành cái gì? Thành chiếc cầu đưa những linh hồn qua bờ và vượt lên.

Hãy để Baba tiến hành mổ tim để lấy đi những khối chặn để rồi em có thể nói “Baba, bây giờ ổn rồi. Con khỏe lắm. Con có thể làm những gì Baba bảo.”

7. Dadi ơi, có phải do tâm ấn của Dadi là nhân từ, bác ái nên Dadi có thể làm cho hình dáng tinh tế (subtle body) của Dadi luôn sẵn sàng hiện hữu trước người khác không, có thể là không xuất phát trực tiếp từ nhận thức của Dadi, thậm chí có thể do Baba dẫn dắt?

Baba nói rằng chúng ta nên có tâm ấn làm mẹ và làm cha. Người mẹ có tâm ấn hòa tan mọi việc trong lòng. Có những người nhìn ngó người khác rồi nói “Người này thế này, người kia như thế kia”, đừng nói như thế. Nếu ta làm như thế đối

với người khác, họ sẽ giở trò với tôi. Nếu tôi là mẹ, người ta sẽ nhận thông điệp và sẽ cảm thấy họ thuộc về nơi đây. Tôi nhìn thấy trước hình ảnh: mọi linh hồn sẽ cảm thấy “Thượng Đế đã đến đón chúng ta” và “Thượng Đế ơi, đây là trò chơi tuyệt vời của Người.” Linh hồn sẽ không bao giờ trở về một cách đau khổ. Thượng Đế sẽ không hỏi “Tại sao các người lại khiến sự hủy diệt xảy ra?” Họ chỉ làm công việc dọn sạch mọi thứ. Thượng Đế cũng không đổ lỗi cho thiên tai. Động đất và nước biển dâng tràn chỉ là để dọn sạch tất cả. Thượng Đế có một đức tính đặc biệt đáng ngạc nhiên mà con người không có: Người không bao giờ đổ lỗi cho bất kỳ ai. Đối với những linh hồn trên thế giới, Người nói “Phần vai của các con nay đã xong. Chúng ta hãy đi về vùng đất Bình an. Khi nào đến lượt vai của con, con sẽ đi xuống.” Với chúng ta thì Người nhắc nhở “Nếu con muốn đạt một vị trí cao, hãy tuân theo shrimat của Ta.” Baba chỉ thị cho chúng ta rất rõ ràng, chúng ta phải đi đâu và phải làm sao để có thể đến đó. Đích đến tuy cao nhưng chúng ta sẽ đến đúng giờ nếu như chúng ta làm theo những lời chỉ dẫn. Nên có suy nghĩ quyết tâm là tôi sẽ không đến đó một mình, nhiều người khác sẽ đi với tôi. Luôn yêu thương và tuân theo kỷ luật. Nếu chỉ lo lắng đến việc bị buộc phải theo kỷ luật, em sẽ trở nên lo âu và làm người khác cũng lo âu. Hãy luôn đầy yêu thương và chấp hành những điều luật về thanh khiết, thành thật và tư cách của Thượng Đế. Di chuyển thoải mái, đừng bị biến động. Nếu những đám mây đến, hãy vượt qua chúng. Baba trao cho từng người lời dạy shrimat, đừng làm theo những chỉ bảo của tâm trí em và của người khác. Người làm theo manmat và không tuân theo shrimat sẽ không làm trí tuệ trở nên thanh cao, hướng thượng được. Một vài hình

thức của manmat là những suy nghĩ kiếm tiền, có chức vụ và những tư tưởng từ sách kinh. Vương vào những chuyện vô ích nghĩa là em không thể theo shrimat và em có thể tác động, chi phối người khác theo cách như vậy. Nếu em bị ấn tượng bởi những chỉ dẫn của một ai khác, lúc đó, shrimat ra đi đã đành mà những chỉ dẫn của nội tâm cũng biến mất.

Baba chịu trách nhiệm về chúng ta. Người báo hiệu cho chúng ta vào đúng thời điểm. Đứa con nào tuân thủ theo những tín hiệu của Baba trong cuộc sống thì sẽ luôn được an toàn và còn chỉ đường cho người khác. Baba thấy sự phấn đấu của họ và giúp họ chuyển biến. Nhìn thấy sự chuyển biến của tôi, nhiều người khác cũng sẽ được chuyển biến. Tôi không cần nói bằng lời. Tôi nên truyền cảm hứng cho người khác. Trong mấy ngày qua, tôi đã thấy có bao nhiêu người cảm nhận bản thân mình thay đổi. Tại sao trong em lại có sự hoài nghi? Là vì em đã không nhìn nhận shrimat bằng tình yêu thương từ trong tim. Vì Baba véo tai em nhưng em nghe mà như không nghe và không có can đảm để thay đổi. Tôi phải chuyển biến bản thân; một ngón tay nên chỉ về phía bản thân và những ngón kia thì chỉ lên trên.

Thứ ba, chúng ta nên báo hiệu cho người khác rằng chúng ta sắp lên đường, vì vậy họ có thể đi cùng. Thế thôi. Chẳng có gì khác.

Om Shanti

Hôm qua, Dadi được hỏi là có phải những người đến sau chỉ nhận được thông điệp thôi không? Không, cũng sẽ có những người đến, nghe và quyết định tạo cho họ một cuộc sống như kim cương. Quyết định cuộc đời mình là do bản thân mình, ai cũng có quyền quyết định mình muốn làm gì trong cuộc sống. Chúng ta đang hưởng lấy cuộc sống của thời kỳ Chuyển giao tuyệt vời này, chúng ta không cho và cũng không nhận đau khổ. Baba bảo chúng ta chỉ cho phúc lành và nhận phúc lành. Chỉ khi nào chúng ta có được một cuộc sống như kim cương như thế, ta mới nhận được phúc lành, vậy là cuộc đời của em được tạo nên bởi những phúc lành nhận được từ Cha và người khác. Nếu tôi không cảm nhận được những phúc lành của Cha, nghĩa là tôi không xứng đáng. Tôi chưa bỏ qua quá khứ, hay chuyện gì đó của quá khứ còn đeo bám tôi. Sau đó, các em cần giải quyết bằng ngọn lửa yoga để giải hết những nghiệp trong quá khứ.

Hôm qua, các em yêu cầu mô tả trạng thái núi lửa và trạng thái hạt giống. Trạng thái hạt giống thật ra là trạng thái núi lửa. Hôm nay, Baba nói trạng thái hạt giống là có thể đặt một dấu chấm hết. Trạng thái núi lửa là có được yoga mạnh mẽ đến độ em có thể sắp xếp mọi việc vào đúng chỗ và còn thu hút sự chú ý của người khác vào việc sửa lại cho đúng sự việc. Người ta cuốn theo sự tập trung chú ý của em. Khi đó, vibration rất mạnh, em có thể thấy dung nham sôi ục bên trong. Có yoga mạnh đến như thế để những nghiệp chướng trong quá khứ được giải. Bầu không khí trở nên rất mạnh và

sự chú ý của mọi người được hướng về Baba. Nhưng chuyện ấy chỉ có thể xảy ra một khi tôi có khả năng đặt dấu chấm hết cho mọi việc trong vòng một giây. Rất nhiều sức mạnh và uy lực đến từ sự cảm nghiệm về trạng thái hạt giống. Để làm cho quá khứ là quá khứ, em cần có sự thông thái và hiểu biết. Nếu tôi không bỏ qua quá khứ mà tiến tới với quá khứ thì tôi không đi theo Cha và cũng không đặt chân tôi vào dấu chân của Cha nữa. Một đứa con xứng đáng sẽ tuân theo Cha và đưa ra bằng chứng. Tình yêu của anh ta nhiều đến độ anh ta tuân theo Cha trong mọi việc làm.

Vào thời kỳ Chuyển giao, Baba đang chỉ cho chúng ta thế nào là lòng trung thành của một đứa con và một người vợ, theo đó, ta có được uy lực. Vì vậy mà những Shakti được nhớ đến. Việc gì đến cũng không hề chi. Chính những sức mạnh ấy cho phép tôi đạt được chiến thắng. Thời gian sẽ trôi qua và tôi sẽ có thể băng vượt qua bằng các sức mạnh. Sức mạnh của việc trung thành với Cha khác với trung thành với Chồng. Những ai tuân theo Cha trong mọi bước chân, trở nên giống như Cha thì sẽ tạo cho mình một tương lai rất tốt đẹp. Anh ta nhận thức về tương lai và chú ý đến nó. Anh ta quan tâm đến những anh chị em khác dù Cha có mặt ở đó hay không. Anh ta chăm sóc cả gia đình và kết nối gia đình lại với nhau. Anh ta biết mình không nên ích kỷ, chỉ nghĩ cho riêng bản thân. Anh ta là một người phục vụ. Brahma Baba cũng từng nói “Ta là một người phục vụ”.

Hãy luôn hạnh phúc. Hôm qua, Baba nói rằng nếu con hơi sừng sốt một chút, con không phải là Brahmin. Người kéo tai

chúng ta rất mạnh. Hãy để tôi luôn hạnh phúc và làm cho mọi người hạnh phúc, hài lòng. Tôi là một linh hồn Brahmin nên tôi không bao giờ có thể là một chiến binh, và trong tâm vẫn còn cuộc chiến. Một cuộc chiến trong tâm nghĩa là em không phải là một Brahmin. Người ta nghiêm chào những Brahmin sẽ thành những vị thần. Vì em hấp thụ tính khiêm tốn nên em được họ thờ phụng. Khiêm tốn không có nghĩa là em phủ phục, mà chỉ cần cúi mặt xuống, giống như gặt đầu thôi và điều đó sẽ dễ dàng khiến người khác làm theo. Khi em nói “Anh chị làm không tốt lắm” với một giọng chỉ trích và trừng mắt, họ sẽ không thừa nhận. Cúi xuống, nói bằng sự khiêm tốn và họ sẽ chấp nhận. Đừng có sự kiêu ngạo ngẩng cao đầu, nhưng cũng không tự ti mặc cảm đến mức phủ phục hoàn toàn. Hãy khiêm tốn vừa đủ.

Chúng ta là những công cụ mang lại thế giới mới, vì vậy, chúng ta phải làm gì? Những tâm ấn tương lai của tôi nên hiển hiện từ bây giờ. Hành động và các quan hệ thì có liên quan đến tâm ấn. Tự hỏi bản thân rằng trong tôi nay đã có điều mới nào chưa? Một người phấn đấu thật sự sẽ làm cho Baba ở trong tâm ấn của anh ta. Các em có thể hòa tâm ấn của em với tâm ấn của Baba không? Baba là Đấng Cao Cả Nhất trong tất cả và Brahma Baba thì ở vùng Tinh tế. Cả Bap và Dada cùng nói “con thuộc về Ta.” Có người nói rằng họ dễ dàng nhớ Shiv Baba, nhưng thấy rối tung lên với những chuyện về Brahma Baba, vì vậy, họ chỉ muốn nhớ đến Shiv Baba thôi và không đến nghe murli. Murli làm trí tuệ sạch và đường dây kết nối rõ ràng. Em chỉ nhận ra Shiv Baba thông qua Brahma Baba. Người giảng giải cho chúng ta qua miệng của Brahma Baba và cho chúng ta cảm nghiệm qua drishti của ông. Bằng những lời

giảng qua Brahma Baba, chúng ta có thể hiểu mọi điều về Cha. Người ngoài đời nghe rất nhiều những điều gây rối tung như: họ là Thượng Đế; Thượng Đế không có tên, không hình dạng; Thượng Đế hiện diện ở khắp mọi nơi, và nhiều nữa. Các em không thể quên những điều ấy cho đến khi Cha đến và giảng giải cho em. Có người nói rằng họ biết Thượng Đế là một chấm sáng ngự trên cao kia và tất cả những gì phải làm là có yoga, nhưng không phải như thế. Chỉ khi nào em đã nghe và hiểu mọi điều về Đấng Sinh Thành và những đứa con được tạo ra qua miệng của Brahma, em mới có thể có yoga được. Được khai tâm mở trí, trong em có sức mạnh của yoga và kiến thức, và đừng sàm soi người khác. Baba đã dạy chúng ta những bài tập thiền ngắn về 5 trạng thái. Khi em xoay vần với kiến thức nhận biết bản thân mình thật sự là ai (self realisation), đầu em nguội đi, mặt em vui tươi và hành động của em hé lộ cho thấy em đã hiểu bao nhiêu về việc em là ai và em phải làm gì.

Tôi không nghĩ rằng các em trân trọng đúng mức giá trị của kiếp sống này. Hãy hết sức chú ý đến bản thân em. Cuộc đời của Brahmin là cao quý nhất, trong đó, đích thân Thượng Đế đã biến tôi thành con của Người. Thầy đang khiến tôi trở nên rất hiểu biết và chuyển tôi thành một con người khác hoàn toàn so với trước đây. Bằng cách cho chúng ta shrimat, Người biến chúng ta trở nên thanh cao, hướng thượng. Em càng đánh giá cao kiếp sinh này, em càng trở nên may mắn. Chúng ta có kho dự trữ hạnh phúc. Chúng ta hạnh phúc nhiều đến mức dù bất cứ chuyện gì xảy ra trước mặt, chúng ta sẽ giải quyết nó một cách hạnh phúc. Khi tất cả các con của Baba đều có cảm nghiệm này, tôi không có ý nói vài ngàn mà là hàng mấy trăm

ngàn người con, thì điều này sẽ mang lại sự chuyển hóa trên thế giới. Chắc chắn là như vậy.

Om Shanti

NGAI VÀNG CỦA SỰ TỰ TRỌNG

06/05/2007 LONDON

Tôi là con của Thượng Đế Cao Cả Nhất trong những người cao cả, Người Ngọt Ngào Nhất trong tất cả, Đấng mãi mãi thanh khiết và đẹp, Đấng uy vũ nhất, Đấng nhân từ, luôn yêu thương, vô hạn, không ngại nghĩ, không vụ lợi, không ích kỷ, không mang cái tôi.

Người giải thoát mọi người ra khỏi đau khổ và ban hạnh phúc cho tất cả. Người là Đấng đầy kiến thức. Cha đến vì tôi, để giải thoát tôi khỏi đau khổ, khỏi tiêu cực, khỏi sự kiêu ngạo và khỏi cảnh nô lệ, để tôn quý tôi, để làm tôi thanh khiết, xinh đẹp, trở về bản chất thật sự, uy phong, nhân từ và thông thái. Hoàn hảo và hoàn thiện.

Baba chấp nhận con người hiện tại của tôi, tôi ra sao thì Người vẫn yêu thương, hiểu và giúp tôi chỉnh đốn lại cho đúng những gì đã sai. Tình yêu của Người là thật, không điều kiện và bèn bí.

Thượng Đế đích thân làm Thầy tôi. Người kể cho tôi tất cả những bí mật của sự sống, về bản thân tôi, về Đấng Sinh

Thành và những đứa con, về nguyên nhân của hạnh phúc và đau khổ, về quy luật tâm linh của cuộc sống. Người dạy tôi làm sao trở nên thật, làm sao để yêu thương và chấp nhận bản thân, người khác và vở kịch.

Cùng với kiến thức, Người dạy tôi cách ứng dụng kiến thức, tình yêu, sức mạnh và sự kiên nhẫn của Người.

Tôi là viên ngọc trong mắt của Baba và Baba là con người trong mắt tôi. Người đã trở thành thế giới của tôi. Tôi nhìn qua mắt Người và Người nhìn qua mắt của tôi. Tôi có thể nhìn thấy bản thân, người khác và thế giới bằng đôi mắt của Người và tôi chia sẻ thế giới của tôi với Người, cho Người xem mọi điều.

Nhà của tôi ở trong trái tim Thượng Đế và Người sống trong tim tôi. Tôi được an toàn, che chở, nuôi dưỡng bằng tình yêu của Người và tình yêu của tôi chỉ dành cho Người mà thôi. Không một ai khác trong tim tôi.

Tôi có quyền với Thượng Đế, Người là của tôi và tôi là của Người. Những kho châu báu của Người là vô tận, vô giá: tình yêu linh hồn, thật lòng, không ích kỷ, tất cả sức mạnh, tất cả đức hạnh, tất cả kiến thức, tất cả quan hệ.

Tôi nay đang đạt được của thừa kế từ Cha Tối Cao của mình. Gien của tôi lại trở thành của Người.

Tâm trí thanh khiết, rõ ràng, sâu sắc và mạnh mẽ, luôn tích cực và sáng tạo.

Trí tuệ đầy yêu thương, chân thành, minh triết và sáng suốt; đầy sự hiểu biết và chấp nhận; sâu sắc và mạnh mẽ, thì có thể nhìn thấy hiện tại, tương lai và quá khứ cùng một lúc, và có những quyết định chính xác. Liên tục nhân từ, đức độ, vực dậy, truyền sức mạnh, khích lệ, làm sáng tỏ.

Tâm ấn hoàn toàn thanh khiết, trong suốt, không pha tạp, thật. Hoàn hảo và hoàn thiện, không giới hạn, không có cái tôi, thật, bền bỉ, đầy. Yêu thương, bình yên, minh triết, mạnh mẽ và an lạc.

Đích thân Thượng Đế trở thành Người Dẫn Đường của tôi. Người hướng dẫn tôi đến tự do thật sự, đi xuyên qua rừng già của những điều giả trá và lừa dối. Từ đau khổ đi đến hạnh phúc. Từ bất an đến bình yên. Từ phủ nhận đến chấp nhận. Từ hữu hạn đến vô hạn. Từ *tôi là trung tâm* đến *không còn cái tôi và Thượng đế là trung tâm*.

Thượng Đế đã trở thành Người Giúp Việc thật sự của tôi một cách cụ thể. Người giúp tôi nhìn thấy đâu là đúng, đâu là sai. Khôi phục lại nét đẹp và sự chân thành nguyên thủy của tôi, sự nhân từ, đức độ của tôi. Dọn sạch những rác rưởi tôi đã tạo nên và góp nhặt qua nhiều kiếp người. Phá bỏ những trói buộc và tạo mối quan hệ thật tình với chính bản thân tôi, với Người và với thế giới. Để tôi là một người mẹ thật sự với đứa con trong nội tâm tôi. Để phá đi những hạn chế và làm cho trái tim, trí tuệ và tâm ấn tôi trở nên không còn giới hạn.

Bapa giúp tôi có thể trở thành người giúp việc thật sự

của Người và là công cụ để tạo nên một thế giới mới, hòa bình, hạnh phúc, chân thật, thoát khỏi *cái tôi* và *của tôi* hữu hạn. Tấm lòng trở nên lớn hơn và rộng mở. Thông thái và nhân từ, đức độ.

Tôi có cùng gien với Thượng Đế trong hình dáng, tính tình, nguồn gốc và nhiệm vụ.

Tôi là tạo vật của Thượng Đế, được sinh ra bởi tình yêu và sự thông tuệ của Người. Người tạo ra tôi từ hình ảnh của Người.

“Cuống nhau” của sự nối kết giữa tôi với Thượng Đế mang lại nguồn bổ dưỡng và dưỡng khí để tôi lớn lên thành một vị thần xinh đẹp và độc lập. Cho đến lúc đó, tôi vẫn ở trong bụng với sự che chở và yêu thương của Mẹ.

Om Shanti

HỎI VÀ ĐÁP VỚI DADI JANKI

08/05/2007 GCH, LONDON

Hỏi: *Khi Yagya phát triển lớn hơn, có cách nào để giữ mối liên kết với “trái tim” của Yagya, trái tim đầy tình yêu và lòng bác ái hay không?*

Đáp: Khi chúng ta nghĩ một chuyện nào đó là khó khăn hay cam go, tim và gương mặt ta trở nên thất lạc. Khi chúng

ta nghi mọi việc là một vở kịch, ta thấy nhẹ người và dễ dàng. Đừng nghĩ chuyện gì la khó cả.

Thượng Đế tạo nên Yagya và chúng ta là con của Người. Đây là thời kỳ Chuyển giao, Kaliyug (thời kỳ Sắt) đã ở lại phía sau nhưng thời kỳ Vàng lại chưa đến. Đây là lúc phải có sự chuyển biến. Những người mới đến lại hiểu nhanh chóng do họ tiến lên theo lời Baba nói, trong khi những người đến trước đó lại thối lùi và trì hoãn. Chúng ta phải nhìn vào Yagya một cách sâu sắc và hiểu mọi việc thật sâu sắc. Đừng nhìn hời hợt bề ngoài. Thượng Đế đã biến chúng ta thành những công cụ trông coi Yagya và đó là nhiệm vụ chúng ta cần làm. Không cho phép bản thân bị rối trí trong bất cứ lĩnh vực nào. Cũng không bị rối trí bởi những lĩnh vực của người khác. Tôi luôn chú ý đến điều này. Những linh hồn nào là satoguni thì không bao giờ dính dáng đến chuyện của người khác. Thậm chí, nếu ai đó định nói với em về chuyện của người nào khác, em cũng đừng nghe. Đừng dính dáng vào những chuyện không liên quan đến em. Chúng ta phải là những người bảo vệ của Yagya và bảo vệ bản thân.

Hỏi: Dadi cũng nghịch ngợm, vui đùa, yêu thương nhưng lại nghiêm khắc. Dadi luôn như vậy hay đó là những phẩm chất tăng trưởng cùng với Dadi?

Đáp: Tôi là Kali với chính mình nhưng tôi phải luôn là Sheetla với tất cả các em. Nếu tôi không nghiêm khắc với bản thân, tôi sẽ cư xử với các em thế nào đây? Tôi rất nghiêm khắc trong việc chấp hành kỷ luật của Yagya. Trong tiếng Hindi, có câu nói rằng chấp hành luật pháp là có lợi. Nếu một người

không chấp hành luật pháp, những người khác sẽ không tôn trọng anh ta, hoặc giả như có tôn trọng thì cũng chỉ là ngoài mặt. Baba đầy yêu thương nhưng cũng rất theo luật. Chính qua tình yêu thương của Người mà chúng ta nhận được sức mạnh nhằm hấp thụ những điều Người đang dạy. Cha chúng ta là Đấng Thanh Lọc và Người thanh lọc chúng ta bằng rất nhiều sức mạnh. Người là ngọn lửa thanh khiết và Người không hề muốn có một chút ô trọc nào ở đây. Vì vậy mà có sự nghiêm khắc. Nếu tôi là một đứa con trung thành, vâng lời của Baba thì Baba sẽ lo toan cho tôi. Nếu tôi không làm theo như lời Người nói và thành một kẻ phản bội, làm sao Người chăm lo cho tôi được đây? Nếu tôi chú ý đến Người, Người chắc chắn sẽ chú ý đến tôi. Nếu em là người phấn đấu dễ dàng nhưng quyết tâm, mọi việc sẽ được bảo đảm.

Hỏi: Trong những năm đầu, Dadi đã thiên như thế nào? Điều gì là nền tảng cho cuộc sống tâm linh của Dadi? Trong chúng em, có những người nối kết với Baba bằng trí tuệ, trong khi Dadi dường như nối kết bằng trái tim. Xin hãy nói thêm.

Đáp: Tất cả các em là người dân thực sự của Bharat, vì vậy, các em có sự nối kết bằng trái tim. Đa số các em có những suy nghĩ lãng phí về bản thân và người khác. Em biết là phải chấm dứt những suy nghĩ này. Một số người có những cảm nghiệm giống với cảm nghiệm của các Dadi. Cứ như là một số linh hồn nào đó được tuyển chọn trên khắp thế giới. Baba đang tạo nên chuỗi hạt. Ngay cả bây giờ, có những linh hồn tuy mới đến nhưng có vẻ như họ có thể là một phần trong chuỗi

hạt. Chúng tôi thường giúp nhau duy trì ý thức linh hồn. Đôi khi, do sự ganh tị tinh vi, có người đã hành động sai trái, có nhiều điển hình của những người đã rời bỏ kiến thức từ những ngày đầu. Tôi còn bị ràng buộc bởi nghiệp nên không thể đến với Baba ngay được, nhưng với sức mạnh của yoga, tôi đã phá bỏ những ràng buộc ấy. Tôi lãnh công việc karma yoga về nhà để làm, như vậy, sẽ không tạo thêm những ràng buộc về nghiệp với gia đình đời thường của tôi. Ngay cả khi cha đẻ của tôi sắp rời bỏ thế xác, lúc ấy, tôi xa nhà, nhưng biết rằng nếu ông nhìn thấy tôi, ông sẽ không thể nhớ đến Thượng Đế vào những khoảnh khắc cuối cùng. Nếu em nói chuyện gì khác ngoài kiến thức, em hẳn sẽ nói một cách bí mật. Bằng cách như vậy, Maya có thể hủy hoại hoàn toàn trí tuệ một người.

Trạng thái của chúng ta phải trở nên hoàn toàn không bị một trở ngại nào. Để được như vậy, linh hồn phải gạt bỏ đi những điềm xấu phủ trên bản thân. Trước hết, tôi phải nhận sự hỗ trợ của Thượng Đế, có như vậy, tôi mới có thể là người chấm dứt những rắc rối cho Trung tâm. Vậy hãy hỏi: Tôi có là người phá bỏ mọi trở ngại không? Hãy để tôi hết sức nghiêm khắc với bản thân sao cho khi những trở ngại đến, tôi có thể đuổi chúng đi xa. Với tình yêu thương, bình yên và kiên nhẫn, hãy chăm sóc bản thân em, người khác và Yagya. Và với sự biết ơn Satguru, hãy để có những điềm tốt của Jupiter ở trên em. Nếu có bất kỳ một điềm xấu nào, em sẽ không thành công trong bất cứ việc gì. Hãy nhận ra điều này và dâng hết cho Baba để chúng được gỡ bỏ đi. Chúng ta phải tích lũy trong tài khoản phấn đấu, phúc lành và việc phước thiện của mình. Nay, hãy trung thực và đừng cố tỏ ra thông minh hay khoe khoang

bản thân dù dưới bất cứ hình thức nào. Nếu chỉ có một ít người thôi nhưng họ chân thật và không một chút tính phô trương, họ sẽ làm hiển lộ Baba. Giờ đây, hãy đi sâu vào nội tâm và luôn hướng vào trong; tăng sức mạnh tập trung. Để nhận lời khuyên của Baba, các em cần có lòng can đảm.

Om Shanti

ĐỪNG BỊ BÃY BỞI ẢO TƯỢNG

08/05/2007 GCH, LONDON

Khi nghe những điều Baba nói và nhìn thấy gia đình, chúng ta cảm thấy hạnh phúc. Tuy nhiên, một cấp độ khác của hạnh phúc là cảm nghiệm niềm vui vô bờ bến. Chỉ có những gope và gopi (*) nghe murli mới có thể cảm nhận loại niềm vui này. Khi tâm trí và các giác quan làm việc theo trật tự, linh hồn có thể cảm nghiệm niềm vui vô bờ. Chúng ta không dồn nén chúng mà qua nguồn dinh dưỡng Baba trao cho, các giác quan có thể ở yên trong trật tự. Sau đó, thiên định, hành động và sự khắc ghi trong tâm trí trở nên tốt. Khi em không có loại trật tự này, những chuyện của quá khứ không chấm dứt và em không thể cảm nghiệm hạnh phúc hay niềm vui vô bờ. Chỉ khi nào em có được một trật tự tốt, em mới tự tin rằng không có một suy nghĩ hay hành động tội lỗi nào xảy ra.

Baba nói mọi thứ chúng ta đang nhìn thấy bằng mắt rồi sẽ không còn. Thật sự hiểu điều này và những giác quan của em sẽ lập tức đi vào trật tự. Bằng cách này hay cách khác, của cải

của em sẽ không còn, có thể do hỏa hoạn, hay bị ai đó đánh cắp, hãy biết rằng của cải sẽ ra đi. Chúng ta cần hiểu điều này để không còn những ham muốn. Tất cả những gì ta đang nhìn thấy trên thế giới này đều là sự giả dối của Maya. Ngay cả thân thể này cũng giả. Khi người khác nhìn thấy chúng ta, họ nên nhận ra điều này. Nhưng trước hết, phải hiểu rằng thế giới này là huyền hoặc, có cái gì là thật chứ? Ngày nay có rất nhiều cái giả, rất ít cái thật. Nhiều món trang sức người ta mang là đồ giả. Ngày trước, chúng ta đeo những viên kim cương nhỏ xíu và những viên ngọc đẹp nhiều màu. Ngày nay, người ta đeo đá quanh cổ! Trên bề mặt của thế giới này, có thể có sự tráng lệ đấy, nhưng không có nền móng, không có sức mạnh. Brahmin có nền tảng thật sự mạnh. Nhà chúng ta có nền móng chắc, có cửa sổ để ánh sáng lùa vào và để ta nhìn ra thế giới bên ngoài, nhìn để biết ngoài kia đang xảy ra những chuyện gì. Khi ra khỏi nhà của Baba, chúng ta không nên bỏ quên những gì đã nghe được. Cần phải giữ chúng bên mình. Mỗi dòng của Baba rất mạnh mẽ và có ý nghĩa nên chúng ta cần ôn lại. Nếu ta ứng dụng những điều Baba dạy, chúng sẽ trở thành của chúng ta. Khi chúng ta ghi khắc trong tâm rồi ban phát thì đó là việc phước thiện thật sự. Nếu em không ghi khắc mà sau đó đem cho thì trong sự ban phát của em không có sức mạnh. Nghĩa là hãy sử dụng mọi thứ một cách xứng đáng.

Có người không thể dâng nộ vì họ còn giữ cảm giác “của tôi”. Trong số những linh hồn này, có người hạnh phúc và có người lại không. Nếu có vật dụng gì đó mà em không dùng đến, đừng giữ làm gì, đem cho ai đó cần dùng đến nó. Trước khi bắt đầu dọn dẹp nhà cửa, người ta phải tống khứ đi những vật

dụng thừa thãi. Thậm chí một hạt mè cũng không giữ lại nếu nó không hữu ích gì với em. Nhiều người không biết rằng nguyên nhân bất hạnh của mình là do những cái riêng của bản thân họ. Tuy nhiên, họ không thể thừa nhận điều này; họ sẽ viện cớ và biện bạch. Những ai không có sức mạnh khoan dung, nhẫn nhịn sẽ không có khả năng yêu thương và luôn được hạnh phúc. Họ thấy người khác nhận yêu thương và họ so sánh với những gì mình đang nhận được rồi cảm thấy mất vui.

Ta cần thực hành thật nhiều. Vượt lên Baba một bước để Người đứng sau lưng tôi như một chỗ dựa. Chúng ta cần sức mạnh và chỗ dựa ở Một Đấng này mà thôi.

(*) *Gope và gopi: những nam và nữ tiểu thần mục đồng, bạn của Krishna, thường tụ tập nghe Krishna thổi tiêu. Trong Raja Yoga, tiêu của Krishna là murli, các gope và gopi là những raja yogi yêu thích nghe murli.*

Om Shanti

HẠNH PHÚC, PHẤN CHẤN VÌ CHA LÀ SAUDAGAR, RATNAGAR VÀ JADUGAR

09/05/2007 GCH, LONDON

Những người ngoài kia muốn biết tin tức về thế giới, còn chúng ta, những Brahma Kumari, ngày và đêm chỉ quan tâm đến một điều duy nhất này mà thôi. Hôm qua, Baba nói “Các con là con của Thượng Đế” và hôm nay, Người nói rằng chúng ta là bạn đồng hành của Người. Các em nên thật phấn chấn, và nhảy

múa. Những ai là bạn đồng hành của Thượng Đế sẽ không thể gặp bất kỳ một khó khăn nào. Các em có rất nhiều kho báu, vì vậy, chỉ nên nghĩ đến việc em có thể cho người khác những gì. Người cho chúng ta nhiều đến mức Người biến ta thành những người ban tặng như Người vậy: ban tặng phúc lành và vận may. Cứ là một người ban tặng đi và xem điều gì xảy ra với người khác.

Khi em nhớ mình là con của ai, em say sưa phấn chấn đến nỗi quên tất cả những chuyện trong quá khứ. Không ai có thể làm giảm sự say sưa ấy. Với những loại say sưa khác thì có hại, nhưng còn sự say sưa trở thành Narayan thì không có gì khác ngoài nguồn lợi. Do kiếm thu nhập mà em trở thành Narayan - một nguồn thu nhập những sự thật để trở thành Narayan thực thụ. Có rất nhiều thụ nhập khi em thành thật, còn khi em có một chút giả dối, em mất rất nhiều. Người ta kiếm tiền bằng cách dối trá, vì vậy, họ tiêu phí mọi thứ trong giả dối. Chúng ta thu nhập những điều thật và chúng ta làm tăng chúng lên bằng cách dùng chúng. Là nguồn thu nhập thật nên ta có thể nói “Tôi kiếm được tiền bằng sự trung thực mà không cần lừa lọc hay ăn cắp!” Có nguồn thu nhập chân thật là một vận may.

Baba quan tâm đến việc chúng ta đã đi xuống như thế nào. Người nhắc nhở rằng chúng ta đã cao quý như thế nào và đã tha hóa như thế nào. Nay là lúc quên đi Ravan, chấm dứt hoàn toàn mọi tên gọi và vết tích của Ravan. Lúc đầu, Ravan có nhiều uy quyền nhưng nay, hắn ta trở nên hoàn toàn mất quyền, vì vậy, ít nhất cũng nhỏ cho hắn ta một giọt. Cuối cùng, chúng ta cũng phải nâng Ravan lên, chúng ta đã kết thúc vương quốc của hắn ta, nay, hãy chắc rằng hắn ta cũng có thể

đi về vùng đất Bình yên. Hắn ta không có hình dạng nhưng hắn khiến chúng ta cách xa Thượng Đế. Nay, Thượng Đế đang ở trước mặt chúng ta, chúng ta nhìn thấy Người bằng con mắt thứ ba của mình, vì vậy, chúng ta rất say sưa, phấn khích. Những con người đáng thương kia bị mù và Baba bảo rằng hãy trao cho họ ánh sáng. Đây là mục tiêu của chúng ta.

Baba là Thương Gia, Người Buôn Bán Ngọc và Áo Thuật Gia. Các em đã giao dịch làm ăn với Thương Gia chưa hay còn đang soạn cho xong hợp đồng. Đây là một thương vụ tốt và rất lời. Hãy cố đầu óc và đừng lãng phí hay để vượt thương vụ này, kiếm lợi nhuận cao và hãy quên mọi việc khác. Để người khác làm những gì họ muốn, còn em, đừng để vượt mất thương vụ này! Người là Bạn Đồng Hành của ta và Người sẽ chính đón mọi việc cho đúng. Người chăm sóc ta như chăm đứa con sơ sinh của Người vậy. Người khiến chúng ta tiến tới. Buổi sáng, ta là bé sơ sinh và trong suốt ngày, ta là bạn đồng hành của Thượng Đế. Người cho ta mọi thứ, chúng ta chẳng có gì cả, đây quả là một thương vụ rất có lời. Nhưng đừng có một máy may suy nghĩ lãng phí nào, nếu không sẽ đi đứt thương vụ này. Chúng ta say sưa, phấn chấn với việc đồng hành với Thượng Đế. Không cần phải suy nghĩ gì, tay này vừa làm xong là xòe tay kia ra tức thì để nhận kết quả hạnh phúc và sức mạnh. Nếu các em không có cảm nhận này thì có vẻ như em chưa giao dịch. Nay là lúc hát lên điệu kỳ diệu của Người. Baba của tôi là “wah” (Tuyệt vời!) và cảm ơn Baba.

Người Buôn Bán Ngọc Quý (Ratnagar) kinh doanh kim cương và ngọc. Baba nói hãy dùng một cách xứng đáng những

vỏ sò mà con đang có và chúng sẽ thành kim cương. Bỏ qua hết những thứ “của tôi” và nó sẽ biến thành ngọc. Chơi với những viên ngọc này và thấy phép thuật, từ một vật này đổi thành một vật hoàn toàn khác hẳn. Baba là một Ảo Thuật Gia (Jadugar) đối với cơ thể, tâm trí, của cải và các quan hệ. Cơ thể ổn, tâm trí ổn, và của cải nói “Nếu tôi không đến với bạn, tôi còn đi đâu nữa chứ? Bạn sẽ dùng tôi một cách xứng đáng, vì vậy, tôi đến với bạn.” Trong quan hệ, mọi người trở thành bạn của tôi. Tôi yêu thương mọi người. Nếu ai đó vẫn còn một trí tuệ thô thiển, hãy thiền định và nhờ Baba mở trí tuệ mình ra. Baba vốn nhân từ, Người đã nói như thế trong murli hôm nay. Người bảo chúng ta hãy ngồi trong tưởng nhớ khi họp mặt với nhau như thế này và sẽ có sức mạnh của tập thể. Khi các em hạnh phúc, em sẽ được nhìn thấy những linh ảnh và phép màu. Nhận ra phép màu này và bất kỳ ai đến trước mặt em cũng sẽ được chuyển hóa. Vì vậy, đừng lùi lại đằng sau để bị mắc vào chiếc bẫy bản tính của chính em hay của người khác hoặc dửng dưng và làm chút ít, mà hãy phấn khởi với hiểu biết rằng em thuộc về ai và nhảy múa vì hạnh phúc.

Khi em không có uy lực và sự mạnh mẽ để nỗ lực, nghĩa là em có những yếu kém. Hãy nhận ra rằng Thượng Đế là Bạn đồng hành của tôi. Khi nhìn thấy thành công trong phục vụ và nỗ lực, em sẽ không bao giờ thấy cô đơn hay yếu ớt. Giả sử em có đổ bệnh chẳng nữa, Người sẽ chăm lo mọi việc và sẽ khiến công việc được thực hiện, công việc của Người sẽ không bị gián đoạn. Đi sâu vào nội tâm và tìm ra những nhược điểm nào đã không cho phép em chú ý đến việc trở nên hoàn hảo và hoàn tất. Gột bỏ những con sâu bọ bên

trong ấy và Baba sẽ làm cho em phát tài, ban cho em phúc lành trở nên hoàn tất.

Om Shanti

TÁCH RỜI, YÊU THƯƠNG VÀ THÀNH THẬT

10/05/2007 GCH, LONDON

Chào các em và những lời chúc mừng ngày của Satguru.

Vào những ngày cuối đời của Brahma Baba, ông hoàn toàn vượt lên khỏi tên và hình dáng. Khi các con đến trước mặt ông, ông không nhớ tên của họ nhưng vẫn gọi họ là “Bachche” (các con). Nay, chúng ta đang đến gần giai đoạn cuối cùng, hãy quên đi tên và hình dáng của mọi người và chỉ gọi nhau là anh, chị, em với ánh mắt như thế. Quan hệ của chúng ta với Baba và toàn thể gia đình là một quan hệ sâu đậm và thân thiết đến như thế. Quan hệ sâu đậm này giúp chúng ta tạo nên trạng thái thanh cao hương thượng bây giờ và trong suốt cả chu kỳ.

Dadi đặc biệt yêu cầu các em không giữ ai trong trí tuệ của em cá, không một linh hồn nào khác giữa em và Baba. Và chỉ cần làm những gì Người muốn em làm. Nhận điều này như một quà tặng đặc biệt cho bản thân. Baba rất yêu thương và ngọt ngào. Người đưa chúng ta từ dưới thấp lên cao, mời ta đến và ngồi trên cao với Người. Không có nghĩa là chúng ta sẽ nhìn xuống với thái độ cao ngạo, mà với sự khiêm tốn hoàn toàn, bản thân ta không bị bất cứ điều gì dưới kia lôi kéo. Ngồi

chạnh Người, ta không còn thuộc về khán giả nữa, mà ở cùng với Baba và với những người đang quan sát.

Tất cả chúng ta đều là con của Thượng Đế và còn là bạn đối với nhau. Trong tiếng Hindi, có hai từ khác nhau nói về bạn. Một là bạn sơ giao, người có thể gạt gẫm em. Và bạn thâm giao, bạn thật sự vốn yêu Thượng Đế, như một gopi thực thụ. Hãy giữ lòng mình thật hạnh phúc đến mức em hoàn toàn làm ngơ trước lo lắng hay bất cứ điều gì khác. Phận sự của Brahmin là không suy nghĩ lãng phí dưới bất cứ hình thức nào. Thánh nhân là những người không nghĩ đến những gì lãng phí và họ còn có hương thơm nữa. Ai cũng yêu những bông hoa có mùi thơm, dù thuộc tôn giáo nào hay xuất thân trong gia đình nào chẳng nữa, mọi người đều yêu mùi hương dịu. Thượng Đế mang chúng ta ra khỏi rừng gai góc và đưa ta vào vườn hoa. Hãy là một đóa hoa thơm.

Vì vậy, hãy kiểm tra ba điều sau đây:

1. Tôi không gắn kết với bất cứ điều gì khác và cũng không một ai gắn kết với tôi. Luôn ở trong sự kết hợp với Baba và không để ai chen vào giữa.

2. Yêu tha thiết một Người mà thôi và không một ai khác.

3. Phục vụ Yagya bằng sự trung thực và chân thật sao cho điều đó được biểu lộ trên mặt em. Có cảm nghiệm rằng trong tôi, có sự thành thật và thoát khỏi mọi điều giả dối, không thật.

Om Shanti

Hôm nay, theo ý muốn của Dadiji, chúng ta dâng bhog và nhớ đến Jagdish bhai - người anh thân yêu của chúng ta.

NỀN TẢNG ĐỂ CÓ MỘT ĐỊA VỊ CAO QUÝ

11/05/2007 GRC, LONDON

Hôm nay là ngày Shukrawar, ngày tạ ơn Baba. Nên chúng ta nói “Baba yêu dấu” trước và cảm ơn sau. Tuy nhiên, đôi khi Baba lại nói “Nếu con không theo những chỉ dẫn của Ta thì con nói *Baba, Baba* để làm gì?” Nếu các em nói Baba từ tim mình với lòng biết ơn sâu sắc về tất cả những gì Baba đã làm cho em, thì Baba sẽ giúp em ngay lập tức. Chỉ khi nào chúng ta trở nên ngọt ngào thì ta mới có thể nói *Baba* và nói chuyện với Baba một cách ngọt ngào được. Nếu chúng ta sống khô khan, chúng ta không thể cảm nghiệm sự ngọt ngào. Cho dù xảy ra chuyện gì chẳng nữa, đừng giận dữ hay gắt gỏng, lúc đó em mới có thể nói *Baba yêu dấu* được.

Baba dạy chúng ta những điều ngọt ngào như thế, ta nên kể lại cho người khác nghe. Nếu em tiếp tục kể những lời của Baba, những người nghe chúng sẽ muốn nghe nhiều hơn và nhiều hơn nữa. Không chỉ như thế, những người khác cũng bị thu hút và đến nghe. Chúng ta nên có khả năng truyền đạt những điều cốt lõi trong kiến thức của Baba, đồng thời, vừa có khả năng giải thích mọi điều một cách đến nơi đến chốn và rõ ràng. Nên có một thói quen tự nhiên là lắng nghe những gì Baba nói và ngay lập tức, hòa tan nó trong bản thân. Khi làm

nhu vậy, trong tôi sẽ không còn gì khác ngoài kiến thức. Sau đó, tôi mới thật sự có thể áp dụng kiên thức của Baba.

Ngôn từ của Baba không chỉ ngọt ngào mà còn đơn giản và dễ hiểu nữa. Nó mở trí tuệ ra. Khi một người hứng thú với một điều gì đó, họ mất hứng thú với những chuyện khác. Baba nói với chúng ta nhiều điều thú vị, do vậy, chúng ta hãy chìm đắm trong việc thụ hưởng những điều ấy, hãy chìm đắm trong tình yêu của Baba và ta không còn màng đến điều gì khác.

Hôm nay, Baba nói “Con sẽ không chinh phục mọi thứ bằng cách chinh phục tâm trí con. Chỉ bằng cách chinh phục Maya, con sẽ chinh phục mọi thứ. Người ta thực hành tapasya, tự hành xác và đủ tất cả các trò chỉ nhằm kiểm soát và trấn áp tâm trí. Họ không muốn tâm trí lang thang và bất an. Tuy nhiên, có điều họ đã không hiểu ra là tâm trí bị khống chế bởi chính Maya/Ravan. Chỉ mỗi một mình Rama mới có thể giải thoát nó được.

Lần nọ, một ẩn sĩ (sanyasi) thực hiện tapasya đứng một chân không hề ngồi nghỉ. Người ta biết nhiều về ông ấy và lan truyền rộng rãi về tapasya của ông. Tuy nhiên, khi tôi (Dadi) gặp ông ấy. Tôi thấy mặt ông ấy quá u tối! Baba của chúng ta cho ta một phương pháp dễ dàng và nhân nhã để tập Raja Yoga. Khi chúng ta đến với Baba, tâm trí đáng thương bị mệt mỏi, đói và khát của ta cảm thấy được bồi bổ. Nó bắt đầu cảm nghiệm niềm vui và sự bình yên. Baba không khuyên chúng ta nhịn nói, nhịn ăn, nhịn ngủ mà điều Người làm là dạy chúng ta cách nói, cách ăn, cách đi đứng, cách ngủ.

Có lần, tôi được Baba cử đi gặp một sanyasi nổi tiếng. Tôi mang theo quà tặng ông. Tuy nhiên, người nhận quà lại là viên thư ký của ông ấy. Bản thân vị sanyasi ấy không đụng đến quà tặng. Đây là sự đường bệ của ông ta - không nhận bất cứ vật gì cho riêng bản thân. Đây cũng là điều Baba dạy chúng ta. Khi những người thuộc hoàng tộc được tặng quà, họ sẽ tặng quà lại và món quà ấy sẽ tốt hơn món quà họ nhận. Tất cả những gì em phải làm là nhớ đến Baba bằng tình yêu thương và Baba sẽ cho em mọi thứ. Chúng ta phải làm cho tâm trí mình bình yên bằng cách giải thoát bản thân ra khỏi những ham muốn. Chúng ta không được làm tâm trí yên lặng bằng cách trấn áp nó hay buộc mình không suy nghĩ.

Trí tuệ hiểu kiến thức hay tâm trí hiểu kiến thức? Khi trí tuệ nghe, hiểu và thấm nhuần kiến thức, sau đó, tâm trí sẽ suy nghĩ đúng đắn, nó trở nên bình yên. Chính trí tuệ phát sinh ra sự thông tuệ và đưa vào ứng dụng thực tế. Ví dụ như, hôm nay, Baba nói rằng nếu tiền đóng góp của chúng ta bị sử dụng sai, đó là một tội lỗi. Có những người đến Yagya và mang theo đủ vật dụng, đồ đạc từ gia đình đời thường của họ. Tuy nhiên, lại có những người chuyện gì cũng hấp tấp. Họ nhanh chóng ra đi mà không suy tính đến nơi đến chốn một điều gì, vì vậy, họ đến Trung tâm với tay không. Trung tâm phải phục vụ những người như thế. Chúng ta nên được mách bảo để làm đúng chuyện vào đúng thời điểm. Đây là những điều tinh tế để tạo nên một vị trí cao.

Có những người đến Yagya và giao hết những gì họ có. Tuy nhiên, một cách tinh tế, họ nghĩ rằng vì mình đã giao hết mọi thứ nên họ có lấy gì từ Yagya cũng chẳng sao, Yagya có

trách nhiệm với họ. Những suy nghĩ như thế làm giảm vị trí của chúng ta. Tuy nhiên, có những người đến Trung tâm với rất ít đồ đạc, vì vậy, họ nghĩ rằng cần phải đóng góp cái gì đó. Họ dành hết cả cuộc đời để phục vụ, lặng lẽ làm những gì được yêu cầu một cách hoàn toàn khiêm tốn. Những người như thế có thể xuất thân từ gia đình danh gia vọng tộc nhưng không bao giờ họ tỏ ra kiêu ngạo về điều này. Chính những người như thế sẽ đạt vị trí cao.

Ở Karachi, có một lần, Baba báo hiệu cho các con là nếu ai muốn quay về nhà để phục vụ gia đình và để nhận những gì là của mình thì có thể đi về. Dadi Chandermani là một trong những người đồng ý đi. Chị ấy đã truyền cảm hứng để cả nhà mình cùng dâng nọp. Dadi Santri cũng làm được như thế. Còn có một chị nữa cũng về nhà. Gia đình chị quá sùng sốt trước sự từ bỏ và giản dị của chị. Dù bản thân chị không đòi hỏi gì từ gia đình, nhưng họ kính phục chị đến độ đã giao cho chị gia sản thuộc phần của chị. Khi chị quay về với Baba, chị lập tức giao hết mọi thứ và không chỉ như thế, chị còn không kể lể với một người nào cả. Chị sống một cuộc đời giản dị. Chính linh hồn thể hiện sự hoàn toàn giản dị và trung thực như vậy sẽ đạt vị trí cao.

Sau đó, cũng chị ấy cần mổ mắt, chồng và người nhà chị đề nghị trang trải tiền chữa trị cho chị. Chị đi Bombay và gia đình chị đưa tiền cho chị, nhưng chị lại trở về Madhuban và đưa hết số tiền đó cho Baha. Chị nói với Baba rằng chị biết chị không còn sống bao lâu nữa, phí tiền mổ mắt để làm gì. Chị muốn số tiền ấy sẽ được chi tiêu một cách xứng đáng.

Hôm nay, Baba nói về việc làm phước thiện. Thế nào là làm phước thiện? Nghĩa là làm mọi việc dựa theo shrimat, hoàn toàn kính trọng shrimat, chỉ để cho shrimat dẫn đường mà thôi. Baba đã nói rằng ai cũng có thể đạt một vị trí cao. Vị trí của Lakshmi và Narayan thì đã cố định, nhưng vẫn chưa chỗ cho những ai muốn trở thành người thừa kế của hai vị này. Chỉ cần em trở nên không còn thói hư tật xấu và hoàn toàn không còn cái tôi.

Tự hỏi mình rằng “Tôi cần làm gì để thi đậu hạng danh dự? Tôi cần làm gì để có một vị trí cao?”. Chỉ để một mình Baba giúp em thôi. Thật ra, công việc là của Baba. Tất cả những gì em phải làm là duy trì trạng thái không thể xác và Baba sẽ khiến cho mọi việc khác xảy ra. Khi chúng ta thấy Shiv Baba, ta trở nên không thể xác. Khi ta thấy Brahma Baba, ta thấy một người ban tặng. Đây cũng là lời ca tụng Shankar như một người làm đầy tạp dề của mọi người, và những tâm ấn như vậy nay đang được tạo nên. Thay vì là một người ban tặng và biết Baba sẽ chu cấp, nếu em cảm thấy cần phải giấu bớt cái gì đó để dành lúc cần đến thì vào lúc cần đến, Baba sẽ nói rằng hãy dùng những thứ em đã cất bớt.

Tất cả những gì Baba muốn từ chúng ta là *tuân theo shrimat*. Baba yêu thích ngồi trong trái tim những đứa con vâng lời như thế, và các con cũng thích ngồi trong trái tim của Cha. Đây là những điều rất đơn giản.

Dù có người tuy rất gần gũi nhưng vẫn trở thành những người hầu. Do xu hướng luôn ở trong trạng thái buồn rầu

(odaas) hay bực mình hết lần này đến lần khác, người ấy sẽ nhận vị trí của một người hầu (daas). Ngay cả trong người hầu với nhau cũng có vị trí khác nhau, có người sống ở bên ngoài, trong khi những người khác sống trong cung điện với gia đình hoàng tộc. Họ quanh quẩn để bung đồ ăn, quần áo và phục dịch gia đình hoàng tộc.

Trong thờ cúng (bhakti), những tín đồ (bhagat) nói với Thượng Đế “Hãy giữ danh dự cho con”. Nay, các em phải giữ gìn danh dự của Baba. Baba nói với chúng ta cách thức rõ ràng để đạt một vị trí cao. “Các con, hãy lắng nghe Ta và hãy chú ý.”

Om Shanti

SISTER MOHINI

07/04/2007 PEACE VILLAGE

Xin chào các anh chị em. Có phải đây là một ngày hạnh phúc lớn lao, đặc biệt không? Chúng ta có thể ghi ra một danh sách những gì khiến ta hạnh phúc. Điều gì đang làm chúng ta hạnh phúc? *Trước hết*, Cha ta là cao cả nhất. Người là Cha, Thầy, Satguru (Thầy Tâm Linh Thật Sự). Chúng ta không thể hát hết những lời ca ngợi Người. Người là Cha của mọi người. Càng hát ca ngợi Baba, ta càng cảm thấy rất đầy và rất tuyệt: Baba của tôi cao vợi đến chùng nào! *Thứ hai*, Baba mời chúng ta đến đây trong gia đình, vì vậy, tất cả chúng ta hạnh phúc rằng ta có thể chấp nhận lời mời ấy và đã đến được nơi đây. Nhiều người nhận được lời mời nhưng họ lại không thể đến. Và dĩ nhiên,

chúng ta hạnh phúc rằng đây là một gia đình vô biên. Vậy là có nhiều điều cho chúng ta suy nghĩ suốt cả ngày để mang lại niềm vui và hạnh phúc trong cuộc sống của ta. Trước hết, tôi phải nhận từ Baba. Tôi càng nhận nhiều phúc lành từ Baba, tôi càng có thể cho người khác nhiều. Trước khi trao phúc lành cho người khác, tôi phải nhận từ Baba. Mỗi sáng, Người ban cho ta những phúc lành bất tận. Nhưng tôi phải làm sao trở nên xứng đáng để có thể cảm nhận được những phúc lành ấy? Baba ban phúc lành cho chúng ta là một chuyện, nhưng ta có nhận phúc lành ấy hay không lại là chuyện khác. Làm sao biết được rằng trong thời kỳ Chuyển giao này, tôi có sống một cuộc đời đầy những phúc lành? Cuộc đời nỗ lực hay cuộc đời đầy phúc lành?

Cách đây vài năm, chúng tôi có một buổi họp, mặt ở Harmony House, và một anh đã hỏi “Tỷ lệ phần trăm những phúc lành của chị là bao nhiêu so với phần trăm nỗ lực?”. Tôi cảm thấy mình có 98% phúc lành và 2% nỗ lực. Nếu các anh chị em có thể phấn đấu, thì đó là do phúc lành, vì không có quá nhiều trở ngại, thử thách, yếu kém. Maya đang ngồi ở ngay bậc cửa. Nhưng nếu có những phúc lành, tôi có thể cảm nhận được những điều ấy trong đời tôi. Công thức nào đây? Vào những ngày này, mỗi khi toli được trao, phúc lành cũng được trao. Baba cho một lời chúc phúc trong murli. Đã có thời chúng tôi nhận lời chúc phúc riêng từng người. Ngay đến bây giờ, chuyện ấy vẫn diễn ra, chúng ta nhận một phúc lành cho riêng ta khi Baba nhìn ta và nói lời chúc phúc. Vì có lời chúc phúc ấy trong vận may, Baba nhìn vào chúng ta và “gạch dưới” điểm đặc biệt của ta. Tôi phải tự nhắc nhở bản thân rằng đây là phúc lành

Baba ban cho tôi. Đây là phúc lành mà tôi phải sống với nó. Nếu những suy nghĩ về phúc lành luôn ở trong nhận thức của tôi, tôi sẽ cảm nhận được sức mạnh của lời chúc phúc ấy.

Một người đã gặp những thách thức trong cuộc sống đến gặp tôi, anh ấy nói “Cuộc đời tôi khác với phúc lành Baba cho tôi.” Tôi nói với anh “Vâng, Baba ban phúc, nhưng để nhận được, trước hết, anh phải giữ nó trong nhận thức của anh.” Từ trạng thái hưởng thụ của tôi, tôi cần nói “Đây là điều Baba đang nói với tôi.” Từ nhận thức này, sức mạnh sẽ đến. Vì vậy, khi bất kỳ tình huống nào đến, hãy nhớ Baba. Baba nói “Chiến thắng là quyền sinh ra đã có của con. Do đó, con sẽ chiến thắng.” Nhưng ta lại quên mất. Ta bị vướng vào tình huống. Làm gì đây? Dùng những lời chúc phúc. Vậy điều chúng ta nên làm cho nhau bây giờ là khi ai đó nói về chuyện gì đó, hãy nhớ những lời chúc phúc Baba đã cho ta. Nếu linh hồn kia đang rất rối trí và nói “Tôi không thể nhận bất kỳ lời chúc phúc nào vào lúc này.” Chúng ta nên sẵn sàng lặp lại lời chúc phúc của sáng hôm ấy cho linh hồn kia nghe. Chúng ta không cho lời chúc phúc mà chỉ chia sẻ lời chúc phúc mình nhận được từ Cha. Tôi càng cảm nhận lời chúc phúc ấy nhiều bao nhiêu, khi trao drishti, tôi sẽ chia sẻ lời chúc phúc ấy cho người khác. Sức mạnh trong lời nói đến khi ta biết ứng dụng điều gì đó, khi ta có cảm nghiệm ấy.

Các đây 50 năm, tôi ở Delhi với những chị biết Baba rất rõ. Chị Mohini của Madhuban thì mới đến với kiến thức này. Tất cả chúng tôi đều còn trẻ. Baba bảo chị đến Delhi. Cách các chị nói về Baba, của thừa kế và ngôi nhà sẽ khiến chúng

ta có thể cảm nhận được “Đây là Cha của anh/chị, đây là của thừa kế của anh/chị. Bây giờ, chúng ta hãy ngồi xuống và đi về nhà.” Và chúng tôi sẽ ngồi thiền. Vì các vị ấy đã cùng ở với Baba trong 14 năm, nên nó trở thành cuộc sống của họ. Vì vậy, khi họ chia sẻ những điều ấy, nó rất thật “Hãy đến và ngồi đây, chúng tôi sẽ đưa anh/chị đến với Thượng Đế.” Vậy, ai có thể xếp một cuộc hẹn? Đây là lý do tại sao tôi bị thuyết phục rằng những chị ấy biết Thượng Đế. Ở đây, chúng ta cứ mở các khóa học và giảng bài, tuy nhiên, người ta vẫn không biết đến Thượng Đế. Hãy để cho những lời nói của kiến thức và những lời chúc phúc trở thành cảm nghiệm thật sự. Sức mạnh chúng ta tạo ra cho bản thân là sức mạnh chúng ta có thể dùng để trao lời chúc phúc cho người khác.

Tất cả chúng ta đều nhận được lời chúc phúc. Vì vậy, giờ đây, sự nghiền ngẫm của chúng ta nên là “Tôi nên sống như thế nào để cảm nhận được sức mạnh của những lời chúc phúc?” Nhiều lần, tôi ngồi với Baba, tôi không cầu nguyện, không hỏi xin. Tôi nói “Baba ơi, Người đã cho con lời chúc phúc này, giờ thì con sẽ dùng nó.” Sao lại giao thêm việc cho Baba? Người đã cho ta phương pháp. Nếu ta cứ đến Baba và hỏi xin, Người sẽ nói “Đưa con này không nhận những gì Ta cho.”

Trong ngày, chúng ta nên nhớ đến lời chúc phúc của Baba bao nhiêu lần? Có người nói “Hiện nay, chúng em đã bắt đầu tập luyện 5 trạng thái, chúng em không có thì giờ cho những suy nghĩ lãng phí”. Tôi nghĩ rằng nếu tôi chưa tập đủ 8 lần, tôi nên tập cho xong. Tương tự như vậy, hãy có ý nghĩ “Tôi phải nhớ rằng những lời chúc phúc của Baba mang lại phúc lành cho

tôi.” Chúng ta đang tìm kiếm những lời chúc phúc. Chúng ta không tìm kiến thức. Bao nhiêu người có thể hiểu về chu kỳ? Chúng ta vừa bắt đầu giải thích thì đầu họ quay cuồng.

Có thể là họ không kể lại được những điều chúng ta vừa chia sẻ, nhưng họ sẽ thuật lại những lời chúc phúc của ta. Bây giờ, việc trao đổi duy nhất chúng ta cần làm là những lời chúc phúc. Trước hết, tôi cần cảm nhận những lời chúc phúc. Chúng ta phải có chúng trong suy nghĩ của mình. Điều quan trọng nhất là chúng ta có những lời chúc phúc của Baba. Vào buổi sáng, điều đầu tiên tôi nên chứa trong tim mình là những lời chúc phúc của Baba. Sau đó, người khác sẽ có thể nhìn thấy từ tấm gương của chúng ta. Để làm được điều đó, ta phải từ bỏ nhiều điều. Không nên có một nghi ngờ nào. Nếu tôi vẫn còn hồ nghi, tôi sẽ ngập ngừng trong bước chân. Có câu nói rằng ai đã bị phỏng sẽ luôn sống với nỗi sợ bị phỏng. Chúng ta có thể thấy điều ấy ở một số Brahmin. Một lý do là họ không sử dụng những lời chúc phúc; lý do khác là họ không chịu bỏ qua quá khứ. Như vậy, chúng ta đeo đẳng quá nhiều điều. Vậy thì làm sao những lời chúc phúc phát huy hiệu quả cho được? Từ bỏ, dâng nộp và vâng lời. Baba đã nói, tôi phải làm theo. Baba nói gì? Phần thực hành và ứng dụng trong cuộc sống (dharma) là quan trọng. Năm nay, chúng ta đang thực hành **Thiền Núi lửa để mang lại sự Chuyển hóa.**

Để chuyển hóa, điều đầu tiên cần làm là trao tình yêu thương thật sự cho mọi linh hồn. Khi chúng ta quên đi phần vai của mọi linh hồn, chúng ta sẽ có thể thật sự yêu thương linh hồn. Điều này làm tăng khả năng trao phúc lành của ta.

Drishti rất quan trọng trong việc trao phúc lành. Chỉ khi ta trao drishti, ý thức linh hồn mới trở dậy. Đã có lúc chúng ta thiên drishti theo cách truyền thống - ngồi và trao đổi drishti với nhau. Nhưng ý thức linh hồn xuất hiện qua thái độ và ánh mắt của chúng ta. Drishti xuất hiện từ ý thức linh hồn.

Baba nói rằng lúc này, cần có hai điều: Chúng ta phải *nhân từ* và *tha thứ* vì mọi người không thể làm được hai điều này. Tôi có gặp một nhóm người mới học. Một em nói “Chỉ hãy nói cho em biết tiêu cực là gì được không?” Cô ấy không biết nên tôi phải giải thích. Tùy chúng ta suy nghĩ theo cách tốt hay cách xấu. Vậy là người ta thậm chí không biết xấu là gì nữa. Chắc chắn họ không biết tốt là gì. Đạo này, dường như không có nhiều người giảng giải cho trẻ con biết tốt là gì hay xấu là gì. Vì vậy, chúng ta đang phục vụ cho những linh hồn thậm chí không định nghĩa được tốt hay xấu. Khả năng của những linh hồn ấy sẽ tăng lên bằng cách nào? Qua ý thức linh hồn của chúng ta. Những linh hồn ấy càng có nhiều ý thức linh hồn, họ càng tăng khả năng thuật lại kiến thức của Baba.

Vì vậy, hãy *nhân từ* và *tha thứ*, còn điều thứ ba là những lời chúc tốt lành. Bất cứ khi nào chúng ta nhìn vào tâm ấn của ai đó, chúng ta đang nguyện rửa linh hồn đó chứ không ban phúc lành cho họ. Nhìn mọi linh hồn bằng ý thức linh hồn sao cho qua ý thức linh hồn, những gì Baba đang cho chúng ta có thể thâm nhập, có thể được cảm nghiệm, có thể được cảm thấy. Đây là cách mà chúng ta nhận nhiều kho báu. Cho đến bây giờ, có ai đếm được chúng ta đã nhận được bao nhiêu lời chúc phúc rồi không? Tôi nghĩ không ai có thể đếm được.

Đã có rất nhiều người đến đây. Tôi nhớ có một người đến đây, chắc cũng phải 25 - 30 năm rồi. Ông ấy nói “Chắc chắn là Thượng Đế đang điều hành nơi này.” Bất cứ chúng ta làm việc gì cũng nên có một cảm xúc từ lối sống của chúng ta rằng phải là tình yêu của Thượng Đế; phải là sức mạnh của Thượng Đế; phải là sự thông thái của Thượng Đế. Đây là cách chúng ta hé lộ bản thân. Không phải là chúng ta tự tôn vinh mình. Hé lộ bản thân để Baba có thể được tôn vinh. Nếu tôi không có những cảm nghiệm này, tôi không sống cuộc đời đầy những phúc lành. Sẽ như thế nào nếu chúng ta sống một cuộc đời đầy những phúc lành? Những lời nào sẽ thốt ra từ tim và miệng của ta? “Cảm ơn Baba” trong mọi bước chân. Có thứ gì ta cần mà vượt quá sự chu cấp của Baba không? Một số người không nhận ra. Chúng ta nên luôn cảm ơn Baba từ trong tim. Những suy nghĩ *tôi và của tôi* sẽ gây ra hỗn độn trong lòng và không cho phép những cảm xúc thanh khiết xuất hiện. Khi tôi khiêm tốn và biết ơn, *tôi và cái tôi* biến mất. Là Baba của tôi. Cảm ơn Baba. Khi chúng ta có sự hàm ơn như thế - trước hết, gương mặt ta sẽ luôn vui vẻ. Nếu không, một số có vẻ bị rối trí, hoang mang, còn một số trông như họ đang nỗ lực. Đây là sự cảm nghiệm liên tục, suốt cả ngày, hãy giữ mình luôn rạng rỡ. Có người hỏi “Làm sao tôi luôn rạng rỡ được?” Gương mặt của chúng ta sẽ luôn rạng rỡ như hoa nở khi chúng ta được nối với cội rễ. Khi kết nối với cành cây, chúng ta không thể nở hoa được.

Vẫn còn nhiều điều để từ bỏ. Tương tự như việc chúng ta bỏ đi một thứ rồi nhận một thứ. Ta không thể nói “Không, tôi sẽ chỉ nhận thôi.” Ta phải dọn sạch chỗ thì mới có thể nhận

được chứ. Có vận may trong mỗi bước đi, nhưng để có vận may đó, ta phải có sự từ bỏ. Chúng ta phải chọn lựa: Hoặc bám chặt vào những gì đang có, hoặc nhận lấy điều mới. Cho đến giây phút cuối cùng, chúng ta vẫn có những điều phải từ bỏ và những điều phải nhận. Nếu chúng ta đang cầm vật gì đó trong tay và được trao tặng một vật khác, chúng ta sẽ phải bỏ đi một.

Đề tài này rất hướng thượng, rất cao cả. Đã có thời gian khi những thánh nhân và những bậc hiền triết thiên tapasya trong nhiều năm ròng, người ta đến và chỉ nói “Xin ban phúc cho tôi. Tôi đến đây để được ban phúc lành”. Điều này giống hệt với những ký ức về chúng ta. Người ta đến nói “Tôi đến đây để được ban phúc.” Chúng ta phải là những hình ảnh sống của những người ấy. Vì thế mà việc thực hành 5 trạng thái có liên quan rất mật thiết đến khả năng luôn ban phúc của chúng ta. Nếu chúng ta thực hành 5 trạng thái nhiều chừng nào, thì hình ảnh ấy sẽ xuất hiện nhiều chừng ấy, nghĩa là, hình ảnh của chúng ta càng sống động, càng hiện thực.

Đây là một đề tài rất sâu, mặc dù nghe qua thì đơn giản. Chúng tôi đến chỗ Dadi để báo cáo việc chúng tôi đang làm vì chúng tôi nghĩ rằng các Dadi cần phải biết. Chúng ta đến vì chúng ta muốn nhận lời chúc phúc của họ. Vì sao chúng ta đến với các bậc trưởng thượng cao niên? Đúng là có những lúc ta đến vì công việc hành chính, nhưng hầu hết thời gian chúng ta đến là để nhận phúc lành. Phúc lành rất quan trọng, phúc lành từ Baba, phúc lành từ các Dadi, phúc lành từ mỗi người chúng ta dành cho nhau.

Om Shanti

BAY TRONG CHIẾC MÁY BAY TÂM TRÍ

DADI GULZAR

27/02/2007 GYAN SAROVAR

Vì yêu Baba mà chúng ta đã từ nhiều nước khác nhau đến đây. BapDada đã từng nói rằng các con đến đây bằng chiếc máy bay của tình yêu thương. Tình yêu mang em đến đây, có phải không?

Baba đã cho chúng ta mỗi người một chiếc máy bay làm quà. Em có thể đi đâu theo ý em muốn trong một giây bằng chiếc máy bay này.

Máy bay tâm trí và sự phẳng lặng tự nhiên của tâm trí phải trong tình trạng hoạt động tốt theo mệnh lệnh. Dĩ nhiên, máy bay cần có cánh. Đôi cánh là lòng dũng cảm và nhiệt tình, hăng hái. Đây là cánh trái và cánh phải của máy bay. Không có sự nhiệt tình, hăng hái, em có thể có nhiều ý tưởng phục vụ nhưng rồi những suy nghĩ lãng phí đến và chen ngang vào những kế hoạch ấy.

Lòng dũng cảm khiến nhiệm vụ được hoàn tất. Kiểm tra chiếc cánh dũng cảm của em để biết chắc rằng nó mạnh, chắc. Một lần, Baba cho in những brochure, trong brochure có viết “Những người nhiệt tình, hăng hái và dũng cảm không hỏi *chùng nào* mà họ nói *bây giờ!*”

Do thiếu sức mạnh mà yoga của chúng ta giảm xuống thậm chí ngược lại với ý muốn của ta. Lý do là trở nên ý thức thể xác vì sự gắn kết. Gắn kết là do sự hấp dẫn của cơ thể.

Tất cả chúng ta đều yêu Baba, nếu không, chúng ta đã không có mặt ở đây. Baba có những đứa con đáng yêu rất yêu thương Người và còn hoàn toàn tan đi trong tình yêu ấy. Khi một ai đó có tình yêu sâu sắc đến như vậy, sự tương nhớ trở nên tự nhiên. Tình yêu dành cho Baba hút chúng ta về phía Người hết lần này đến lần khác. Baba có nói rằng kiến thức là hạt giống và tình yêu thương là nước. Hạt giống có trong tất cả chúng ta và nước yêu thương cho chúng ta là yoga dễ dàng.

Chúng ta hiểu rằng mình là linh hồn, những diễn viên anh hùng trong vở kịch này. Luôn nhận thức “Tôi là một anh hùng (hero) và là một chấm (zero). Tôi là đứa con trực tiếp của Linh Hồn Tối Cao. Tôi là linh hồn được tuyển chọn từ hàng triệu. Tôi có quyền với ngài vàng trái tim của Linh Hồn Tối Cao. Tôi được kết hợp với Đấng Tối Cao. Tôi là linh hồn và đây là những giác quan của tôi. Tôi và cơ thể này tách biệt với nhau. Tôi là chủ nhân và đây là công cụ của tôi. Hãy xem em có thể cảm nghiệm được như vậy không. Hãy đưa mình vào trạng thái nhận thức này và sau đó, niềm tin và sự hân hoan sẽ hiển hiện trên mặt em.

Đi vào trải nghiệm em là linh hồn ấy đang thật sự phấn chấn và chú ý đến việc duy trì sự tự trọng của em và sau đó, thái độ của em sẽ luôn tốt. Càng nhận thức điều này nhiều, sẽ càng có sức mạnh trong linh hồn. Bằng cách trở thành hiện thân của cảm nghiệm, em có thể ảnh hưởng đến người khác. Chỉ kiến thức không thôi thì ít có tác dụng, nhưng nếu em là hiện thân của cảm nghiệm và sau đó, khi em nói, người khác sẽ có một cảm nghiệm thông qua em.

Vì vậy, hãy kiểm tra rằng chiếc máy bay tâm trí của em là sạch, phẳng lặng và luôn sẵn sàng. Phương pháp để khởi động máy bay là chuyển vào nhận thức “Baba của tôi”. Xăng cho máy bay là kiến thức (gyan) và yoga. Một cánh là dũng cảm và cánh kia là nhiệt tình, hăng hái. Ngồi với Baba và phục vụ thế giới. Gởi những tia mạnh mẽ đến thế giới.

Yêu thương là không còn phải nỗ lực. Có yêu thương, em sẽ thấy khó mà quên được Baba, không khó để nhớ đến Người.

Om Shanti

Baba rất kiên nhẫn và đáng yêu

Khi chúng ta học tập, trí tuệ trở nên sáng suốt

Trí tuệ trong sạch sẽ nhẹ nhàng, ý thức được mọi điều

Hãy thận trọng để mỗi suy nghĩ hướng về Baba,

tránh suy nghĩ về điều khác

Tôi dành bao nhiêu thời gian để trải nghiệm đây?

Tôi may mắn như thế nào?

Không thay đổi những lời chỉ dẫn mà Baba muốn

Nhiều người không nhận ra vai trò của mình là gì trong thời kỳ Chuyển giao

Vai trò của ta là mang lại điều lợi ích cho mọi người

Với trí tuệ và tâm trí bình an, giữ Baba trước mặt,

Baba lấy đi rác rưởi ra khỏi ta và ta là anh em của nhau

Ai ở trong tầm mắt của tôi?

Baba luôn nhìn thấy chúng ta bất kể ta đang làm gì

Phải có kiến thức, nên biết nói và lắng nghe điều gì?

Tôi may mắn vì tôi ở trong nhà của Thượng Đế

Quá khứ đã qua đi, giờ tôi chỉ biết cảm nhận hiện tại

Tuân theo lời SHRIMAT, không lãng phí thời gian và còn biết tiết kiệm thời gian của người khác

Nếu diễn vai là người thầy,

tôi biết phải hướng dẫn cho người khác nên làm gì

16/06/2005

TÔI ĐÃ ĐÓNG GÓI XONG VÀ SẴN SÀNG VỀ NHÀ CHƯA?

DADI JANKI – 25/01/2012 – SHANTIVAN

Đã đến lúc chúng ta về nhà. Các bạn có đang chuẩn bị về nhà chưa? Chuẩn bị chính là: ngay giữa lúc tôi còn đang trong cơ thể này, thì tôi sử dụng thời gian và suy nghĩ sao cho xứng đáng. Trước khi có thể trở thành một vị thần, tôi phải trở thành một thiên thần đã. Để làm được như vậy, tôi luôn phải tâm niệm trong tâm trí mình những ý nghĩ về việc trở về nhà. Thậm chí ngay cả suy nghĩ về phục vụ tôi cũng không nên giữ. Thật ra thì phục vụ là gì? Chỉ là hợp tác với tất cả mọi người mà thôi.

Qua phục vụ tôi kiếm được hàng triệu ở mỗi bước đi. ***Thế nhưng, giờ là lúc để thu dọn hành lí xong đâu vào đấy; tôi không nên níu giữ bất cứ thứ gì trong tay mình, bởi lẽ tôi tuyệt nhiên không thể mang theo mình thứ đó.***

Tôi phải luôn tích lũy nhưng không được mang vác thứ gì bên mình. Linh hồn nào như vậy thì chẳng khác nào một hành khách hoàng gia: một hành khách hoàng gia chẳng đời nào mang theo đồ đạc quá nhiều, anh ta đã làm thủ tục chuyển hết đi trước rồi.

Vào khoảnh khắc cuối cùng tôi sẽ chẳng thể nào thu dọn hành lí được nữa. Vào khoảnh khắc cuối tôi phải đã đóng gói xong xuôi và sẵn sàng đâu ra đấy rồi. Nếu bây giờ các bạn không đóng gói xong, thì đến khi nào? Không lẽ

các bạn sẽ mong có cái máy bay nào chờ đợi mình sao? Không đâu, nó sẽ cứ bay theo đúng lịch trình thôi. Baba đã ra lệnh cho chúng ta rồi... và chúng ta chẳng có gì để nói cả. Sau này, các bạn sẽ chẳng thể nào lại nói ‘bạn tôi’, ‘anh tôi’, ‘mẹ tôi’...

Thật ra thì thế nào là lãng phí? Chớ để bị rối trí... Hãy nhận rõ rằng, lãng phí là bất cứ chuyện gì đẩy các bạn chệch khỏi mục tiêu là đến đúng giờ. Thế là con đường trở nên rõ ràng ngay. Khi các bạn giữ cho mục tiêu của mình rõ ràng thì ngày nào cũng thấy thật tuyệt vời và có ích, bởi lẽ tôi có thể sử dụng mỗi ngày để tiến tới đích của mình. Nếu tôi đang thẳng tiến thì tôi sẽ chẳng muốn dừng lại giữa chừng. Việc tôi đang tiến bước cũng khiến cho người khác tiến bước dễ dàng hơn.

Tôi phải coi rằng đó là TÔI ĐANG tiến bước, chứ không phải là tôi phải tiến bước. Sức mạnh yoga của trí tuệ khiến cho linh hồn tiến bộ. Chính chất lượng của sự thanh khiết giúp cho linh hồn là một yogi và nhờ vậy mà tích lũy được sức mạnh. Chúng ta đang tiến về nhà và Thượng đế đang kéo chúng ta lên bằng sợi dây yêu thương.

Hãy có ý thức rằng mình đang sống trong một tòa lâu đài bình an. Không một linh hồn bất an nào có thể xâm nhập vào lâu đài bình an của tôi. Những suy nghĩ thanh khiết và quyết tâm chính là những lính gác của tôi – cả hai loại lính gác đó đều đang đứng canh phòng cẩn mật. Một nhà tù thì khó mà xâm nhập được trong khi một tòa lâu đài bình an thì khó mà rời xa được. Sự lãng phí ngăn cản

linh hồn làm điều tốt điều hay. Tôi phải duy trì những suy nghĩ tích cực sao cho mọi điều tốt đẹp đều sẽ xảy ra.

Nếu các bạn thực sự muốn thoát khỏi chuyện phải đối mặt với toà phán quan, thì mỗi ngày hãy ngồi 3 lần, mỗi lần 40 phút trong sự tưởng nhớ Baba thật mạnh mẽ. Chúng ta phải đến với Baba dù chúng ta có sẵn sàng hay không. Tôi phải luôn chú ý vào mục tiêu của mình và các bạn có đủ tiêu chuẩn để đạt được mục tiêu ấy hay không. Tôi phải làm theo lời Baba nói: để làm theo được, thì tôi phải trung thành, vâng lời và có sự chính trực ngay thẳng.

Con của Baba là người không có bất cứ nỗi lo lắng hay sợ hãi nào. Nếu tôi có bất cứ nỗi lo lắng hay sợ hãi nào, nghĩa là các giác quan này không nằm trong tầm kiểm soát và tôi không có yoga tốt trong trí tuệ. Dù ai ở trước mặt, tôi cũng không nên có chút lãng phí nào. Một tượng binh sẽ chẳng bao giờ lùi biếng và phàn nàn đối với chuyện nỗ lực.

Om shanti

VÌ SAO TKV PHẢI TỚI?

DADI JAKI

Tại sao và như thế nào Thời kì vàng được tạo ra trước khi chúng ta tận mắt trông thấy nó?

Câu hỏi: Ngoài thực tế Baba đã nói cho chúng ta biết, vậy

làm thế nào chúng ta có thể biết một cách chắc chắn không chút hoài nghi, rằng Thời kì vàng phải tới, làm sao chúng ta biết rằng đó là một sự chắc chắn tuyệt đối?

Dadi Janki: Bởi giờ đây chúng ta đang thực hiện những hành động thanh khiết, và không nhận lấy sự hồi đáp karma (nghiệp) cho hành động đó, cho nên chúng ta phải nhận lấy hoa trái những hành động của mình ở một thời điểm nào đó. Đến lúc cuối của chu kỳ, khi mọi sự phá hủy diễn ra, tất cả mọi tài khoản nghiệp xấu sẽ kết thúc đối với tất cả mọi người, nghĩa là, như Baba đã nói, mọi linh hồn sẽ đạt được Mukti, Giải thoát và chúng ta đi về thế giới linh hồn.

Nhưng sẽ còn lại gì? Tài khoản những nghiệp tốt của chúng ta chưa được quyết toán. Đến cuối chu kỳ, chúng ta là chủ nợ cho một món nợ khổng lồ về những nghiệp tốt, bởi chúng ta không nhận hồi đáp cho những nghiệp tốt đó vào lúc này. Tất cả mọi thứ chúng ta nhận lấy trong cuộc đời Brahmin, chúng ta không hề nhận lấy từ tài khoản nghiệp tốt mà chúng ta đang tạo ra, điều này giúp chúng ta tích lũy một kho những nghiệp tốt.

Baba thường nói với chúng ta trong murli rằng đừng nhận hoa trái vào lúc này. Thường thì, các em sẽ thấy những linh hồn mà rời bỏ Baba sẽ rất thành công trong cuộc sống đời thường, là do họ ngừng nhận từ Baba và bắt đầu sai từ chính tài khoản nghiệp tốt của họ, điều này đồng nghĩa, như Baba đã nói, gia tài của họ bị trừ đi.

Baba nói “Chớ ăn từ gia tài của con vào lúc này. Gia tài của con là để dành cho tương lai”. Thời kì vàng bắt rẽ trong thực tại thế giới vật lý này là bởi, vào lúc cuối, khi mọi tài khoản nghiệp xấu kết thúc, thứ còn lại duy nhất chính là những nghiệp tốt mà chúng ta đã tạo ra. Chúng ta đang tạo ra Thời kì vàng ngay lúc này thông qua những karma tốt của mình. Karma, hành động của chúng ta ở mọi cấp độ, đang tạo nên Thời kì vàng.

Chúng ta sẽ không thiêu hủy những tội lỗi của mình không qua hành động, mà ta sẽ thiêu hủy tội lỗi qua việc nhớ tới Thượng Đế. Yoga là thứ sẽ thiêu đốt tội lỗi. Baba đã nói rất rõ. Chúng ta có thể thực hiện hành động thanh khiết và hành động ấy sẽ mang tới hoa trái thanh khiết cho chúng ta. Tôi có thể thực hiện những hành động không chứa các thói tật và đồng thời nhớ tới Baba. Như vậy, tôi không chỉ đang tích lũy vào kho những nghiệp tốt, mà còn đang thiêu hủy đi những nghiệp xấu. Vậy là cả 2 quá trình đều diễn ra đồng thời. Chúng ta có thể thấy một cách thực tế, rằng giờ đây ta đang tạo ra Thời kì vàng, rằng Thời kì vàng được tạo ra ở cấp độ vật lý như thế nào.

Trước hết, chúng ta đều biết, ở Thời kì vàng chúng ta có cơ thể thanh khiết. Baba nói rằng, đối với mọi thứ chúng ta làm lúc này, chúng sẽ gặt gập nghìn lần trong tương lai. Dù đó là những điều tốt hay xấu, bất kỳ hành động nào chúng ta thực hiện, chúng ta đều gặt hái gập một nghìn lần trong tương lai. Vậy nên, hãy cân nhắc kỹ những gì chúng ta đang làm. Baba đã nói trong murli “Con có hiểu được sức mạnh từng lời con nói

không?” Giờ, chúng ta đang làm gì với cơ thể của mình đây? Chúng ta đang thanh lọc cơ thể của mình, chúng ta đang phá bỏ sự gắn kết ràng buộc với cơ thể của mình, chúng ta không dùng cơ thể của mình để tham đắm vào những việc ô trọc, và chúng ta đang cho nó ăn với thức ăn thanh khiết. Chẳng hạn, chúng ta có nhận ra tầm quan trọng của việc dâng bhog cho BB mỗi ngày, nhìn drishti thức ăn trước khi ăn không?

Những gì chúng ta đang làm là tạo nên một tài khoản, hoặc phục vụ cơ thể cũ này, tương tự như chúng ta phục vụ thế giới cũ này. Đây là cái cơ thể ô trọc nhất của chúng ta, chúng ta đang phục vụ từng tế bào của nó bằng cách tách rời khỏi nó, bằng cách không gắn kết với nó, và bằng cách cho nó ăn chỉ thức ăn tinh khiết, bằng cách dâng thức ăn lên để Baba đích thân thanh lọc, và bằng cách không sử dụng cơ thể để phạm phải bất kỳ dạng bạo lực nào ở mọi cấp độ.

Giờ đây, thông qua tài khoản của những karma mà ta đang thực hiện, ta đang chủ động tạo ra cơ thể của mình ở thời Vàng và Bạc. Baba đã nói rằng, đến lúc cuối, sẽ chỉ có những Linh hồn như vậy mới tồn tại qua sự phá hủy, kể cả tồn tại qua chiến tranh hạt nhân. Giờ thì, tôi đã hoàn toàn kết thúc mọi nghiệp với cơ thể này và hoàn toàn thanh lọc được nó hay chưa?

Baba đã nói rõ rằng, đến lúc cuối, sẽ có bốn ngọn lửa: Ngọn lửa phá hủy, ngọn lửa hối hận, ngọn lửa gắn kết ràng buộc và ngọn lửa của những tâm ấn. Nếu em có bất kỳ ngọn lửa nào trong số những ngọn lửa này, thì những

ngọn lửa bên ngoài sẽ tấn công em. Còn nếu cơ thể của chúng ta đã trở nên hoàn toàn thanh khiết, thì sẽ có những người trong chúng ta tồn tại qua sự phá hủy mà không hề hấn gì. Cái gì gây nên đau khổ? Nghiệp. Chúng ta sẽ không còn lại nghiệp xấu nào nữa, và nếu như ta có phần vai ở Nhóm Tiên Phong, thì khi ấy ta đã kết thúc mọi nghiệp xấu rồi, và mặc dù ở giữa sự phá hủy đấy, nhưng nó sẽ không chạm được vào ta.

Luật nhân quả đã nói rõ, chúng ta sẽ không phải chịu đựng đau khổ chút nào, nếu như mọi tài khoản nghiệp xấu đã được thanh toán. Đó là điều đầu tiên chúng ta tạo ra vào lúc này: cơ thể thanh khiết. Vậy nên, chúng nên phải chú ý thế nào tới thức ăn của mình? Hãy nghĩ xem tôi đang làm gì nếu tôi lại đi ăn thức ăn do những người ô trọc nấu? Hoặc thực tế tôi đang làm gì nếu tôi không nấu ăn với một ý thức thanh khiết? Nếu tôi thực sự mong muốn hoàn toàn thanh lọc được cơ thể của mình, tôi phải tuyệt đối tôn trọng nó, chỉ cho nó ăn bằng những suy nghĩ, cảm xúc, hành động và thức ăn thanh khiết nhất mà thôi.

Thứ hai là tự nhiên. Chúng ta đang cắt đứt sự gắn kết của mình với tự nhiên, với thời tiết dễ chịu.. Chúng ta đã đi tìm kiếm những buổi hoàng hôn, những bãi biển, ... tất cả những thứ sẽ mang lại cho ta gì đó. Chúng ta đã cố để mà nhận lấy từ những dạng năng lượng thấp hơn, tới những dạng năng lượng cao hơn. Chỉ có Baba và chúng ta mới có những phẩm chất đích thực của bình an, yêu thương...

Có Thượng Đế, sau đó tới chúng ta, rồi tới vương quốc loài

vật, tới thiên nhiên và cuối cùng là vật chất. Nó tựa như kim tự tháp, và những phẩm chất này cũng sẽ dần dần đi xuống khi chúng ta đi xuống, mỗi thứ lại đang nhận lấy ở những dạng cao hơn. Ví như chúng ta tác động tới vương quốc loài vật, rồi thiên nhiên sẽ tác động tới thế giới những vật vô tri, thế giới vật chất.

Điều chúng ta đang làm lúc này, là chúng ta đang cắt đứt sự gắn kết của mình với tự nhiên. Chúng ta làm đau tự nhiên bằng cách cố nhận lấy từ tự nhiên. Bằng cách cố nhận lấy từ vẻ đẹp của một phong cảnh, hoàng hôn, hay bất kỳ những gì tương tự, là chúng ta đang cố gắng đòi hỏi từ tự nhiên những thứ mà tự nhiên không thể trao được. Bởi chúng ta cần những phẩm chất cao hơn là tự nhiên có thể trao tặng, cho nên thực ra chúng ta lại đang làm cho tự nhiên yếu đi. Giờ thì, điều chúng ta làm được khi chúng ta cắt đứt gắn kết với tự nhiên thông qua sự thanh khiết của mình chính là chúng ta bắt đầu phục vụ tự nhiên, và lại một lần nữa, sự phá bỏ đi gắn kết ràng buộc ấy chính là thanh lọc tự nhiên, để cho tự nhiên được phục hồi về lại trạng thái nguyên thủy, ban đầu.

Vật chất cũng là một phần của tự nhiên, khi tôi phá bỏ sự gắn kết của tôi với vật chất, là tôi đang để cho vật chất được thanh lọc. Và không bị rút cạn. Nó cũng giống như tôi có những kỳ vọng ở một người nào đó: một cách tinh tế, tôi đang rút cạn người đó bởi vì tôi đang kỳ vọng những thứ mà họ không thể trao cho tôi. Với tự nhiên và với vật chất cũng vậy, chúng ta đang tác động tới tự nhiên bằng thái độ của mình đối với tự nhiên, bởi Baba đã nói, vua thế nào thì thần dân như vậy.

Cái cao hơn luôn tác động tới cái thấp hơn, và đó là điều mà chúng ta đang làm. Vậy nên, bằng cách thanh lọc thái độ của mình đối với tự nhiên và vật chất, chúng ta lại đang tích lũy vào tài khoản nghiệp của mình, một tài khoản thanh khiết mà vì thế Thời kì vàng phải phục vụ chúng ta. Tự nhiên phải phản chiếu được thái độ của chúng ta. Chẳng hạn, Baba nói ở Thời kì vàng, chúng ta sẽ rất nhẹ. Tất cả các em đã trải nghiệm trong thiền định là em cảm thấy cơ thể nhẹ nhõm như thế nào. Giờ thì, một trong những lí do khiến cho lực hút của trái đất tác động mạnh tới chúng ta nhiều như vậy là bởi do có sự nặng nề trong Linh hồn sinh ra bởi ý thức cơ thể. Ở Thời kì vàng chúng sẽ rất nhẹ, sẽ không gì trì kéo ta xuống về mặt tinh thần, nên chúng ta sẽ đi lại thật nhẹ nhõm thành thoi, chúng ta sẽ cầm lên một viên gạch vàng mà không cần chút sức lực.

Họ thắc mắc rằng làm sao con người ta lại xây được kim tự tháp. Những kim tự tháp ấy hẳn được tạo ra từ thời kỳ đồng, và khi ấy chúng ta có rất nhiều hức mạnh và nhẹ hơn bây giờ rất nhiều, nên ta có thể làm được những việc kỳ diệu đến như vậy. Còn ngày nay, bởi vì sự nặng nề, nên mất rất nhiều sức lực. Trong khi ở Thời kì vàng và Thời kì bạc, không cần đến sức lực. Tất cả mọi thứ, bao gồm cả vật chất, đều rất nhẹ. Chúng ta sẽ đi lại, chạy nhảy mà không mệt. Nó sẽ là hoàn toàn tự nhiên, và một lần nữa, bởi lúc này đây chúng ta đang làm phục vụ, bởi chúng ta phục vụ tự nhiên, vật chất và cơ thể của chính mình, đây chính là sự hồi đáp về nghiệp cho chúng ta ở Thời kì vàng.

Vai trò của nhạc sĩ là tạo nên âm thanh. Âm thanh giờ đã trở nên hoàn toàn ô trọc. Âm thanh ngày nay được sử dụng

để phóng chiếu những thói hư tật xấu ra thế giới, để quyến rũ các Linh hồn với nhau, để quảng cáo cho những thứ thô kệch. Trong âm nhạc, điều mà những Brahmin làm được, tái tạo mục đích của âm thanh. Mục đích của âm thanh là gì? Là để bộ lộ những phẩm chất của linh hồn.

Khi chúng ta học cách dùng âm thanh để tái tạo lại mục đích của âm thanh, thì nó sẽ là gì ở Thời kì vàng? Đó chính là ngôn ngữ. Khi chúng ta dùng âm thanh một cách thanh khiết, chính là ta đang tạo ra ngôn ngữ của Thời kì vàng và những tâm ấn ấy sẽ đi cùng chúng ta đến Thời kì vàng. Vậy nên, ngôn ngữ đã được tạo ra ở đây trước khi chúng ta tới đó. Bởi tất cả mọi thứ ở Thời kì vàng sẽ là tự động, và nó chỉ có thể tự động được khi nó đã được tạo ra rồi.

Như Baba nói, trước khi sự phá hủy diễn ra, Thời kì vàng đã phải được xây dựng xong rồi, nó phải là một thực tại. Cho nên, với âm thanh, chúng ta đang tạo ra ngôn ngữ của Thời kì vàng, và khi chúng ta nói năng, Baba nhấn mạnh rằng trong lúc giảng bài, trò chuyện với một Linh hồn, chúng ta nên nói như là hiện thân của điều mình nói. Chúng ta có nhận ra rằng, khi chúng ta nói một từ kiến thức với ý nghĩa thật sự, là chúng ta đang tạo ra ngôn ngữ, thứ ngôn ngữ Thời kì vàng hay không?

Giờ là đến các lâu đài. Ở Thời kì đồng, chúng ta biết trong lịch sử, những ông vua tự thiết kế lâu đài cung điện cho mình. Ở Thời kì vàng, Hoàng đế và Nữ hoàng sẽ có trách nhiệm cho bản thiết kế lâu đài của chính họ, họ sẽ không làm công việc tay chân, nhưng bằng trực giác họ biết phải làm gì.

Ở Thời kì vàng, Hoàng đế, bằng trực giác, sẽ là người có trách nhiệm định hình nên tòa lâu đài, bởi chúng ta đã tạo ra sẵn lâu đài của mình trước khi ta rời bỏ cơ thể. Hai phương diện của một lâu đài là gì? Có phần kiến trúc và phần trang trí. Kiến trúc cuộc đời chúng ta là gì? Kết cấu của lâu đài của chúng ta chính là sự quân bình của tám sức mạnh. Góc đúng sẽ là gì đây? Góc đúng của nó sẽ là Yêu thương và Tách rời. Khi tôi thực hành yêu thương và tách rời, là tôi đang học tâm ấn mà sẽ định hình trong vật chất. Khi tôi rời khỏi cơ thể và tôi là một tạo vật hoàn hảo, một cấu trúc hoàn hảo, thì khi tôi quay trở lại thế giới vật lý, bằng trực cảm, tôi sẽ biết là lâu đài của tôi trông sẽ như thế nào, bởi nói chính là sự phản chiếu về cấu trúc mà tôi đã xây dựng nên được trong chính tâm ấn của mình.

Giờ thì phần trang trí của lâu đài sẽ là gì? Bất kỳ phẩm chất nào mà chúng ta sở trường, chúng ta sẽ phản chiếu những phẩm chất đó. Ta sẽ biết phải làm gì, bởi các đức hạnh mà ta đã hấp thụ được, các đức hạnh chính là sự trang trí cho phần kiến trúc mà chúng ta đã tạo ra trong cuộc sống của mình, sự quân bình giữa các sức mạnh. Mỗi một thời điểm cụ thể, ta lại mang vào vở kịch một đức hạnh khác nhau, và chúng ta học cách cân bằng các đức hạnh một cách hoàn hảo, để khi chúng ta đến Thời kì vàng, chúng ta có cái lâu đài cần phải tạo ra, nhưng chúng ta không chỉ mỗi biết xây dựng nó về mặt kiến trúc như thế nào, mà chúng ta còn biết chính xác nơi đâu sẽ đặt kim cương, nơi đâu sẽ đặt ngọc quý, rồi cách tôi sẽ khuôn vàng ra sao. Tôi đã hấp thụ được từng tâm ấn này thông qua các đức hạnh.

Điều hết sức quan trọng là khi thời kỳ sắt bắt đầu tới hồi kết, chúng ta có niềm say sưa thật sự về Thời kì vàng, bởi chúng ta càng còn gắn kết với cái thế giới cũ này, khi nó đau khổ, chúng ta cũng sẽ đau khổ theo. Nếu chúng ta còn đầu tư vào thế giới cũ ngoài kia, thì khi nó bị phá hủy đi, chúng ta sẽ đau khổ. Vì thế giới ngoài kia, chúng ta phải bắt đầu đầu tư ý thức của mình vào tương lai, để đưa mình vào tương lai. Đây là một cách vô cùng quan trọng để bản thân luôn say sưa ngây ngất, nhận thức rõ ràng, tôi là vị chủ nhân sáng tạo của Thời kì vàng.

Baba là Đấng Sáng Tạo, và không gì khả thi nếu không có sự giúp đỡ của Baba, sức mạnh của Baba và tri thức của Baba. Đây là điều thiết yếu. Nhưng Baba cũng nói, chúng ta thực hiện hành động và chúng ta nhận được hồi đáp karma, vậy nên chúng ta luôn say sưa ngây ngất từng khoảnh khắc một.

Một phương diện nữa về Thời kì vàng chính là Vương quốc. Khi tôi học cách làm cho mọi linh hồn đến trước mặt tôi đều hài lòng, chỉ trao tặng cho tất cả mọi người, mà không nhận lấy bất kỳ thứ gì từ ai, thì tôi là là một Hoàng đế. Hãy nhìn vào các Dadi, họ có lấy gì từ chúng ta hay không? Không, không máy may một thứ gì, mà họ trao đi, trao đi và trao đi. Lúc này chúng ta đang tạo nên những tâm ấn đó và tài khoản nghiệp đó sẽ được nhận ở Thời kì vàng, họ sẽ chỉ toàn được phục vụ mà thôi.

Các em nghĩ vì sao các Dadi không giữ lại các quà tặng? Trong vòng 24 tiếng, những quà ấy sẽ được tặng lại cho người

khác. Vì sao? Bởi trao đi những gì Baba đã trao cho chúng ta, chúng ta đang nhận lên lợi ích cho chính mình. Họ chân thành đón nhận món quà, bộc lộ lòng trân quý, và bộc lộ các đức hạnh, với khiêm nhường đón nhận món quà. Một lần nữa họ đang tạo ra một hành động thanh khiết, một nghiệp tốt nữa. Bởi không chấp nhận vào lúc này, như là ý thức về “của tôi” trong lòng, sự hồi đáp ở Thời kì vàng không hề giảm đi. Chúng ta phải rất mạnh mẽ để đón nhận quà tặng với khiêm nhường, không chút gắn kết bám chấp. Baba nói chớ nhận gì từ con người, chính vì vậy Người cho chúng ta mọi thứ - để giúp chúng ta được tự do.

Chúng ta nên sống từng ngày trong ý thức rằng, giờ đây tôi đang tạo dựng tương lai, và tôi đang tạo ra Thời kì vàng ngay lúc này. Baba nói, hãy nhớ Alpha và Beta. Nhớ Baba làm ta tách rời và thanh khiết. Nhớ Thời kì vàng khiến ta đức hạnh, hoàn thiện ở mọi sức mạnh. Hãy thật chìm đắm trong tình yêu của Baba, và chủ động tham dự vào việc tạo ra Thế giới Mới đến mức, một cách tự nhiên, chứ không phải gượng ép, tôi sẽ tách rời khỏi thế giới cũ này. Hãy làm cho nhiệm vụ của Baba và Thời kì vàng là điều chắc chắn.

Khi chúng ta sống trong niềm say sưa này về Thời kì vàng, chúng ta sẽ hiển lộ Thời kì vàng thông qua những rung cảm mà chúng ta tỏa ra. Thời kì vàng là một thực tại ngay lúc này. Chúng ta sẽ bộc lộ tương lai thông qua chính diện mạo của chính mình.

Om shanti

ĐẶC ĐIỂM CỦA HOÀNG ĐẾ UNG DUNG TỰ TẠI

1. Tôi sống trong một thế giới mà những thứ dung tục không thể chạm tới tôi được: Tôi tỏa đi ánh sáng thanh khiết và sống trong sự thanh khiết.
2. Tôi luôn có ý thức rằng lúc nào tôi cũng luôn làm điều đúng đắn, bởi tôi hiểu rằng mọi thứ luôn tốt đẹp và thuận theo vở kịch.
3. Mọi hành động, lời nói và ý nghĩ của tôi đều hướng tới việc nuôi dưỡng bình an, hạnh phúc và ý thức LH cho mọi con người.
4. Không có xung đột, rắc rối hay khó khăn. Tôi đã trở thành hiện thân của giải pháp. Tất cả đều không ngừng đổi mới và sáng tạo.
5. Tôi luôn ngồi vững trên chiếc ghế là người quan sát tách rời, không hề bị ảnh hưởng bởi bất kì cảnh huống nào và gửi đi những sóng rung động cao nhất cho từng cảnh tượng và mỗi LH.
6. Tôi bước đi trên tấm thảm đỏ trải hoa hồng, tôi bước mỗi bước thật quý phái qua cuộc đời.

7. Là một vị hoàng đế ung dung tự tại, tôi đã hiểu ra vai diễn cao quý hướng thượng là một vị ân nhân thế giới ở thời kì chuyển giao và luôn kết nối yoga không gián đoạn với Karanvanhar B.
8. Tôi hấp thụ ý thức là một công cụ của Thượng Đế, nhờ vậy tôi không bị tác động bởi kết quả việc phục vụ và tôi luôn vô lo không vương chút ưu phiền.
9. Tôi biết chính xác mình là ai và sống trong vương quốc thanh khiết, bình an và hạnh phúc của tôi.
10. Tôi luôn mạnh mẽ, bởi lòng tôi luôn có Baba, Nguồn sức mạnh.
11. Tôi phục vụ một cách lặng lẽ, vô điều kiện và tách rời cho các LH và bản thân tôi.
12. Tôi vượt trên mọi lo âu, cuộc đời tự bộc lộ mình một cách quý phái trước mặt tôi và tôi cư xử với mọi người một cách quý phái.
13. Tôi không ham muốn gì và trao tặng một cách vị tha cho nơi nào cần.
14. Tôi ngồi ở ngôi nhà nguyên thủy của mình, bên cạnh Baba. Tôi quan sát những sắc màu của vở kịch và tình trạng những suy nghĩ của tôi.
15. Tôi sống cuộc đời tự do, dũng cảm và an lạc với những hoạt động của một thiên thần.
16. Tôi sống trong hiện tại. Bởi Baba ở bên tôi, nên tôi có tất cả mọi thứ.
17. Tôi quan tâm một cách tự nhiên tới tất cả mọi người mà không gắn kết ràng buộc, tôi yêu thương và tách rời.
18. Tôi giữ cho tâm trí mình tự do và vượt trên mọi ý nghĩ và cảm xúc, ngoài những suy nghĩ và tình cảm dành cho Đấng duy nhất và luôn manmanabhav.
19. Tôi một mực chuyển đổi hết “của tôi” thành “của Cha”, trở thành người thừa hành của Cha ở thời kì chuyển giao tốt đẹp nhất này.
20. Cuộc đời Brahmin của tôi là cuộc đời tựa viên kim cương, cuộc đời để kỉ niệm cuộc gặp gỡ với Cha, là cuộc đời để đi lên, và để đầy ắp mọi báu vật.
21. Tôi đắm chìm vào tình đồng hành với Cha và mái vòm che chở của Cha luôn trên đầu tôi.
22. Tôi có sức mạnh của sự thật, luôn không sợ hãi và nhảy vũ điệu hạnh phúc
23. Tôi luôn giữ ý thức là người thừa hành, người không âu lo trong mọi hoàn cảnh.

24. Gương mặt tôi rạng rỡ niềm say sưa ngây ngất LH, mang đến cho người khác trải nghiệm về niềm say sưa ngây ngất LH của họ.
25. Những báu vật từ Thượng Đế mà tôi đã nhận được giữ cho tôi vô minh chẳng biết gì về cái từ “lo lắng”. Tôi khoác vào vé trong sáng, ngây thơ, rạng ngời của một đứa trẻ, đứa con của Thượng Đế.
26. Tôi lớn lao, cao vời hơn mọi thách thức đến trên đường đời. Chúng chỉ là những trò chơi trong vở kịch.
27. Tôi hiểu rằng những gì đang xảy ra đều tốt, những gì sắp xảy ra thậm chí còn tốt hơn bởi Cha là đáng truyền cảm hứng và dẫn dắt những điều tốt đẹp nhất.
28. Mỗi ngày tôi được Thượng Đế dạy dỗ. Người cho tôi ăn, cho tôi mặc và chăm sóc tôi... Tôi chẳng cần gì nữa ngoài tình đồng hành của Người.
29. Tôi sử dụng mọi đức hạnh thần thánh mà Baba đã tặng cho tôi, luôn dùng chúng, giữ cho chúng sống động và chia sẻ chúng đi.
30. Tôi luôn có nụ cười LH, nụ cười độc nhất vô nhị trên đời, nụ cười cuốn hút mọi người về phía Baba.
31. Tôi luôn ngời vừng trên ngai vàng là trạng thái cao quý hướng thượng và luôn hạnh phúc.